

การเขียนบทภาพยนตร์ขนาดยาวแนวจิตวิทยา-ระทึกขวัญ เรื่อง “อย่าตายก่อนรุ่งสาง”
PHYSICO-THRILLER SCREENPLAY “SWEET HOME”

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย ภาควิชานิเทศศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2560

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การเขียนบทภาพยนตร์ขนาดยาวแนวจิตวิทยา-ระทึกขวัญ เรื่อง “อย่าตายก่อนรุ่งสาง”
PHYSICO-THRILLER SCREENPLAY “SWEET HOME”

นางสาวพิชฎา ทับสุข
Miss PHITCHADA THAPSUK

ภาควิชานิเทศศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์..... วันที่ **31 พฤษภาคม 2561**

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวรรณณี สุระเชษฐคมสัน)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์

การเขียนบทภาพยนตร์ขนาดยาวแนวจิตวิทยา-ระทึกขวัญ

“อย่าตายก่อนรุ่งสาง”

PHYSICO-THRILLER SCREENPLAY

ชื่อ

นางสาว พิชญา ทับสุข

สาขาวิชา

ภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย

ภาควิชา

นิเทศศิลป์

คณะ

สถาปัตยกรรมศาสตร์

ปีการศึกษา

2560

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวรรณี สุระเชษฐภคินัน

 บทคัดย่อ

การเขียนบทเรื่อง “Sweet Home - อย่าตายก่อนรุ่งสาง” ข้าพเจ้าได้แรงบันดาลใจมาจากข้อมูลของการเกิดอาชญากรรมและสำนักวิชาอาชญาวิทยา ทำให้ข้าพเจ้าเกิดการตั้งคำถามว่า บุคคลที่เกิดแรงบันดาลใจในการก่ออาชญากรรมนั้นกำลังคิดสิ่งใดอยู่ และการค้นคว้าทฤษฎีของเหล่าแพทย์นิติเวชในการตรวจสอบสภาพศพ ว่าผู้กระทำมี ภาวะจิตใจเป็นเช่นไร ทำให้ข้าพเจ้าอยากศึกษาค้นคว้า และถ่ายทอดทฤษฎีดังกล่าว ผ่านบทภาพยนตร์ ซึ่ง บทภาพยนตร์ของข้าพเจ้าจะเน้นเด่นชัดถึงสภาพจิตใจของอาชญากร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ในกระบวนการผลิตบทภาพยนตร์เรื่องนี้จะไม่สามารถบรรลุผลดังที่ข้าพเจ้าตั้งใจไว้ หากขาดความช่วยเหลือและสนับสนุนทั้งด้านคำแนะนำ เงินทุนและการเอื้อเฟื้อต่างๆ ทั้งสถานที่ เวลาและการลงแรง ทั้งหมดคือแรงผลักดันให้ข้าพเจ้าต้องการผลิตบทภาพยนตร์เรื่องนี้ให้ออกมาดีที่สุด และสำเร็จอย่างงดงามเพื่อเป็นการตอบแทนความช่วยเหลือจากบุคคลทุกคน

ขอขอบคุณครอบครัวของข้าพเจ้าที่สนับสนุนเงินทุนและให้กำลังใจมาตลอดระยะเวลาสี่ปี ขวัญและกำลังใจในส่วนนี้คือส่วนสำคัญที่ผลักดันให้ข้าพเจ้าปฏิบัติงานสำเร็จลุล่วง

ขอขอบคุณเพื่อนๆร่วมรุ่นของข้าพเจ้าทุกคนรวมถึงน้องๆ ปีสามที่เข้ามาช่วยตั้งแต่กระบวนการให้คำปรึกษาด้านบท จนไปถึงการออกกองถ่ายทำตัวอย่างภาพยนตร์ ทุกคนเห็นดีเห็นงามแต่พยายามจะมาช่วยเนื่องจากข้าพเจ้าไม่สามารถใส่คำขอบคุณในตัวอย่งภาพยนตร์ได้ จึงขอกล่าวรายชื่อมา ณ ที่นี้เพื่อแสดงความขอบคุณเป็นอย่างยิ่ง

ขอบคุณนางสาวณัฐชานันท์ จิตธนุศาสตร์ ที่ให้การช่วยเหลือในการออกกองถ่ายทำและกำลังใจ

ขอบคุณนายวรฉัตร ชีรพจนินา ผู้ให้ความช่วยเหลือในการออกกองถ่ายทำ ช่วยด้านเมคอัพเอฟเฟกต์ให้คำปรึกษาต่างๆ เช่นกัน

ขอบคุณนางสาวภัทรภร ศรีถาวร ที่ให้ช่วยเหลือจัดการเอกสารขอความอนุเคราะห์ต่างๆ รวมถึงคอยดูแลเรื่องเล็กน้อย ในกองถ่ายทำที่ข้าพเจ้ามองข้ามไป

ขอบคุณนางสาวปิยะรักษ์ ช่วยทัพระยะยา ที่ให้ความช่วยเหลือในการออกกองถ่ายทำและจัดการเอกสารขอความอนุเคราะห์ต่างๆ

ขอบคุณนางสาวพลชา ดิสารพัด ที่ให้ความช่วยเหลือในการออกกองถ่ายทำ ช่วยด้านเมคอัพเอฟเฟกต์และคอยให้คำปรึกษาปัญหา

ขอบคุณนายธัญพิสิษฐ์ จิระเดชากุล ที่คอยช่วยเหลือด้านการตัดต่อ ทำเพลงและให้คำปรึกษาเกี่ยวกับบทภาพยนตร์

ขอบคุณนายปัญญาพัฒน์ ภูตระกูล ที่ช่วยเหลือด้านการถ่ายทำและให้คำแนะนำเรื่องการวางเฟรมภาพ

ขอบคุณนายศุภกิจ วุฒิอมรศักดิ์ ตากล้องคนที่สอง มาช่วยเหลือทั้งสองครั้งของการออกกองถ่ายทำ

ขอบคุณนางสาวณัฐสิมา ขวเลขยางกูรที่มาช่วยเป็นตัวประกอบในการถ่ายทำ

ขอบคุณนางสาวกมวรรณ บุญศรี ที่มาช่วยเล่นเป็นตัวประกอบในการถ่ายทำ

ขอบคุณเพื่อนๆ ภาคสถาปัตย์ภายในที่มาช่วยเป็นตัวประกอบในการถ่ายทำ

ขอขอบคุณนักแสดงหลักทุกท่านที่ทุ่มเทอย่างเต็มที่โดยไม่มีบ่น แม้สภาพอากาศจะเลวร้ายก็ตาม

ขอบคุณสำหรับการสละเวลามาช่วยทำให้งานของข้าพเจ้าเสร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ทำให้ตัวละครที่ข้าพเจ้าวาดฝันไว้ได้ออกมามีชีวิตชีวาและสนุกสนานยิ่งขึ้นกว่าเดิม

ขอขอบคุณ อาจารย์สุวรรณณี สุระเชษฐคมสัน อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ซึ่งคอยช่วยเหลือยามข้าพเจ้าประสบปัญหาต่างๆ อย่างใจเย็น คอยให้คำปรึกษาทั้งด้านการเขียนบทภาพยนตร์ การดำเนินงาน ทั้งช่วยเสนอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานที่ถ่ายทำ นักแสดงและคอยให้กำลังใจตลอดระยะเวลาการทำศิลปนิพนธ์ตลอดมา ขอขอบพระคุณ อาจารย์ที่ใจเย็นต่อความผิดพลาดของข้าพเจ้าเสมอ ผลงานชิ้นนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีเพราะมีอาจารย์เป็นผู้ให้ความช่วยเหลืออย่างแท้จริง

และขอขอบคุณบุคคลท่านอื่นๆ ที่ให้ความช่วยเหลือ เอื้อเฟื้อ ทั้งทางตรงและทางอ้อมก็ตาม ทั้งหมดนี้ คือส่วนหนึ่งในศิลปนิพนธ์ที่เสร็จสิ้น ขอขอบพระคุณ

พิชฎา

23 พฤษภาคม 2561

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ.....ก

กิตติกรรมประกาศ.....ข

1

บทนำ.....1

วัตถุประสงค์ของโครงการ.....3

ขอบเขตของโครงการ.....3

ลักษณะของโครงการ.....3

แนวทางการบรรลุเป้าหมาย.....4

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....5

2

การศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล.....6

ทฤษฎีการเขียนบทภาพยนตร์ขนาดยาว.....7

ข้อมูลวิจัยสำหรับการเขียนบทภาพยนตร์.....15

3

กระบวนการเขียนบทภาพยนตร์.....27

การเขียนประโยคสำคัญของเรื่อง (Log line).....27

แก่นเรื่อง (Theme).....27

การเขียนโครงเรื่องย่อ (Plot).....27

การเขียนโครงเรื่องขนาดยาว (Treatment).....28

บทภาพยนตร์(Screenplay).....36

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4

ขั้นตอนการเตรียมถ่ายภาพยนตร์ (Pre-Production).....76

ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Production).....83

5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....95

บรรณานุกรม.....101

ประวัติผู้วิจัย.....102

ภาคผนวก.....103

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

ภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ข้าพเจ้าได้แรงบันดาลใจมาจากพฤติกรรมและเหตุการณ์ก่ออาชญากรรมของ อาชญากรในลักษณะต่างๆ หลังจากศึกษามาอย่างคร่ำว่วจึงพบความแตกต่างของการกระทำเหล่านี้

คือการก่ออาชญากรรมนั้น มีสาเหตุหลักจากสองสาเหตุ ได้แก่

1. สาเหตุภายใน ซึ่งแยกออกเป็น สาเหตุทางชีววิทยา (ชีวกายภาพ) และสาเหตุทางจิตวิทยา (จิตใจ)
2. สาเหตุภายนอก คือสาเหตุจากสภาพแวดล้อม สังคม และบุคคล

ซึ่งมีการลงจำแนกประเภทต่างๆลงไปอีก และสาเหตุที่ข้าพเจ้าหยิบยกมาใช้เป็นกรณีศึกษาหลักนี้ ได้แก่สาเหตุอาชญากรรมจากกรณีจิตวิทยา (อาชญาวิทยา)

มีนักวิจัยหลายคนกล่าวว่า สาเหตุการก่ออาชญากรรมนั้นมิสามารถกำเนิดได้เพียงประการใดประการหนึ่ง จำเป็นต้องมีสาเหตุ 2-3 ประการในข้างต้นร่วมด้วย เพราะปัจจัยดังกล่าวจะช่วยกันผลักดันให้เกิดอาชญากรรมได้ง่ายกว่า

นอกจากนี้ยังมีทฤษฎีของลอมโบรโซ บิดาแห่งอาชญาวิทยา ได้ทำศึกษาและกล่าวเอาไว้ว่า การเป็นอาชญากรนั้นก่อเกิดจากพันธุกรรมเป็นหลัก สิ่งนี้สามารถส่งต่อทางสายเลือดได้ ทั้งยังมีการจำแนกว่าสภาพร่างกายใดจะก่อเกิดคดีชนิดใดเอาไว้อีกด้วย

โดยทฤษฎีดังกล่าวจะอ้างอิงจากทฤษฎี อโนมี ซึ่ง *อโนมี (Anomie)* หมายถึง *สภาวะที่ไม่เกิดดุลยภาพระหว่างเป้าหมายและวิธีการเพื่อบรรลุเป้าหมายของมนุษย์ ซึ่งส่งผลให้เกิดปัญหาสังคมตามมา* ทั้งปัญหาการฆ่าตัวตายและปัญหาอาชญากรรม

ลอมโบรโซคือเจ้าของทฤษฎี อาชญากรโดยกำเนิด ซึ่งเขาเชื่อว่าคนที่เป็นอาชญากรจะมีรูปลักษณ์บางอย่างที่ไม่เหมือนคนทั่วไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลอมโบรโซเชื่อว่าอาชญากรโดยกำเนิดนั้น จะไม่มีสามัญสำนึกเหมือนคนทั่วไป มีสัญชาตญาณดิบที่คล้ายกับสัตว์เดรัจฉาน ดังนั้นสรณะจึงใกล้กับมนุษยยุคดึกดำบรรพ์

ซึ่งลอมโบรโซกล่าวเอาไว้ว่า รูปลักษณ์ภายนอกของอาชญากรโดยกำเนิดจะแบ่งได้

5ประเภท ใหญ่ๆ คือ

1. หน้าผากต่ำลาดหรือกระโหลกศีรษะผิดส่วน
2. ไม่ค่อยมีหนวดเครา หรือมีน้อย
3. ขากรรไกรจะกว้างและโต
4. โหนกแก้มสูง จมูกงุ้ม ขนคิ้วดก
5. แหวงตาด้านขวา

เป็นต้น แม้แนวคิดนี้จะถูกคัดค้านในภายหลังว่าไม่ถูกต้องทั้งหมด แต่ว่าหลักการคิดส่วนใหญ่ยังคงอยู่และสืบต่อมาในสำนักอาชญาวิทยา เป็นจุดเริ่มต้นของการวิเคราะห์อาชญากรในทฤษฎีอื่นๆ

ซึ่งภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้จะนำเสนอเกี่ยวกับเด็กหญิงวัยสิบสองปีที่มีผู้เป็นพ่อเลี้ยงดูมาโดยลำพัง ภายนอกพ่อของเธอนั้นเป็นคนที่น่าเชื่อถือและเฉลียวฉลาด มีแค่เด็กหญิงที่ทราบว่าเป็นพ่อของเธอเป็นคนที่ใจดีก็ดีจนสุดแต่ยามโกรธ ก็โมโหร้าย และในวันหนึ่งที่เด็กหญิงค้นพบความลับที่น่าสะพรึงเมื่อเธอทราบว่า พ่อตัวเองคือฆาตกรต่อเนื่องที่ยังลอยนวลและก่อกบฏอยู่ เด็กหญิงรู้สึกหวาดกลัว เพราะตอนนี้ที่เธอคิดว่ามันปลอดภัยเช่นบ้านหลังนี้กลับเป็นสถานที่ฆาตกรรมและเธอต้องอาศัยร่วมกับฆาตกร เด็กหญิงจำเป็นต้องหนี ก่อนที่พ่อจะรู้ว่าเธอรู้ความลับแล้ว และอาจจะฆ่าเธอเป็นรายต่อไป

สุดท้ายนี้ ข้าพเจ้าต้องการสอดแทรกความรู้เกี่ยวกับเรื่องโรครจิต คนส่วนใหญ่จะตีความคำว่าโรครจิตในแนวทางอันตราย แต่ที่จริงแล้ว พวกเขาเหล่านั้นต่างหากที่เป็นเหยื่อ เพราะการควบคุมจิตใจ

ตัวเองไม่ได้ ทำให้ง่ายต่อการชักจูงและทำอันตราย และคนโรคจิตนั้นไม่เหมือนกับคนที่สภาพจิตไม่ปกติ สองสิ่งนี้แตกต่างกัน

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อศึกษาการเขียนบทด้านระทึกขวัญและสอหดแทรกจิตวิยาลงไป
2. เพื่อกำกับภาพยนตร์สั้นแนวจิตวิทยา-ระทึกขวัญ (Phyco-Thriller) โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับเด็กหญิงวัยสิบสองปีที่อาศัยอยู่กับพ่อแค่สองคน แต่เธอกลับค้นพบว่าพ่อของเธอเองคือฆาตกรต่อเนื่อง
3. เพื่อให้ผู้ชมได้รับความรู้สึกระทึกขวัญกับความอันตรายที่มาจากคนใกล้ตัว

ขอบเขตของโครงการ

- การเขียนบทภาพยนตร์ขนาดยาว 90 นาที
- การผลิตตัวอย่างภาพยนตร์ 1 เรื่อง ความยาวไม่เกิน 2 นาทีถ่ายทำในระบบ Digital รูปแบบ 16:9 ความละเอียดภาพ 1920p x 1080p (Trailer)

ลักษณะของโครงการ

บทภาพยนตร์ขนาดยาวแนวจิตวิทยา-ระทึกขวัญ (Phyco-Thriller)
เรื่อง “อย่าตายก่อนรุ่งสาง” (Sweet Home) และ ตัวอย่างภาพยนตร์ 1 เรื่อง ความยาวไม่เกิน 2 นาทีถ่ายทำในระบบ Digital รูปแบบ 16:9 ความละเอียดภาพ 1920p x 1080p (Trailer)

แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

1 ค้นหาแรงบันดาลใจแนวทางของภาพยนตร์และประเด็นเรื่องที่น่าสนใจจะศึกษา

2 ค้นคว้าศึกษาข้อมูล

2.1 ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับจิตวิทยา อาชญาวิทยาและความสัมพันธ์ในครอบครัว
ปัจจุบัน

2.2 ศึกษาการกำกับการแสดงด้านระทึกขวัญจากผู้มีประสบการณ์ เพื่อนำ
มาใช้ในภาพยนตร์

3 กระบวนการเขียนบทภาพยนตร์

3.1 ศึกษาหลักการและขั้นตอนการเขียนบทภาพยนตร์ ดังนี้

- การเขียนประโยคสำคัญของเรื่อง (Log line)
- การเขียนประเด็นของเรื่อง (Theme)
- การเขียนโครงเรื่องย่อ (Plot)
- การเขียนโครงเรื่องขนาดยาว (Treatment)
- การพัฒนาบทภาพยนตร์ (Screenplay)
- การเขียนบทสำหรับภาพยนตร์ตัวอย่างสำหรับบทภาพยนตร์
ความยาวไม่เกิน 2 นาที (Trailer Script)

4 การเตรียมตัวก่อนการถ่ายทำ

4.1 ออกแบบงานศิลป์ในภาพยนตร์ ชุดแต่งกายนักแสดง หน้าผม อุปกรณ์
ประกอบฉาก รวมถึงฉากที่ต้องจัด

4.2 ทำ shooting script ออกแบบช็อตที่ต้องถ่ายทำ

4.3 คัดเลือกนักแสดงให้เหมาะสมกับบทที่ต้องเล่น

4.4 หาทีมงานในการสร้างภาพยนตร์

4.5 จัดเตรียมอุปกรณ์ในการถ่ายทำให้พร้อม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.6 ทำเอกสารเรียกตัวนักแสดง เอกสารประกอบการถ่ายทำภาพยนตร์ และจัดวางตารางเวลาประกอบการถ่ายทำภาพยนตร์ เพื่อจะได้ทำงานได้อย่างบรรลุเป้าหมาย

5 ขั้นตอนการถ่ายทำ

5.1 ถ่ายทำภาพยนตร์ให้บรรลุตามแผนที่วางไว้

6 ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ

6.1 ตัดต่อแบบหยาบโดยใช้โปรแกรม Adobe Premier Pro

6.2 ออกแบบการตัดต่อใหม่อีกครั้ง ให้ละเอียดขึ้น

6.3 เกรตสีภาพให้ออกมาตามที่ได้วางแผนไว้ในตอนต้น

6.4 ออกแบบเสียงภาพยนตร์ ทั้งเพลงประกอบ เสียงบรรยากาศและเสียง

ตัวละคร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1 ได้รับประสบการณ์จากการทดลองใช้เทคนิคที่ได้ศึกษามา แก้ไขปัญหา และพัฒนาผลงานให้มีความสร้างสรรค์และมีคุณค่า

2 ได้รับความรู้และเทคนิคในการเขียนบทเพื่อเอาไปใช้ในวิชาชีพได้อย่างเกิด

ประโยชน์สูงสุด

3 เพื่อให้ผู้ชมได้รับความสนุก ตื่นเต้น ระทึกขวัญจนถึงที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล

การผลิตภาพยนตร์จำเป็นต้องเข้าใจเนื้อหาสาระที่จะนำมาเป็นวัตถุดิบ เนื่องจาก วัตถุดิบของข้าพเจ้านั้นเป็นทฤษฎีที่มีการรองรับจึงจำเป็นต้องศึกษาให้ละเอียดรอบคอบ โดยเบื้องต้น จะศึกษาจากทฤษฎีที่ผ่านการพิสูจน์ และหัวข้อพื้นฐานเกี่ยวกับอาชญากรรมและทัณฑวิทยา ต่อจากนั้น จึงเป็นกฎหมายเบื้องต้นเสียก่อนแล้วจึงไปสูทฤษฎีวิเคราะห์กายภาพและสภาพจิตใจของอาชญากร

และหัวข้อในการค้นคว้าแบ่งย่อยออกได้เป็นดังนี้

1. ทฤษฎีการเขียนบทภาพยนตร์ขนาดยาว
 - กระบวนการเขียนบทภาพยนตร์
 - ทฤษฎีที่ใช้สำหรับการเขียนบทภาพยนตร์
2. พื้นฐานข้อมูลของอาชญาวิทยา
3. ศึกษาทัณฑวิทยา
4. บทลงโทษสำหรับอาชญากรรมต่างๆ
5. ทฤษฎีจิตวิทยาว่าด้วยเรื่องจิตไร้สำนึกและขั้นตอนการเจริญเติบโตของเด็ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทฤษฎีการเขียนบทภาพยนตร์ขนาดยาว

สิ่งที่ต้องเตรียมตัวก่อนเขียนภาพยนตร์

นักเขียนบทควรศึกษาปัจจัยเหล่านี้อย่างละเอียดและมั่นใจก่อนเริ่มเขียนเพื่อให้งานเขียนนั้นบรรลุผล

1. กำหนดประเภทบทภาพยนตร์

ซึ่งข้าพเจ้ากำหนดประเภทของบทภาพยนตร์เรื่อง “อย่าตายก่อนรุ่งสาง” เป็น ภาพยนตร์
เขย่าขวัญ (Thriller)

ภาพยนตร์เขย่าขวัญ (Thriller) คือภาพยนตร์นำเสนอเกี่ยวกับอาชญากรรม มักเน้นเล่าเรื่องราวของภัยคุกคาม ที่เกิดจากมนุษย์ด้วยกันเอง เช่น ถูกลักพาตัว โดนปล้น หรือโดนตามฆ่า เป็นต้น
บทภาพยนตร์ประเภทนี้จะแตกต่างกับ ภาพยนตร์แนวอาชญากรรม (Crime) ตรงที่จะเล่าเรื่องในช่วงเวลาที่กำลังเกิดเหตุ เนื้อหาเน้นหนักไปที่อาชญากรว่าจะกระทำการสำเร็จหรือไม่ และตัวเอกซึ่งเป็นเพียงคนธรรมดาจะกำจัดอาชญากรคนนั้นได้หรือไม่ แต่ถ้าเป็น ภาพยนตร์แนวอาชญากรรม (Crime) จะเน้นเล่าเรื่องไปที่การสืบสวนสอบสวนอย่างเป็นทางการ ตัวเอกมักเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือนักสืบ

2. ศึกษากลุ่มตลาด

นักเขียนบทควรทราบว่าบทที่กำลังเขียนอยู่นั้น เขียนให้ผู้ชมประเภทไหน อุตสาหกรรมเป็นอย่างไร สิ่งใดที่กลุ่มตลาดกำลังต้องการ ภาพยนตร์ถือเป็นสินค้าประเภทหนึ่งในวงการอุตสาหกรรม ดังนั้นจึงมีหลักใช้วัดประเมินคุณค่าของสินค้าประเภทนี้อยู่

- 2.1 แก่น/เนื้อหาต้องกินใจผู้ชม
- 2.2 แนวคิดต้องสดใหม่ ดึงดูดใจผู้ชม
- 2.3 สะท้อนรสนิยมของผู้ชม
- 2.4 หนึ่งมีคุณค่าแก่การรับชม
- 2.5 สามารถก่อกระแสนิยมได้
- 2.6 เกิดทัศนคติที่ดีหลังรับชม
- 2.7 ขั้นตอนการสร้างมีคุณภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. คีกรข้อมูลเท็จจริงที่จะนำมาประกอบการเขียนบท

เมื่อกำหนดประเภทของหนัง และศึกษากลุ่มเป้าหมายอย่างละเอียดแล้ว นักเขียนบทจะสามารถวางเนื้อเรื่องได้คร่าวๆ หลังจากนั้นจึงควรศึกษาค้นคว้าข้อมูลที่ต้องใช้ในเรื่อง เช่น บุคลิกตัวละคร ตัวละครคือมนุษย์ที่มีพื้นฐานจิตใจ และการตอบสนองเป็นปกติ นักเขียนบทต้องศึกษาสิ่งเร้า และการตอบสนองต่างๆ ของมนุษย์อย่างละเอียดถี่ถ้วน หรืออาชีพและเหตุการณ์ในบทที่ต้องศึกษาหาข้อมูลอย่างละเอียดเพื่อให้ภาพยนตร์บรรลุผล

โครงสร้างการเล่าเรื่องแบบ 3 องก์

ในช่วงปลายศตวรรษที่ 19 ได้มีผู้ค้นพบกับโครงสร้างที่ยืดโครงสร้างไว้ด้วยกัน นั่นคือโครงสร้าง 3 องก์ ประกอบด้วย

- ตอนต้น (Beginning)
- ตอนกลาง (Middle)
- ตอนจบ (Ending)

โครงสร้าง 3 องก์นั้นเป็นพื้นฐานการเขียนบทที่คลาสสิก แม้จะถูกมองว่าล้าหลัง และมีคนมากมายพยายามหาวิธีเล่าใหม่ๆ ไม่ว่าจะเป็นการเล่าแบบย้อนหลัง นำตอนจบขึ้นมาเล่าก่อนแล้วจึงย้อนกลับไป แต่ถ้าหากฆ่าแหล่เรื่องราวออกมาแล้วจะพบว่าภาพยนตร์ทุกเรื่องยังคงมี โครงสร้าง 3 องก์เป็นพื้นฐานอย่างแข็งแกร่ง เพราะเราไม่สามารถเล่าเรื่องที่ไม่มีจุดเริ่มต้น ระหว่างเรื่องและตอนจบได้

องก์ที่ 1 เปิดเรื่อง (The Beginning)

ตอนต้นเป็นองก์ที่สำคัญที่สุด เพราะเป็นนาฬิกาแรกที่ดึงคนดูให้อยู่ แม้จะเป็นเพียงองก์ที่เปิดตัวละครและสถานที่ แต่ก็เริ่มต้นเรื่องที่ต้องดึงดูคนดูให้ดูต่อ

สิ่งที่จำเป็นต้องมีในองก์ที่ 1 คือ

- บอกช่วงเวลาและทิศทางดำเนินเรื่องราว เพื่อบอกผู้ชมว่านี่คือภาพยนตร์ที่จะมีเรื่องราวแบบไหน เป็นภาพยนตร์แอคชั่นหรือโรแมนติก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- บอกประเด็นของภาพยนตร์ ประเด็นที่ไม่ใช่แก่นของภาพยนตร์แต่เป็นการบอกผู้ชมว่าเรื่องราวนี้อะไรจะเล่าเกี่ยวกับอะไร เช่น “การลักลอบขโมยของโบราณสถานทำให้เกิดการฆาตกรรมต่อเนื่องขึ้น” ถ้าหากจะเรียบเรียงง่ายๆ ให้เข้าใจ ก็ต้องบอกว่า นี่คือจุดหักเหและจุดใหญ่ของเรื่องนี้ และเรื่องจะดำเนินโดยเกี่ยวข้องกับจุดหักเหนี้ไปจนจบเรื่อง

- ทำให้คนดูซึมซับไปกับสถานะของตัวละคร เมื่อบอกประเด็นของเรื่องแล้ว คนดูจะต้องรับรู้ถึงปัญหาของตัวละครที่ขัดแย้งกันอยู่

- สร้างความเห็นอกเห็นใจ ให้คนดูเป็นฝั่งเดียวกับตัวละครหลัก ไม่ว่าจะตัวละครนั้นจะเป็นฝ่ายดีหรือฝ่ายร้าย

องก์ที่ 2 ช่วงดำเนินเรื่อง (Middle)

เป็นช่วงที่ทำทนายมากที่สุด เพราะเป็นช่วงเวลาที่ยาวนานและรวบรวมความสนุกตื่นเต้นเร้าใจเอาไว้ที่นี่ เป็นการพัฒนาตัวละครไปในทางที่ลึกลับขึ้น เหตุการณ์ปัญหาต่างๆ ยิ่งเข้มข้นรุนแรงนั้นหมายถึง หากองก์ 1 เปิดเอาไว้ดีมาก องก์ 2 ก็ต้องดียิ่งขึ้นไปอีกสิบเท่า เพราะฉะนั้นเป้าหมายขององก์ 2 คือต้องเขียนให้ตัวละครเผชิญปัญหา และรับมือกับปัญหาอย่างชาญฉลาด ต้องออกแบบอุปสรรคที่น่าตื่นเต้น เพื่อตอบสนองอรรถรสของผู้ชม สถานการณ์และจุดพลิกผันต้องถูกออกแบบมาอย่างบีบคั้น มันคงเพื่อส่งต่อให้องก์ 3 อย่างสวยงาม

ในส่วนนี้มักประกอบไปด้วย

- การพบจุดหักเหแรก ซึ่งเป็นสิ่งผิดปกติในชีวิตประจำวัน เช่น

นิติธพบว่าดิวกำลังวางแผนบุกปล้นบ้านของตน

มิว พบว่าพ่อของตนเป็นฆาตกร

- การหาทางต่อสู้เพื่อหลุดพ้นจากเหตุการณ์ไม่ปกติ เช่น

ดิวที่พยายามหาทางรอดจากการไล่ล่าของนิติธ

มิวที่พยายามพาเหยื่อทั้งหมดหนี

- ตัวละครพบว่าปัญหาหนักมากขึ้นและไม่มีทางแก้ เช่น

ดิวที่พบว่ารั้วทั้งหมดปล่อยกระแสไฟฟ้าแรงสูง ไม่มีทางหนี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดิวที่ได้รับบุญแจแต่ก็พบว่าทั้งมิวและนิติธร์เป็นพวกเดียวกัน

องก์ที่ 3 บทสรุป (Ending)

หลังจากตัวละครได้พบกับจุดพลิกผันจนบังคับให้ตกมาอยู่ในช่วงวิกฤติ เพื่อฝ่าฟันจุดสูงสุดของเรื่อง นั้นหมายถึงการดำเนินเข้าสู่ อกก์ที่ 3 อย่างเป็นทางการ ซึ่งบทสรุปนี้ขึ้นอยู่กับสภาพปัจจัยว่าต้องทำให้คนดูพอใจ คือการจบแบบสงบสุขหรือจบแบบที่ควรจะเป็น ถ้าหากสภาพเรื่องราวเลวร้ายมาตั้งแต่ต้น ตามหลักคงจะจบอย่างสงบสุขไม่ได้ แต่ก็มีหลายครั้งที่ไม่ได้จบอย่างมีความสุข คนดูกลับพึงพอใจและคิดว่ามันควรจบแบบนี้ดีแล้ว ดังนั้นนักเขียนบทจึงต้องออกแบบอย่างมีชั้นเชิงเพื่อทำให้คนดูพึงพอใจและได้ข้อคิดเมื่อออกจากโรงไปแล้ว

ในส่วนนี้มักประกอบด้วย

- การเผชิญหน้ากับปัญหาครั้งสุดท้าย

ดิวพยายามใช้ปืนต่อสู้กับนิติธร์

- บทสรุปของการต่อสู้

ดิวที่โดนทำร้ายจนสรุปลและรู้ว่าถูกหลอก

- บทสรุปของเรื่องทั้งหมด

มิวและนิติธร์ยังอยู่อย่างมีความสุข

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมูลวิจัยสำหรับการเขียนบทภาพยนตร์

ข้อมูลอ้างอิงบุคลิกตัวละคร

Jeffrey Dahmer

เจฟฟรีย์ ดาห์เมอร์ เป็นตัวอย่างของคนผิวขาว มีการศึกษาและอยู่ในตระกูลร่ำรวยซึ่งออกมาหักล้างค่านิยมว่าเขาก็สามารถเป็นฆาตกรได้

เจฟฟรีย์ เป็นฆาตกรกินเนื้อมนุษย์และเป็นเกย์ ส่วนลึกในจิตใจเกิดจากการเลี้ยงดูที่ละเลยและบีบบังคับ แม่ของเขาเองก็มีอาการทางจิตเพราะทะเลาะกับพ่อของเธอระหว่างที่ตั้งท้อง

การมีอันต๊ะไม่เท่ากันทำให้เจฟฟรีย์อับอาย ไม่กล้าพบปะผู้คน ในตอนที่รู้ตัวว่าชอบผู้ชาย เจฟฟรีย์ก็เกิดความคิดที่ว่า เขาอยากมีคนรักที่ชื่อสัตย์ ไม่ทรยศและไม่หนีไปไหน ซึ่งนั่นคือสภาพของศพ

Béla Kiss

ฆาตกรต่อเนื่องแห่งประเทศฮังการี เบลา คิส เป็นคนที่มีฐานะร่ำรวยและเป็นที่รู้จักของทุกคนในเมืองนี้ เขามีความรู้ความสามารถหลายอย่าง ไม่ว่าจะเป็นความรู้ทางด้านประวัติศาสตร์, ศิลปะ, สังคม หรือกระทั่งการดูดวงชะตา และเพราะความสามารถนี้เองที่ทำให้คนทั้งเมืองรู้จักเขา Bela Kiss มักจะจ้างแม่บ้านที่มีหน้าตาสวยงามไว้เสมอ แต่ที่แปลกก็คือ Bela Kiss มักเปลี่ยนแม่บ้านเป็นประจำ เรื่องนี้สร้างความสงสัยให้กับชาวบ้านที่อยู่ในละแวกใกล้เคียงเป็นอย่างมาก แต่ทุกคนก็ไม่ได้ตั้งข้อสงสัยอะไรมา เพราะคิดว่าน่าจะเป็นการลาออกของแม่บ้านตามปกติ

แต่ในเดือนกรกฎาคม ปี 1916 เมื่อ Bela Kiss ถูกเกณฑ์ไปร่วมรบในศึกสงครามโลกครั้งที่ 1 เขาต้องละทิ้งบ้าน และฝากบ้านไว้กับแม่บ้านคนหนึ่งช่วยดูแล วันหนึ่งมีทหารเดินทางเข้ามาในเมืองเพื่อขอบริจาค่น้ำมันจากชาวบ้าน แม่บ้านที่ดูแลบ้านของ Bela Kiss นี้ก็ได้ว่าที่บ้านของเองก็มีถึงน้ำมันที่ Bela Kiss ฝากให้ตนเองดูแล 7 ถัง ซึ่งถังน้ำมันเหล่านี้ล้วนบรรจุน้ำมันอยู่เต็มความจุ เจ้าตัวจึงได้แจ้งให้ทางเจ้าหน้าที่ทหารทราบเพื่อขอบริจาค่น้ำมันดังกล่าว เมื่อเจ้าหน้าที่เดินทางไปถึงก็พบว่า

ดังนั้นบรรจุกุญอยู่ภายใน จากการตรวจสอบสภาพศพ เจ้าหน้าที่พบว่าเหยื่อทุกรายล้วนถูกฆ่ารัดคอ ก่อนที่จะนำศพมาดองด้วยสารเคมีบางอย่าง

และจากการสอบปากคำแม่บ้านเธอให้การว่า Bela Kiss มักซื้อถ่านน้ำมันมาเก็บที่บ้านอยู่เป็นประจำ ซึ่งนอกจากจะเก็บไว้ที่บ้านแล้ว ยังฝากให้คนอื่นๆในเมืองช่วยดูแลอีกด้วย เจ้าหน้าที่จึงใช้ความพยายามค้นหาถ่านน้ำมันตามคำให้การของแม่บ้าน รวมถึงบุคคลอื่นที่ Bela Kiss ฝากถ่านน้ำมันไว้ ทำให้เจ้าหน้าที่พบว่าที่ถูกดองเพิ่มเติม นับรวมได้ทั้งหมด 24 รายด้วยกัน นอกจากนี้เจ้าหน้าที่ยังพบหนังสือพิมพ์ประกาศหาผู้, ประกาศรับแม่บ้าน และจดหมายที่ได้ตอบระหว่าง Bela Kiss และเหยื่อผู้เสียชีวิต ในจำนวนนี้มีหนึ่งฉบับลงวันที่วันทีไว้นานที่สุดคือปี 1903 เจ้าหน้าที่จึงสันนิษฐานว่าเหตุการณ์สยองน่าจะเริ่มต้นขึ้นตั้งแต่ปี 1903 เรื่อยมา หรือไม่ก็อาจจะยาวนานกว่านั้นเสียอีก

เจ้าหน้าที่ตำรวจรีบติดต่อไปยังกองทัพในหน่วยงานที่ Bela Kiss สังกัดอยู่ แต่ก็พบว่า Bela Kiss หายตัวไปอย่างปริศนาเสียแล้ว และหลังจากนั้นก็ไม่มีใครพบเห็นเขาอีกเลย

ตัวละครที่สร้างขึ้น - นิติธร

เพศชาย

อายุ 40-45ปี

เป็นอดีตอาจารย์มหาวิทยาลัยสาขาวิชาอาชญาวิทยาและงานยุติธรรมและจิตวิทยา ปัจจุบันลาออกมาอยู่ต่างจังหวัดและทำไร่ผลไม้ และหย่าขาดกับภรรยา ก่อนย้ายมาอยู่ที่ต่างจังหวัด และอาศัยอยู่กับลูกสาวเพียงแค่สองคน

สาเหตุการฆาตกรรม : เริ่มด้วยการฆ่าผู้ชายที่อ้างตัวว่าเป็นพ่อของลูกชายเขา เนื่องจากภรรยาคบชู้ เขาพลั้งมือฆ่าด้วยความโมโห และทำลายศพโดยการละลาย

จากนั้นต่อมาพบคนที่มีลักษณะเดียวกับภรรยาและชายชู้ ทำให้เขาจินตนาการถึงการฆ่าเพื่อบำบัดจิตใจตัวเองที่ถูกหยาบ สุดท้ายจินตนาการไม่สามารถทำให้เขามีความสุขได้ เนติจึงลงมืออีกครั้ง และอีกครั้ง เมื่อพบบุคคลที่มีลักษณะเหมือนภรรยา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สาระสำคัญ : ตามทฤษฎีแล้วเป็นอาชญากรประเภทโดยกำเนิด และเกิดจากการถูกกระตุ้นด้านจิตใจ แต่ไม่ใช่วิกลจริต เพราะฆาตกรวิกลจริตมักจะมีกระบวนการคิดสับสน อาชญากรประเภทนี้ จะมีความฉลาดสูง มีชุดตรรกะความคิดที่แปลกประหลาดและมั่นคงไม่สับสน

วิธีการลงมือของตัวละครอยู่ในข่าย (organized serialkiller) : ฆาตกรต่อเนื่องประเภทนี้มีความฉลาด มีการวางแผนการฆ่าเป็นอย่างดี ชอบทรมานเหยื่อให้ตายช้าๆ ด้วยอุปกรณ์ที่เตรียมมาเอง และมักจะเลือกเหยื่อให้ตรงตามลักษณะที่ตนต้องการ (เพศ อายุ ส่วนสูง)

David Berkowitz

ฆาตกรต่อเนื่องนักวางเพลิง เป็นลูกชายของแซม นักฆ่าคาริเบอร์ และเดวิด ถูกเลี้ยงดูโดยพ่อแม่บุญธรรม เขาอยู่ในครอบครัวที่ดี มีไอคิวที่สูงกว่าค่าเฉลี่ย แต่กลับไม่ค่อยสนใจเรียนและมีอารมณ์ร้ายเสมอ มักก่อเหตุวิวาทกับเด็กวัยรุ่นละแวกบ้าน เด็กชายชื่นชอบการลักขโมยและวางเพลิง ทั้งหมดเป็นความชอบส่วนตัวซึ่งหาที่มาไม่ได้ ต่อมาแม่บุญธรรมของเขาเสียชีวิตและพ่อบุญธรรมแต่งงานใหม่ แต่เดวิดไม่ชอบแม่บุญธรรมคนใหม่ ทำให้ตัวเขาถูกทิ้งอยู่ที่บรูคลินและพ่อบุญธรรมย้ายไปอยู่ฟลอริดา เดวิดเกิดความวิตกกังวลและซึมเศร้า เขาจึงยึดไสยศาสตร์เป็นที่พึ่ง ต่อมาเดวิดได้เกณฑ์ทหาร ที่นั่นเขาได้รับการยกย่องว่าเป็นนักแม่นปืนहतตัวจักษุคนหนึ่ง ระยะเวลาหลังปลดประจำการ เดวิดมีความรู้สึกเกลียดสตรีเพศและเชื่อว่าเขากำลังโดนดูถูก(อาจเป็นเพราะการเข้าร่วมลัทธิเถื่อน) เดวิดจึงออกไปล่าหญิงสาวตั้งแต่นั้นมาเพื่อบรรเทาอาการโดนดูถูกของเขาเอง

เดวิดถูกจับกุมในวันที่ 10 สิงหาคม 1977 ไม่ได้มีท่าทีซัดซิ้น กลับใจเย็นและพูดหนึ่งประโยคเมื่อถูกจับได้ คือ “You got me. What took you so long?” (เพิ่งจับฉันได้เอง ทำไมใช้เวลานานนักล่ะ?)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวละคร - มิว

เพศหญิง

อายุ 10-12 ปี

เป็นเด็กที่ได้รับการดูแลจากพ่อ ความคิด วิธีการทำล้วนถูกปลูกฝังมาจากพ่อ ลึกๆแล้วไม่ได้ชอบ
การกระทำของพ่อ รู้สึกถูกกดขี่ แต่ก็ยอมรับในความสามารถของพ่อเช่นกัน

ตามหลักทฤษฎีแล้ว มิวจัดเป็นพวกเป็นพวกกึ่งดี และกึ่งอาชญากร เนื่องจากได้รับถ่ายทอด
พันธุกรรม และจะแสดงออกเมื่อได้รับการกระตุ้น (หรือการกระทำอาชญากรรมในหมวดเป็นครั้งเป็น
คราว)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมูลวิจัยประกอบการเขียน

อาชญวิทยา

อาชญวิทยา หรือ Criminology มีรากศัพท์มาจากภาษาละตินว่า Crimen แปลว่า ความชั่วหรือบาป และมีความหมายอีกอย่างหนึ่งว่า การปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดและป้องกันการกระทำผิด ซึ่งมีหลายทฤษฎีด้วย โดยผู้คิดค้นส่วนใหญ่คือนักมนุษยวิทยา ในปัจจุบันผู้ที่ศึกษาเรื่องนี้ให้เรียกว่า นักอาชญวิทยา

-ทฤษฎีปฏิฐานนิยม (Positivist)

เป็นกระบวนการแสวงหาความรู้ด้วย “วิธีการเชิงประจักษ์” (Empirical method) มีการตั้งปัญหา ตั้งสมมุติฐาน มีการทดสอบ เพื่อพิสูจน์สมมุติฐาน วิธีการลักษณะนี้เรียกว่า “วิธีการทางวิทยาศาสตร์” (Scientific method) สิ่งใดที่ไม่สามารถพิสูจน์ได้ผู้คนเริ่มไม่เชื่อ สังคมเริ่มเปลี่ยนวิธีการศึกษาจากเดิมที่ใช้ระบบ “ความคิด” (Thought) และ “เหตุผล” (Reason) มาสู่วิธีการศึกษาทางวิทยาศาสตร์ นักวิทยาศาสตร์จะใช้วิธีการสังเกต การวิเคราะห์ ปรากฏการณ์ธรรมชาติ ในการศึกษาทดลองของตน นำไปสู่การค้นพบความรู้ใหม่ทางด้านชีววิทยา กลศาสตร์ และเคมี

วิธีการทางวิทยาศาสตร์นี้ เริ่มต้นขึ้นในยุโรปตอนปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19 ชาร์ล ดาร์วิน (Charles Darwin (1809-1882) เสนอผลการค้นคว้าใหม่ของเขาในเรื่อง วิวัฒนาการของมนุษย์ และเชื่อว่า กิจกรรมของมนุษย์ทุกอย่างสามารถตรวจสอบได้ด้วยหลักการทางวิทยาศาสตร์ ดาร์วินเชื่อว่าหากวิธีการทางวิทยาศาสตร์สามารถใช้ในการศึกษาปรากฏการณ์ธรรมชาติได้ ทำไมเราจึงจะใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์สามารถในการศึกษาพฤติกรรมมนุษย์ไม่ได้ เช่นกันนั่นเอง ซีซาร์ ลอมโบรโซ บิดาแห่งอาชญวิทยาจึงได้ใช้ทฤษฎี ปฏิฐานนิยม หรือ “วิธีการเชิงประจักษ์” ในการวิจัยอาชญากรโรคจิต กล่าวกันว่า เขาได้เลือกลงไปตรวจสอบสภาพจิตใจเหล่านักโทษจริงๆว่าพันคนจึงได้ข้อสรุปทฤษฎีหนึ่งมา นั่นก็คือ “*ทฤษฎีอาชญากรโดยกำเนิด*” (Born Criminal)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทฤษฎีอาชญากรโดยกำเนิด - ลอมโบรโซ

เซซาเร่ ลอมโบรโซ : Cesare Lombroso, 1835-1909

ลอมโบรโซ เรียนจบทางด้านแพทยศาสตร์เชี่ยวชาญ ทางด้าน จิตแพทย์ ชีวภาพ กายภาพ และมนุษยวิทยา เขาได้ทำงานเป็นแพทย์ทหารและในโรงพยาบาลโรคจิตอีกหลายแห่ง ดังนั้น เขาจึงมีโอกาสทำการวิจัยในกลุ่มทหารของกองทัพ และ นักโทษชาวอิตาลีในเรือนจำต่างๆ เขาได้ศึกษาชีวภาพภาพของผู้ที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว และ อาชญากร โดนศึกษา ลักษณะกะโหลกศีรษะ ขนาดของสมอง รวมทั้งอวัยวะอื่นๆภายในร่างกาย เช่น ส่วนสูง ความกว้างอก ความยาวช่วงแขน โดยในการทดลองทั้ง 13,666 คน เป็นคนวิกลจริต 2,843 คน อาชญากร 6,347 คน และ คนปกติ 4,376 คน จากการตรวจกะโหลกศีรษะของนักโทษประเภทที่ทำผิดซ้ำซาก

พบว่า ด้านหลังของกะโหลกที่ต่อกับไขสันหลัง มีลักษณะผิดปกติไม่เหมือนกับบุคคลทั่วไป แต่กลับไปเหมือนมนุษย์สมัยป่าเถื่อนเหมือนสัตว์ป่า จึงสรุปว่า ลักษณะดังกล่าวเป็น สิ่งที่สืบมาจากทางบรรพบุรุษ และชี้ได้ว่าอาชญากรที่ลักษณะที่เด่นชัดมาตั้งแต่แรกเกิด ที่สังเกตได้ชัด 5 ประการ ดังนี้

1. หน้าผากต่ำหรือกะโหลกศีรษะผิดส่วน
2. ไม่ค่อยมีเคราหรือมีเคราน้อย
3. ขากรรไกรกว้างและโต
4. แคะหน้าเหมือนลิง โหนกแก้มสูง คิ้วดก จมูกงุ้มคด
5. ไม่ค่อยมีความรู้สึกต่อความเจ็บปวด

โดยยังพบอีกว่า อาชญากรมีความผิดปกติของกะโหลกยิ่งกว่าคนวิกลจริตและในการค้นพบของเขา เขาเชื่อว่า “อาชญากรคือเผ่าพันธุ์ของมนุษย์ที่ด้อยคุณภาพกว่ามนุษย์ทั่วไป” และใน “อาชญากรที่ฆ่าคนตายหลาย หรือก่อความผิดอุกฉกรรจ์ เป็นพวก อาชญากรโดยกำเนิด”

ลอมโบรโซ เสนอความคิดในการแบ่งอาชญากรเป็น 4 ประเภท คือ

1. อาชญากรโดยกำเนิด
2. อาชญากรวิกลจริต
3. อาชญากรที่ทำความผิดเพราะความกดดันทางอารมณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.อาชญากรที่ทำความผิดเป็นครั้งคราว หรืออาชญากรตามโอกาส แปรย่อยตามสาเหตุได้ ดังนี้

4.1 ปกติเป็นคนดี ทำผิดเพราะสถานการณ์บังคับ ถูกบีบคั้น หรือ ทำผิดเพื่อป้องกันเกียรติ

4.2 ทำผิดติดนิสัย จากการที่ได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมที่ไม่ดี

4.3 เป็นพวกกึ่งดี และกึ่งอาชญากร เนื่องจากได้รับถ่ายทอดพันธุกรรม และจะแสดงออกเมื่อได้รับการกระตุ้น

1.อาชญากรโดยกำเนิด(Born criminals) หมายถึง ผู้ที่ได้รับพันธุกรรมลักษณะบกพร่องต่าง ๆ มาจากบรรพบุรุษในครั้งดึกดำบรรพ์ กล่าวคือ พัฒนาการของอาชญากรประเภทนี้จะต่ำกว่ามนุษย์ปกติ ทำให้แตกต่างและมีคุณภาพด้อยกว่าประชากรทั่วไป เช่น มีพฤติกรรมโหดร้ายคล้ายสัตว์ป่า ชอบเบียดเบียนรังแก แย่งชิง สังหารชีวิตบุคคลอื่นเพื่อความอยู่รอดของตน และไม่อาจปรับปรุงตนเองให้เข้ากับรูปแบบการดำเนินชีวิตในสังคมที่เจริญแล้วได้ ทั้งนี้ ลอมโบรโซได้ระบุไว้ว่า บุคคลกลุ่มอาชญากรโดยกำเนิดนี้ มีจำนวน 1 ใน 3 ของอาชญากรทั้งหมด

2.อาชญากรวิกลจริต (Insane criminals) หมายถึงผู้ที่มีความผิดปกติหรือบกพร่องทางจิตหรือประสาท เช่น ปัญญาอ่อน ปัญญาทึบ วิกลจริต เคร่าซิม และผู้ที่มีอาการสืบเนื่องมาจากอัมพาต โรคพิษสุราเรื้อรัง เป็นต้น โดยอาชญากรวิกลจริต เป็นผู้ที่มีความบกพร่องทางจิตหรือประสาท ซึ่งจะทำให้ไม่สามารถควบคุมตนเองได้เหมือนบุคคลปกติ

3.อาชญากรตามโอกาส (Occasional criminals) หมายถึง ผู้ที่ไม่ได้มีความบกพร่องทางร่างกายและมีได้มีความบกพร่องทางจิตใจอย่างเด่นชัดแต่บุคคลประเภทนี้จะประกอบอาชญากรรมและมีพฤติกรรมเลวร้าย เมื่ออยู่ภายใต้เงื่อนไขบางประการที่เป็นปัจจัยสนับสนุนเกื้อกูลการทำความผิด หรือเป็นช่องทางในการประกอบอาชญากรรม เช่น ผู้เสียหายลืมหุ้กระเป๋าเงินไว้เป็นโต๊ะอาหาร หรือผู้เสียหายลืมหุ้กุญแจรถไว้ที่รถ เป็นต้น ลอมโบรโซ เชื่อว่าอาชญากรตามโอกาส มีจำนวนประมาณกว่าครึ่งหนึ่งของอาชญากรทั้งหมด

4.อาชญากรโดยอารมณ์ (Criminals by passion) หมายถึง อาชญากรที่ทำความผิดเพราะความกดดันทางอารมณ์ เช่น อาชญากรที่ประกอบอาชญากรรม โดยมีต้นเหตุมาจากความรัก ความหึงหวง เช่น สามีฆ่าชายชู้หรือฆ่าภรรยาของตนเอง หรือเกี่ยวกับเรื่องทางเพศ เป็นต้น

จากการที่ลอมโบรโซแบ่งประเภทอาชญากร เขาจึงเสนอให้ กฎหมายไม่ควรกำหนดการลงโทษตายตัว แต่ควรพิจารณาโทษให้เหมาะสมยุติธรรมแก่ผู้กระทำความผิดเป็นรายบุคคล ในการจำคุกควรแยกตามลักษณะ และประเภทอาชญากร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ราฟาเอล กาโรฟาโล (Raffaele Garofalo, 1852-1934) เป็นลูกศิษย์ของ ลอมโบรโซ เห็นด้วยในด้านแนวคิดการสืบทอดอาชญากรรมที่มาจากบรรพบุรุษ แต่ไม่เห็นด้วยในกรณีที่เน้นความผิดปกติทางชีววิทยา และ ร่างกาย เนื่องจาก เขาเห็นว่า บุคคลที่เป็นอาชญากรมาจากความผิดปกติทางด้านจิตใจและอารมณ์ กาโรฟาโล ได้จำแนกลักษณะอาชญากรออกเป็น 4 ประเภท คือ

1. อาชญากรที่เป็นฆาตกร (Murderers)
2. อาชญากรที่ชอบความรุนแรง (Violent Criminals)
 - 2.1 ผู้ที่กระทำผิดเกี่ยวกับฆาตกรรม
 - 2.2 ผู้ที่กระทำผิดเกี่ยวกับการทำร้ายร่างกายในขั้นรุนแรง หรือกระทำผิดทางศีลธรรมจรรยา
 - 2.3 ผู้ที่กระทำผิดที่อยู่ในวัยเด็กและเยาวชน
 - 2.4 ผู้ที่กระทำผิดที่ขาดการอบรมทางศีลธรรม
3. อาชญากรที่ขาดสติในความซื่อสัตย์ (Criminals deficient in probity)
4. อาชญากรที่โลภมาก (Lascivious Criminals)

นอกจากเรื่องลักษณะทางกายภาพและกรรมพันธุ์แล้ว ยังต้องอาศัยทฤษฎีอาชญาวิทยาเชิงสังคมวิทยา ประกอบด้วย ทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่ ทฤษฎีอโนมี ทฤษฎีความตึงเครียด ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม นักสังคมศาสตร์คนสำคัญของสำนักนี้คือ ออگุสต์ ก็องต์ (August Comte) (*ผู้ก่อตั้งอาชญาวิทยา*) ซึ่งเปรียบสังคมเหมือนร่างกายของมนุษย์ซึ่งประกอบด้วยระบบย่อยต่างๆ ซึ่งมีหน้าที่ของตนเอง สำนักนี้ปฏิเสธแนวทางการศึกษาสังคมโดยการศึกษาคนเป็นรายบุคคล

(Individualistic approach) โดย เดอร์ไคม์ (Durkheim)

ระบบสังคม (Social System) เดอร์ไคม์ ถือว่า อาชญากรรมเป็นสภาวะปกติและเป็นความเป็นจริงทางสังคมที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ จุดมุ่งหมายของทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่ที่มีต่ออาชญากรรมและสังคมคือ ทำอย่างไรจึงจะเกิดความสงบเรียบร้อยในสังคม สำหรับเดอร์ไคม์มีความเชื่อในเรื่อง **พลังระเบียบสังคม (social order)** พลังระเบียบสังคมเป็นสิ่งที่มิอิทธิพลควบคุมพฤติกรรมของคนในสังคม ส่วนสภาวะ “อโนมี” (Anomie) หมายถึง **สภาวะที่ไม่เกิดดุลยภาพระหว่างเป้าหมายและวิธีการเพื่อบรรลุเป้าหมายของมนุษย์ ซึ่งส่งผลให้เกิดปัญหาสังคมตามมา** ทั้งปัญหาการฆ่าตัวตายและปัญหาอาชญากรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซึ่งเอนริโก เฟอริ (Enrico Ferri , 1856-1929) ลูกศิษย์อีกคนของลอมโบรโซ เป็นผู้เริ่มต้นในการบุกเบิกวิชา “อาชญาวิทยาเชิงสังคม”(Criminal Sociology) 1884

โดยเฟอริเห็นว่า อาชญากรเป็นพวกที่ได้รับเคราะห์จากความพิการ หรือได้รับการสืบสายเป็นกรรมพันธุ์ แต่แม้ว่าเป็นอาชญากรโดยกำเนิด ก็ต้องอาศัยแรงจูงใจ เป็นตัวกระตุ้นพฤติกรรม และเอนริโกเห็นว่า อาชญากรรมจะลดจำนวนลงได้เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างสังคมและเห็นด้วยว่าการลงโทษเป็นวิธีการแก้ไขความประพฤติที่ดี และการวางโทษจะต้องได้สัดส่วนกับความผิด เอนริโกได้เขียนหนังสือ แสดงผลการค้นคว้าชื่อ *Criminal Sociology* ในส่วนของอาชญากรด้านอื่นๆที่นอกเหนือจากวิกลจริต เช่น อาชญากรที่ทำผิดเพราะความกดดันทางอารมณ์(The Criminal By Passion) และ อาชญากรที่ทำผิดเป็นครั้งคราว (The Occasional Criminals) มีแนวคิดด้านปฏิธานิยมดังเช่นต่อไปนี้

ปัจจัยภายใน - ภาวะถูกกดดันให้กระทำผิดจากภายนอก

1. สิ่งแวดล้อมที่บีบบังคับให้คนต้องกระทำผิด

1.1 สิ่งแวดล้อมระดับมหภาค

1.1.1 เศรษฐกิจ

1.1.2 สังคม

1.1.3 การเมือง

1.2 สิ่งแวดล้อมระดับจุลภาค

1.2.1 ครอบครัว

1.2.2 โรงเรียน

1.2.3 การคบเพื่อน

1.2.4 ที่อยู่อาศัย

1.2.5 สื่อมวลชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2.6 อาชีพ

1.2.7 อบายมุข

1.2.8 ศาสนา

1.3 สิ่งแวดล้อมระดับชีวภาพ

1.3.1 ร่างกาย

1.3.2 จิตใจ

ซึ่งทั้งหมดนำไปสู่พฤติกรรมเบี่ยงเบน และพฤติกรรมอาชญากร

2. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิด

ทฤษฎีความแตกต่างในการคบหาสมาคม (Theory of Differential Association)

เอดวิน ซัทเทอร์แลนด์ (Edwin H. Sutherland) มีแนวคิดที่ว่าพฤติกรรมทางอาชญากร เรียนรู้โดยการติดต่อกันอย่างใกล้ชิดภายในกลุ่ม ความประพฤติที่แสดงมาในลักษณะอาชญากรนั้น ขึ้นอยู่กับ

- ความแตกต่างในช่วงระยะเวลา
- ความสม่ำเสมอในการติดต่อ

และต้องรวมกับความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันว่ามีผลมากน้อยเพียงใด

3. ทฤษฎีอาชญาวิทยาแนวพุทธ

การกระทำผิดของคน เกิดจากปัจจัยต่าง ๆ ได้แก่

3.1 ปัจจัยทางจิต เช่น

1. โลก โกรธ หลง
2. อยากมี อยากได้
3. อยากเป็น อยากไม่เป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 ปัจจัยทางสังคม มิชฌาทีฐี เช่น

3.2.1 การคบคนพาล หรือ อาชญากรรม

3.2.2 ถิ่นที่อยู่อาศัย

3.2.3 ความเห็นผิด

3.3 ปัจจัยสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ เช่น

3.3.1 วัตถุอันเป็นที่รัก

3.3.2 สถานที่เสี่ยงภัย

3.3.3 เวลาไม่สมควร

3.3.4 สิ่งเสพติด

3.3.5 อาวุธ

ปัจจัยภายใน - ภาวะถูกกดดันให้กระทำผิดจากภายใน

1. ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (Psychoanalytic Theories)

ได้ถูกคิดค้นโดยซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud, 1856 – 1938) ฟรอยด์เชื่อว่าพฤติกรรมส่วนใหญ่ของมนุษย์เริ่มต้นตั้งแต่วัยเด็ก โดยมีแรงจูงใจมาจากจิตไร้สำนึก ซึ่งมักจะผลักดันออกมาในรูปความฝัน การพูดพลั้งปาก หรืออาการผิดปกติทางด้านจิตใจในด้านต่างๆ เช่น โรควิตกกังวล โรคประสาท เป็นต้น

และยังเชื่อเกี่ยวกับธรรมชาติของมนุษย์ว่ามนุษย์เกิดมาพร้อมกับแรงขับทางสัญชาตญาณ (Instinctual drive) และเป็นพลังงานที่สามารถเปลี่ยนแปลงและเคลื่อนที่ได้ จิตจึงเป็นพลังงานรูปหนึ่งที่สามารถเปลี่ยนแปลงและไม่หยุดนิ่ง บางครั้งอาจจะแสดงออกมาในรูปแบบของสัญชาตญาณทางเพศ (Sexual Instinct) แต่ฟรอยด์ไม่ได้หมายถึงรวมถึงความต้องการทางเพศ นอกจากนี้ฟรอยด์ยังได้อธิบายว่าสัญชาตญาณจะแสดงออกมาในรูปของพลังทางจิตที่เกี่ยวข้องกับพลังขับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทางเพศเรียกว่า พลังลิวบิโด (Libido) เป็นพลังที่ทำให้มนุษย์ มีความปรารถนา และความต้องการที่จะได้รับความพึงพอใจในรูปแบบต่างๆ

1.1 การทำงานของจิต แบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ

1.1.1 จิตไร้สำนึก (Unconscious Mind) การแสดงพฤติกรรมของมนุษย์ โดยออกไปโดยไม่รู้ตัว ที่เกิดมาจากพลังของจิตไร้สำนึกซึ่งทำหน้าที่กระตุ้นให้บุคคลแสดงออกไปตามหลักแห่งความพึงพอใจของตน และการทำงานของจิตไร้สำนึกเกิดจากความปรารถนา หรือความต้องการของบุคคลที่เกิดขึ้นในวัยเด็ก ที่ไม่ได้รับการยอมรับ เช่น การถูกห้าม หรือถูกลงโทษ จะถูกเก็บกดไว้ในจิตส่วนนี้

1.1.2 จิตสำนึก (Conscious Mind) บุคคลรับรู้ตามประสาทสัมผัสทั้งห้า ที่บุคคลจะมีการรู้ตัวตลอดเวลาว่ากำลังทำอะไรอยู่ คิดอะไรอยู่ คิดอย่างไรเป็นการรับรู้โดยทั่วไปของมนุษย์ ที่ควบคุมการกระทำส่วนใหญ่ให้อยู่ในระดับรับรู้ตัว (Awareness) และเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกมา โดยมีเจตนาและมีจุดมุ่งหมาย

1.1.3 จิตกอนสำนึก (Preconscious Mind) เป็นส่วนของประสบการณ์ที่สะสมไว้ หรือเมื่อบุคคลต้องการนำกลับมาใช้ใหม่ก็สามารถระลึกได้และสามารถนำกลับมาใช้ในระดับจิตสำนึกได้ และเป็นส่วนที่อยู่ใกล้ชิดกับจิตไร้สำนึกมากกว่าจิตไร้สำนึก

จะเห็นได้ว่าการทำงานของจิตทั้ง 3 ระดับจะมาจากทั้งส่วนของจิตไร้สำนึกที่มีพฤติกรรมส่วนใหญ่เป็นไปตามกระบวนการขั้นปฐมภูมิ (Primary Process) เป็นไปตามแรงขับสัญชาตญาณ (Instinctual Drives) และเมื่อมีการรับรู้กว้างไกลมากขึ้นจากตนเองไปยังบุคคลอื่นและสิ่งแวดล้อม พลังในส่วนของจิตกอนสำนึกและจิตสำนึก จะพัฒนาขึ้นเป็นกระบวนการขั้นทุติยภูมิ (Secondary Process)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. โครงสร้างของบุคลิกภาพ (Structure of Personality)

ฟรอยด์ เชื่อว่าโครงสร้างของบุคลิกภาพจะประกอบด้วย อิด (Id) อีโก้ (Ego) และ ซูเปอร์อีโก้ (Superego) โดยจะอธิบายเป็นข้อๆ ดังนี้

2.1.1 อิด (Id) จะเป็นต้นกำเนิดของบุคลิกภาพ และเป็นส่วนที่ติดตัวมนุษย์มาตั้งแต่เกิด Id ประกอบด้วยแรงขับทางสัญชาตญาณ (Instinct) ที่กระตุ้นให้มนุษย์ตอบสนองความต้องการ ความสุข ความพอใจ ในขณะที่เดียวกันก็จะทำหน้าที่ลดความเครียดที่เกิดขึ้น การทำงานของ Id จึงเป็นไปตามหลักความพอใจ (Pleasure Principle)

2.1.2 อีโก้ (Ego) จะเป็นส่วนของบุคลิกภาพที่ทำหน้าที่ประสาน อิด และ ซูเปอร์อีโก้ ให้แสดงบุคลิกภาพออกมาเพื่อให้เหมาะสมกับความเป็นจริง และขอบเขตที่สังคมกำหนดเป็นส่วนที่ทารกเริ่มรู้จักตนเองว่า ฉันเป็นใคร Ego ขึ้นอยู่กับหลักแห่งความเป็นจริง (Reality Principle) ที่มีลักษณะของการใช้ความคิดในขั้นทุติยภูมิ (Secondary Process of Thinking) ซึ่งมีการใช้เหตุผล มีการใช้สติปัญญา และการรับรู้ที่เหมาะสม และอีโก้ (Ego) เป็นส่วนที่อยู่ในระดับจิตสำนึกเป็นส่วนใหญ่

2.1.3 ซูเปอร์อีโก้ (Superego) เป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับศีลธรรมจรรยา บรรทัดฐานของสังคม ค่านิยม และขนบธรรมเนียมประเพณีต่างๆ ซึ่งทำหน้าที่ผลักดันให้บุคคลประเมินพฤติกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับโมรธรรม จริยธรรมที่พัฒนามาจากการอบรมเลี้ยงดู โดยเด็กจะรับเอาค่านิยม บรรทัดฐานทางศีลธรรมจรรยา

3. กลไกการเกิดอาการ (SYMPTOM FORMATION)

ปกติแรงผลักดันต่าง ๆ ภายในจิตใจ และจากสิ่งแวดล้อมจะมีปฏิสัมพันธ์กันโดยตลอดไม่หยุดนิ่ง (Dynamic) แรงผลักดันจาก id จะถูกต่อต้านโดย ego เนื่องจากหากความต้องการจาก id ได้ขึ้นสู่

จิตสำนึก หรือแสดงออกโดยตรงอาจก่อให้เกิดผลเสียแก่บุคคลนั้นได้ ในบางขณะ superego จะเข้ามา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีบทบาทร่วมด้วยแรงผลักดันที่มีลักษณะตรงข้ามกันเหล่านี้จะก่อให้เกิดความขัดแย้งขึ้น ซึ่งอาจเป็นความขัดแย้งของโครงสร้างต่าง ๆ ภายในจิตใจ หรืออาจเป็นความขัดแย้งระหว่างบุคคลกับสิ่งแวดล้อม แต่เมื่อพิจารณาถึงต้นตอของความขัดแย้งต่าง ๆ เหล่านี้จะพบว่ามีจุดเริ่มต้นมาจากความขัดแย้งระหว่าง id กับ ego ทั้งสิ้น ซึ่งเป็นจุดสำคัญในทฤษฎีจิตวิเคราะห์ เราเรียกความขัดแย้งระหว่าง id กับ ego นี้ว่า neurotic conflict

เมื่อมีความขัดแย้งเกิดขึ้นจิตใจจะอยู่ในสภาพเสียสมดุล (disequilibrium) แรงผลักดันจาก id มีแนวโน้มจะพุ่งขึ้นสู่จิตสำนึก ภายใต้สถานการณ์นี้จะเกิดมีสัญญาณเตือนต่อ ego ในลักษณะของความรู้สึกวิตกกังวล (signal anxiety) ทำให้ ego ต้องแก้ไขสถานการณ์โดยใช้กลไกทางจิต (defense mechanism) เข้าช่วย กลไกทางจิตที่ใช้เป็นลำดับแรกได้แก่ การเก็บกด (repression) ถ้าสำเร็จแรงผลักดันจาก id รวมทั้งความรู้สึกนึกคิดที่เกี่ยวข้องกับแรงผลักดันนี้จะถูกผลักกลับไปอยู่จิตไร้สำนึกตามเดิม เกิดความสมดุลของจิตใจขึ้นใหม่

ในกรณีที่กลไกทางจิตแบบเก็บกดไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ เนื่องจากแรงผลักดันจาก id รุนแรงมาก ego อ่อนแอลงในช่วงนั้น หรือมีปัจจัยภายนอกมาเสริมแรงผลักดันจาก id ego จะใช้กลไกทางจิตรูปแบบอื่น ๆ เข้าช่วย (auxillary defense) เช่น reaction formation หรือ projection ลักษณะการแสดงออกจะเป็นในรูปแบบของการประนีประนอม (compromise formation) กล่าวคือ ให้แรงผลักดันจาก id ได้ขึ้นมาสู่จิตสำนึกบางส่วนในรูปแบบที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ทำให้ความต้องการจากแรงผลักดันดั้งเดิมได้รับการตอบสนองบ้าง ในขณะที่เดียวกันก็ยังคงแสดงถึงแรงต่อต้านจาก ego ในรูปแบบของกลไกทางจิตที่ใช้เข้าช่วย อาการต่าง ๆ ของผู้ป่วยที่แสดงออกมานั้นเป็นผลรวมของแรงผลักดันจาก id ที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม กลไกทางจิตที่ ego ใช้เข้าช่วยเสริม repression และ signal anxiety ที่ยังอาจมีอยู่บ้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. กลไกทางจิต (Defense Mechanism)

กลไกทางจิตส่วนใหญ่จะเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นในระดับจิตไร้สำนึก ซึ่งผู้ป่วยจะไม่ตระหนักถึงสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ ผู้ป่วยแสดงความผูกพันกับคนใช้ที่บ้าน เนื่องจากรู้สึกว่าการใช้ชกช่า รุ่มร่าม ไม่เคยได้ตั้งใจ โดยที่ไม่ทราบว่าเป็นความจริงแล้วเป็นจากการที่ตนโกรธหัวหน้างานแต่แสดงออกไม่ได้จึงมาระบายกับคนใช้โดยลำพังในตัวของกลไกทางจิตเองไม่ถือว่าเป็นสิ่งผิดปกติ เนื่องจากเป็นการปรับตัวของ ego เพื่อให้จิตใจกลับสู่สมดุล แต่หากบุคคลนั้น ๆ มีการใช้กลไกทางจิตแบบเดิม ๆ อยู่เสมอ ใช้กลไกทางจิตจำกัดอยู่เพียงไม่กี่ชนิด ไม่ยืดหยุ่นปรับตามสถานการณ์ หรือมีการใช้กลไกทางจิตที่ไม่เหมาะสมกับวัยหรือสถานการณ์อยู่บ่อย ๆ ก็มักจะก่อให้เกิดปัญหาหรือจิตพยาธิสภาพในบุคคลนั้นตามมา แต่บุคลิกภาพที่พึงประสงค์ คือ การที่บุคคลสามารถใช้พลังอีโก้เป็นตัวควบคุมพลังอิด และซูเปอร์อีโก้ให้อยู่ในภาวะที่สมดุลได้

5. กลไกในการป้องกันตัว (Defense Mechanism) ฟรอยด์และบุตรีแอนนา ฟรอยด์ ได้แบ่งประเภทกลไกในการป้องกันตัวดังต่อไปนี้

5.1.1 การเก็บกด (Repression) หมายถึง การเก็บกดความรู้สึกไม่สบายใจ หรือความรู้สึกผิดหวัง ความคับข้องใจไว้ในจิตใต้สำนึก จนกระทั่ง สีมกลไกป้องกันตัวประเภทนี้มีอันตราย เพราะถ้าเก็บกดความรู้สึกไว้มากจะมีความวิตกกังวลใจมาก และอาจทำให้เป็นโรคประสาทได้

5.1.2 การหาเหตุผลเข้าข้างตนเอง (Rationalization) หมายถึง การปรับตัว โดยการหาเหตุผลเข้าข้างตนเอง โดยให้คำอธิบายที่เป็นที่ยอมรับสำหรับคนอื่น ตัวอย่างเช่น พ่อแม่ที่ตีลูกมักจะบอกว่า การตีทำเพื่อเด็ก เพราะเด็กต้องได้รับการทำโทษเป็นบางครั้งจะได้เป็นคนดี พ่อแม่จะไม่ยอมรับว่าตี เพราะโกรธลูก

5.1.3 การถดถอย (Regression) หมายถึง การหนีกลับไปอยู่ในสภาพอดีตที่เคย

ทำให้ตนมีความสุข ตัวอย่างเช่น เด็ก 2-3 ขวบ ที่ช่วยตนเองได้ มีน้องใหม่ เห็นแม่ให้ความเอาใจใส่กับเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

น้อง มีความรู้สึกที่แม่ไม่รัก และไม่สนใจตนเท่าที่เคยได้รับ จะมีพฤติกรรมถดถอยไปอยู่ในวัยทารกที่ช่วยตนเองไม่ได้ ต้องให้แม่ทำให้ทุกอย่าง

5.1.4 การแสดงปฏิกิริยาตรงข้ามกับความปรารถนาที่แท้จริง (Reaction Formation) หมายถึง กลไกป้องกันตน โดยการทุ่มเทในการแสดงพฤติกรรมตรงข้ามกับความรู้สึกของตนเอง ที่ตนเองคิดว่าเป็นสิ่งที่สังคม อาจจะไม่ยอมรับ ตัวอย่างแม่ที่ไม่รักลูกคนใดคนหนึ่ง อาจจะมีพฤติกรรมตรงข้าม โดยการแสดงความรักมากอย่างผิดปกติ

5.1.5 การสร้างวิมานในอากาศ หรือการฝันกลางวัน (Fantasy หรือ Day dreaming) เป็นการสร้างจินตนาการ หรือโนภาพ เกี่ยวกับสิ่งที่ตนมีความต้องการ แต่เป็นไปไม่ได้

5.1.6 การแยกตัว (Isolation) หมายถึง การแยกตนให้พ้นจากสถานการณ์ที่นำความคับข้องใจมาให้ โดยการแยกตนออกไปอยู่ตามลำพัง ตัวอย่างเช่น เด็กที่คิดว่าพ่อแม่ไม่รัก อาจจะทำแยกตนปิดประตูอยู่คนเดียว

5.1.7 การหาสิ่งมาแทนที่ (Displacement) เป็นการระบายอารมณ์โกรธ หรือคับข้องใจต่อคน หรือสิ่งของ ที่ไม่ได้เป็นต้นเหตุของความคับข้องใจ เป็นต้นว่า บุคคลที่ถูกนายข่มขู่ หรือทำให้คับข้องใจ เมื่อกลับมาบ้านอาจจะใช้ภรรยา หรือลูกๆ เป็นแพะรับบาป เช่น อาจจะมีพฤติกรรมก้าวร้าวต่อภรรยา และลูก ๆ นักเรียนที่โกรธครู แต่ทำอะไรครูไม่ได้ ก็อาจจะเลือกสิ่งของ เช่น โต๊ะเก้าอี้เป็นสิ่งที่แทนที่ เช่น ตะโต๊ะ เก้าอี้

5.1.8 การเลียนแบบ (Identification) หมายถึง การปรับตัวโดยการเลียนแบบบุคคลที่ตนนิยมยกย่อง ตัวอย่างเช่น เด็กหญิงจะพยายามทำตัวให้เหมือนพ่อ เด็กหญิงจะทำตัวให้เหมือนแม่ กลไกในการป้องกันตัวเป็นวิธีการที่บุคคลใช้ในการปรับตัวในสังคม เมื่อประสบปัญหาต่างๆ การใช้กลไกป้องกันจะช่วยยืดเวลาในการแก้ปัญหาต่างๆ ได้เป็นอย่างดี เพราะจะช่วยให้ผ่อนคลาย

ความเครียด ความไม่สบายใจ ทำให้สามารถคิดหาเหตุผล หรือแก้ไขปัญหาคำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นับญาติเห็นนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

กระบวนการเขียนบทภาพยนตร์

การเขียนประโยคสำคัญของเรื่อง (Log line)

เด็กหญิงวัย 12 ขวบ เพิ่งรู้ว่าพ่อของตนฆ่าคน จึงต้องหนีเอาตัวรอดจากพ่อที่เป็นฆาตกรต่อเนื่อง

แก่นเรื่อง (Theme)

ประเด็นหลักของเรื่องคือ ฆาตกรโรคจิตคือสิ่งที่มีมาโดยกำเนิด ไม่ว่าจะคุณจะถูกเลี้ยงดูมาดีแค่ไหน มีหน้าที่การงานน่าเชื่อถือ แต่สักๆแล้วคุณมีปีศาจอยู่ในตัว ขึ้นอยู่กับว่าใครจะควบคุมมันได้ก็เท่านั้นเอง

การเขียนโครงเรื่องย่อ (Plot)

มิว เด็กหญิงที่บังเอิญไปรู้เห็นกิจกรรมล่าคนของพ่อ ที่จับเหยื่อมาปล่อยในทุ่งและไล่ฆ่า มิวพยายามช่วยคนเหล่านั้นให้หนีรอดและตัวเองก็จะหนีเช่นกัน แต่มิวเพิ่งรู้ว่าพ่อวางกับดักไว้ในบริเวณบ้านเยอะมาก เช่นรั้วที่ปล่อยกระแสไฟแรงสูงจนสามารถทำให้ตัวคนไฟไหม้ได้ ในขณะที่นิติธรรมมีอาวุธครบมือแต่มิวและเหยื่อไม่มีอะไรเลยนอกจากสติและปัญญา พวกเขาจึงต้องเอาตัวรอดออกจากที่นี่ด้วยการค้นหากุญแจ มิวบังเอิญเจอปืนจึงมอบให้ดิวิและขอร้องไม่ให้เขาฆ่าพ่อของเธอ ดิวิรับปาก แต่พอทั้งคู่ไปถึงประตูรั้วกลับไม่พบใครแล้ว ดิวิไขกุญแจได้สำเร็จก็พบว่านิติธรรมยืนรออยู่ข้างนอก ส่วนมิวก็คือพวกเดียวกัน ดิวิถูกทำร้ายจนสลบ เขาฟื้นขึ้นมาพบว่าตัวเองถูกขังอยู่ในกรง และได้ยินสองพ่อลูกคุยกันว่า จะเก็บเขาเอาไว้แข่งแบบนี้อีก จนกว่าจะมีผู้รอดชีวิตคนใหม่ และนิติธรรมยังคงสอนเกี่ยวกับอาชญาวิทยาเหมือนเดิมอย่างสงบสุข โดยมีมิวคอยหาเหยื่อใหม่ๆไปนำเสนอนิติธรรม

การเขียนโครงเรื่องขนาดยาว (Treatment)

Sweet Home

ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิติ วิทยากรพิเศษวิชาอาชญาวิทยาและทัณวิทยากำลังอธิบายอยู่ในคลาสเรียน นิติกดเปลี่ยนสไลด์และอธิบายให้นักศึกษาที่มีอยู่ส่วนหนึ่งฟังเกี่ยวกับทฤษฎีเบื้องต้นของอาชญาวิทยา ได้แก่เรื่อง ทฤษฎีอโนี มีนักศึกษาถามหลายคำถาม รวมถึงคำถามที่ว่า พวกอาชญากรมีลักษณะแบบนี้จริงหรือไม่ นิติธรได้แต่บอกว่าส่วนใหญ่มีลักษณะตามตำรา

ดิวิ คือคนขับรถของนิติธร ชายหนุ่มขับพานิติธมาส่งที่บ้าน และได้พบกับมิว ลูกสาวของอาจารย์หนุ่มที่วิ่งออกมาต้อนรับด้วย นิติธถามคำถามประจำวัน โดยเลือกจากหนังสือที่มิวอ่าน แต่มิวตอบไม่ได้ นิติธหงุดหงิดมาก และในตอนนั้นเสียงโทรศัพท์ก็ดังขึ้น นิติธจึงรู้ว่าลูกสาวแอบเล่นโทรศัพท์ระหว่างอ่านหนังสือ เขาเลยยึดมันไว้ ผั่งดิวิก็นัดแนะกับเพื่อนว่าจะเข้าปล้นบ้านนิติธเพราะนิติธจะไม่อยู่หนึ่งวัน เช้าวันต่อมา นิติธไปทำงานตามปกติแต่บังเอิญเห็นข้อความนัดปล้นของดิวิเข้าจึงรู้ทัน ในขณะที่ดิวิออกอุบายขโมยกุญแจบ้านของเขาไปปั้มโดยไม่รู้เลยว่านิติธทราบเรื่องทั้งหมดแล้ว นิติธอยู่ที่ห้องลับห้องหนึ่ง ในนั้นมีผู้หญิงถูกขังเอาไว้ในกรง นิติธเรียกเธอว่า “หมายเลข 7”

ดิวิกับเพื่อนรอให้ถึงเวลากลางคืนแล้วจึงย่องเข้าบ้านของนิติธ แต่ก็ถูกนิติธจัดการทั้งคู่ก่อนจะลากไปยังบ้านลับ โดยมีมิวแอบมองตาม

ดิวิกับเพื่อนตื่นขึ้นมาพบว่าตัวเองอยู่กลางทุ่ง ข้างหลังคือห้องเดี่ยวสร้างแบบง่าย ๆ ข้างๆคือผู้หญิงที่ตนไม่รู้จัก และอีกฝั่งคือเพื่อนโจรด้วยกัน

นิติธโผล่ออกมาพร้อมกล้องคอมแพคในมือ เขาทำท่าเหมือนกำลังดำเนินรายการอะไรสักอย่างอยู่ และเริ่มพูดจาแปลกๆเช่น เรียกทุกคนเป็นหมายเลข

นิติธบอกกติกาที่ทำให้แทบช็อคกันหมดคือให้ทุกคนหนีรอดให้ได้จนไปถึงประตู ใครหนีได้เขาจะให้ออกรอด ถ้าหนีไม่ได้ก็ต้องตาย เพื่อนของดิวิพูดจาไม่ติดกับนิติธจึงโดนเขาข่มจนสลบ ทำให้เหลือคนเข้าแข่งขันแค่สองคน ดิวิและผู้หญิงอีกคนโดนปล่อยให้วิ่งสี่ขาเหมือนหมา และมีนิติธคอยไล่ตามอย่างสนุกสนาน มิวแอบเข้ามาหาเพื่อนของดิวิที่กำลังฟื้นและพาเขาหนี สุดท้ายมาพบกับดิวิที่หนีมาจนถึงริมรั้ว เพื่อนของดิวิทั้งทุกคนและเอาตัวรอดด้วยการปีนรั้วก่อน แต่สิ่งไม่คาดฝันคือตัวเขาถูกไหม้เพราะกระแสไฟแรงสูง นิติธโกรธมากที่มีคนโกง เขาคิดว่าการชนะคือการรอดไปจนถึงประตู ไม่ใช่กระโดดรั้วหนี แต่พอ นิติธเห็นว่ามิวอยู่กับดิวิก็คุ้มคลั่งเพราะคิดว่าดิวิลักพาตัวมิวมาต่อรอง ดิวิกับมิววิ่งหนี นิติธที่ดูเสียดสี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทั้งสองพบว่าประตุนั้นล็อก มิวจำได้ว่าเคยเห็นกุญแจของพ่ออยู่ในห้อง จึงพาตัวขึ้นไปค้นหา ทั้งคู่พบ ปิ่นกระบอกหนึ่งด้วยตัวและมิวลงมาข้างล่างและพยายามไขประตูแข่งกับเวลา เพราะไม่รู้ว่านิตริจะ โผล่มาตอนไหนแต่สุดท้ายนิตริก็ไม่ได้โผล่มาจนตัวปลดล็อกกุญแจเสร็จ ทว่าพอทั้งคู่วิ่งออกมาด้าน นอกก็เจอนิตริยืนรออยู่แล้ว ตัวตกใจจึงยกปิ่นขึ้นยิงนิตริ แต่มันกลับไม่มีลูก ปิ่นกระบอกนี้ใช้ไม่ได้ ในตอนนั้นเองที่มิวพูดขึ้นว่า “เซอร์ไพรส์” แล้วตัวก็โดนนิตริทำร้ายจนสลบไป เวลาผ่านไปสักพักตัวก็ ตื่นขึ้นมาอย่างสับสนสือและได้ยินบทสนทนาของสองพ่อลูกถึงการจับเหยื่อมาล่าในครั้งนี พวกเข พุดเหมือนกับเล่นล่าสัตว์กันธรรมดาอย่างโรย่านั้น ทั้งยังบอกอีกว่าจะเก็บตัวไว้เล่นในแมตช์ต่อไป จนกว่าจะมีผู้ชนะคนใหม่

นิตริบรรยายคลาสอยู่ มีนักศึกษาถามคำถามว่า “เคยเจอฆาตกรใหม่ ลักษณะเป็นยังไง” นิตริตอบแบบมีเลศนัยว่าอาจจะเป็นคนที่ดูน่าไว้วางใจก็ได้ มิวที่ได้ยินประโยคนี้อีกเงยหน้าขึ้นมายิ้มให้

-จบ-

การเขียนโครงเรื่องโดยละเอียด Scenario

“อย่าตายก่อนรุ่งสาง” (Sweet Home)

Scene1

- หญิงสาวพยายามหนีอะไรบางอย่าง
- หญิงสาวถูกเชือกรัดคอลากกลับเข้าไปในห้องๆ หนึ่ง
-

Scene2

ภายใน/กลางวัน/ห้องบรรยาย

- นิตธิรบรรยายอยู่ในคลาสเรื่องอาชญาวิทยา
- ดิวพานิตธิรกลับบ้าน

Scene3

ภายนอก/กลางวัน/ในห้องนอน

- มิวแอบเล่นโทรศัพท์ระหว่างทำการบ้าน
- นิตธิรกลับมาถึงบ้าน
- มิวออกไปสวัสดีทั้งพ่อและดิว
- นิตธิรทดสอบการบ้านมิว
- มิวตอบไม่ได้และโดนยึดโทรศัพท์
- มิวโดนพ่อดุทำให้บรรยากาศดูอึดอัด
-

Scene4

ภายใน/กลางคืน/ร้านเหล้า

- ดิวนั่งดื่มอยู่คนเดียว
- เพื่อนมาหาดิว
- สองคนคุยกันเรื่องบุกปล้นบ้านของนิตธิร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ดิวบอกให้เข้าปล้นพรุ่งนี้

Scene 5

ภายใน/เช้า/ห้องครัว

- นิติธกับมิวนั่งกินข้างเช้าด้วยกัน
- นิติธถามเรื่องเปิดเทอมและบ่นเรื่องคนดูแลมิวไม่อยู่
- นิติธบอกว่าวันนี้ไม่อยู่บ้าน กลับพรุ่งนี้เข้าให้มิวอยู่คนเดียว

Scene 6

ภายใน/เช้า/รถ

- ดิวขับรถพานิติธไปเติมน้ำมัน
- ดิวออกไปซื้อกาแฟ
- นิติธแอบเห็นข้อความจากโทรศัพท์ที่ติดกับเพื่อน نزدیکกันที่บ้านตน
- ดิวกลับมาและตั้งใจทำกาแฟหกล้านิติธ
- ดิวให้นิติธไปล้างกาแฟออกจากตัว
- ดิวขโมยกุญแจบ้านนิติธมาปืม
- นิติธมองทั้งหมดผ่านกระจก

Scene 7

ภายใน/กลางวัน/ห้องนั่งเล่น

- มิวทำการบ้านอย่างเบื่อๆ
- มิวแอบขึ้นไปเอาแลปทอปมาเล่นอินเทอร์เน็ตแต่เล่นไม่ได้
- มิวตามหาสาเหตุจนพบว่าสายแลนดัดขาด
- มิวจึงไปหาโทรศัพท์ที่โดนพอยัดแต่ก็ไม่เจอ

- มิวค้นเจอช่องลับที่ซ่อนกุญแจไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 8 ภายนอก/บ้าน/กลางคืน

- ดิวกับแมคแอบเข้ามาขโมยของในบ้านนิตธร

Scene 9

ภายใน/กลางคืน/ห้องลับ

- นิตธรถือเหล้าเข้ามาในห้องลับ
- นิตธรรื้อเอกสารของผู้หญิงคนหนึ่งทิ้งลงถังขยะ
- นิตธรดึงผ้าคลุมกรงออกทำให้เห็นผู้หญิงคนหนึ่งถูกมัดไว้
- นิตธรบังคับให้เธออำปากและกรอกเหล้าลงไป
- นิตธรรบอกว่ากำลังพาคนใหม่มาเล่นด้วย
-

Scene10 ภายใน/บ้าน/กลางคืน

- มิวตื่นเพราะเสียงแมครื้อค้นบ้าน

Scene10.1 ภายใน/บ้าน/กลางคืน

- นิตธรรย่องมาฟาดหัวดิวจากข้างหลัง
- แมคเข้ามาช่วยดิวหลังจากนิตธรออกจากห้องไป
- แมคโดนฟาดหัวอีกคนเพราะนิตธรรย่องมาจากข้างหลัง

Scene10.2 ภายใน/บ้าน/กลางคืน

- มิวเห็นเหตุการณ์ทุกอย่างจึงรีบหนีกลับเข้าห้อง

Scene10.3 ภายนอก/บ้านลับ/กลางคืน

- นิตธรถ่ายคลิปทั้งสามคนถูกมัดอยู่หน้าห้องลับซึ่งข้างนอกเป็นทุ่ง

นิตธรรบอกรักทำให้ทุกคนฟังว่าต้องเอาตัวรอดให้ได้จนถึงประตูรั้ว ถ้ารอดก็ชนะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับนักเรียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น มิอนุญาตให้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- แมคพูดจากวโนโมโทนิตรจนเขาทนมไหวซ้อมแมคจนสลบ
- นิตรหันมาปล่อยตัวทั้งสองคนวิ่งไปแบบสี่ขา

Scene11 ภายนอก/ทุ่ง/กลางคืน

- นิตรถ่ายคลิบไปไล่ตามทั้งสองไปด้วย
- นิตรตีกล้วยจนสลบแล้วหันไปไล่ล่าดิวิ
- นิตรตั้งใจทำให้ดิวิเลือดไหลเพื่อตามรอยเลือด

Scene12.1 ภายนอก/บ้านลับ/กลางคืน

- แมคฟื้นขึ้นมา
- มิวมาเจอแมคและช่วยแก้มัดให้
- แมคถามทางหนี มิวบอกและขอตามไปด้วย
- แมคและมิวได้ยินเสียงกรีดก็ตกใจวิ่งหนี

Scene13 ภายนอก/ทุ่ง/กลางคืน

- ดิว แมคและมิวมาเจอกันที่ไร่
- แมคเห็นนิตรตามมาจึงชิงปืนรั้วหนี
- แมคโดนไฟช็อตจนไฟลุกเพราะรั้วปล่อยกระแสไฟฟ้าแรงสูงเอาไว้
- นิตรตามมาเจอ โกรธมากที่ทุกคนโกง
- ดิวกับมิววิ่งหนี นิตรเห็นก็คิดว่าดิวิลักพาตัวลูกสาวตัวเองจึงคลั่ง
- ดิวพยายามทิ้งมิวเพราะเป็นภาระ
- มิวบอกว่ารู้ทางไปประตู
- ดิวอุ้มมิวไปด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene14 ภายนอก/ทุ่ง/กลางคืน

- ทั้งคู่พบว่าประตูล็อก เปิดไม่ได้
- มิวบอกว่ารู้ที่ซ่อนกุญแจ
- ทั้งคู่วิ่งย้อนกลับไป

Scene15 ภายนอก/ทุ่ง-ประตู/กลางคืน

- นิติธรมมาถึงประตูแต่ไม่เจอใคร
- นิติธรมเห็นรอยเลือดดิ่ววิ่งไปทางตัวบ้านก็ยึดยินดี

Scene16 ภายใน/บ้าน/กลางคืน

- มิวพาดิ่วมาเอากุญแจ
- มิวป้อนหัวดิ่วว่าพ่อรออยู่ที่ประตูแน่
- ดิ่วเครียดจัด
- มิวเจอปืนและขอร้องให้ดิ่วอย่าฆ่าพ่อของตน

Scene17 ภายนอก/ประตูรั้ว/กลางคืน

- ดิ่วและมิวมานที่ประตูแต่ไม่เจอใคร
- ดิ่วรีบไขกุญแจโดยมีมิวเร่งอยู่ข้างๆ
- ดิ่วเปิดประตูได้แต่เจอนิติธรรรออยู่ข้างนอก
- ดิ่วยกปืนขึ้นยิงนิติธรมแต่ปืนยังไม่ออก
- มิวเฉลยว่าตัวเองก็อยู่ฝ่ายเดียวกับพ่อ
- ดิ่วโดนพาดจนสลบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene18 ภายใน/บ้าน/กลางคืน

- ดิวตื่นขึ้นมาในสภาพโดนมัดมิดมิดเท้าและไม่มีแรง
- มิวคุยกับพ่อเรื่องการล่าเหยื่อในครั้งนีเหมือนดิวเป็นสัตว์

Scene 19

ภายใน/กลางวัน/ห้องบรรยาย

- นิตติบรรยายอยู่ในคลาส
- มีนักศึกษาถามนิตติว่าเคยเจอคนประเภทภายนอกดูดีแต่ภายในโหดเหี้ยมบ้างไหม
- นิตติพูดเป็นนัยว่าเขาอาจจะอยู่แถวนี้
- มิวที่นั่งอยู่หลังห้องก็เงยหน้ามายิ้มให้กล้อง

-จบ-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทภาพยนตร์ขนาดยาว (Screen Play)

Scene1 (Intro Scene)

ท่ามกลางความมืด เสียงลมหายใจหอบกระชั้นดังขึ้น เป็นการหายใจด้วยความตื่นตระหนก
เหนื่อยล้าและความ พยายามกลั้นเสียงไม่ให้มันดังเกินไป

เสียงกลืนน้ำลายลงคอตึงเด่นชัดในความเงียบ มือสั่นๆพยายามจะกดปลดล็อกโทรศัพท์ของตัวเอง

หญิงสาว

ฮือ...

แสงจากหน้าจอโทรศัพท์สาดส่องจนเห็นใบหน้าฟกช้ำ คิ้วแตกจนเลือดไหลไม่หยุด เลือดหยด
เล็กๆไหลย่อยเข้าดวงตา ของหญิงสาว เขาเอามือเช็ดลวกๆ ขณะพยายามกดเบอร์โทรศัพท์ของ
ตำรวจท้องถิ่น

Voice Over เสียงโทรศัพท์

กริ่ง

เสียงกระดิ่งดังขึ้นชัดเจนจากด้านใดด้านหนึ่ง ทำให้หญิงสาวชะงัก เธอสาดแสงโทรศัพท์ไปด้านหน้า
อย่างหวาดระแวง พื้นที่ที่เห็นคือบ้านไม้ธรรมดาหลังหนึ่ง
หญิงสาวหายใจรุนแรงขึ้น

Voice Over เสียงโทรศัพท์

กริ่ง

เสียงกระดิ่งดังขึ้นด้านข้าง เธอหันจอโทรศัพท์ไปด้านนั้น แต่ก็ไม่เจออะไร หญิงสาวเก็บโทรศัพท์
กลับเข้า ตั้งใจจะกด เบอร์ต่อ แต่แสงจจโทรศัพท์ที่ส่องเข้าหน้าหญิงสาว ก็สาดโดนชายอีกคนที่
ยืนอยู่ด้านหลัง ชายที่โผล่มาด้านหลัง ใช้เชือกมัดเข้าที่คอของหญิงสาวในจังหวะที่เธอกำลังจะ
กดโทรออก ชายคนนั้นรัดคอของหญิงสาวแน่นขึ้นก่อนจะลากตัวของเธอไปตามทาง เสียงร้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของคนที่โดนรัดคอตังกระอึกกระอัก สุดท้ายแล้วเธอก็โดนลากหายเข้าไปในประตูบานหนึ่ง ภาพตัดมาที่โทรศัพท์ซึ่งมีเบอร์โทรกดค้างไว้ แต่ไม่ได้โทรออก ทันใดนั้นก็มียสายโทรเข้ามา.

Scene2

ภายใน/กลางวัน/ห้องบรรยาย

ตัวละคร : ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิติธร/นักศึกษาหญิง/นักศึกษาชาย/นักศึกษาร่วมคลาส

ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิติธร วิทยากรพิเศษวิชาอาชญาวิทยาและทัณวิทยากำลังอธิบายอยู่ใน คลาสเรียน นิติธรกดเปลี่ยนสไลด์และอธิบายให้นักศึกษาที่มีอยู่ส่วนหนึ่งฟังเกี่ยวกับทฤษฎีเบื้องต้นของอาชญาวิทยา ได้แก่เรื่อง ทฤษฎีอโนมี

นิติธร

“อโนมี” (Anomie) หมายถึง สภาวะที่ไม่เกิดดุลยภาพระหว่างเป้าหมายและวิธีการเพื่อ บรรลุเป้าหมายของมนุษย์ ซึ่งส่งผลให้เกิด ปัญหาสังคมตามมา ทั้งปัญหาการฆ่าตัวตาย และปัญหา อาชญากรรม”

นิติธรรอธิบายพลาดกดเปลี่ยนสไลด์ เสียงสับสไลด์ดังท่ามกลางความเงียบ นักศึกษาสาวคนหนึ่งจ้องมอง พยายามสบตา เขาอย่างมีเสคนัย

นิติธร

ลอมโบรโซคือเจ้าของทฤษฎี อาชญากรโดยกำเนิด ซึ่งเขาเชื่อว่าคนที่ เป็นอาชญากรจะมีรูป ลักษณะบางอย่างที่ไม่เหมือนคนทั่วไป

(นิติธรรสบตากับนักศึกษาสาวก่อนจะหันไปกดเลื่อนสไลด์)

ลอมโบรโซเชื่อว่าอาชญากรโดยกำเนิดนั้น จะไม่มีสามัญสำนึกเหมือน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คนทั่วไป มีสัญชาติ ภูมิลำเนาที่พ่วงกับสัตว์เดรัจฉาน ดังนั้นสรีระจึง
ใกล้เคียงมนุษย์ยุคดึกดำบรรพ์

(รูปสไลด์คือคนประเภทต่างๆที่อยู่ในกฎของลอมโบรโซ)

ซึ่งลอมโบรโซกล่าวเอาไว้ว่า รูปลักษณ์ภายนอกของอาชญากรโดยกำเนิดจะ
แบ่งได้ห้าประเภทใหญ่ๆ

1. หน้าผากต่ำลาดหรือกระโหลกศีรษะผิดส่วน
2. ไม่ค่อยมีหนวดเครา หรือมีน้อย
3. ขากรรไกรจะกว้างและโต
4. โหนกแก้มสูง จมูกงุ้ม ขนคิ้วดก
5. แหว่ตาด้านขวา

นิตินทรเคลื่อนสไลด์อีกครั้ง

ฉับ!

นักศึกษาหญิง(ที่ส่งสายตา)

แล้วอาจารย์เคยเจอคนลักษณะแบบนี้ไหมคะ พวกเขาเป็นอาชญากร
หรือเปล่า

นิตินทรนิ่งไป

นิตินทร

อืม ส่วนก็เป็นแบบนี้แหละ

ในตอนนั้นเองที่นักศึกษาชายภายในคลาสยกมือขึ้นขออนุญาต นิตินทรพยักหน้าให้ชนิดหนึ่งเป็น
เชิงอนุญาต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นักศึกษาชาย

อาจารย์ครับ แบบนี้เท่ากับว่าเราตัดสินเขาที่ภายนอกเลยหรือเปล่า
ครับ แค่ว่าตรงตามทีลอม โบโรโซบอกก็เท่ากับเป็นฆาตกรหรือครับ

นิติธร

เป็นคำถามที่ดีนะ เอนริโก้ที่เป็นลูกศิษย์ของลอมโบโรโซก็คัดค้าน
ทฤษฎีของลอมโบโรโซ เพราะเขาเชื่อว่า อาชญากรเกิดจากความคิด
และจิตที่ผิดปกติ...

(นิติธรบรรยายในคลาส)

ฉับ!

ภาพบนสไลด์เปลี่ยนไป แสดงให้เห็นถึงภาพประกอบเกี่ยวกับสมองมนุษย์

นิติธร

มีการวิจัยแล้วก็พบว่าคนที่เป็นอาชญากรหรือฆาตกร กลีบสมองส่วน
หน้าที่มีไว้ควบคุมแรง กระตุ้นด้านอารมณ์จะตอบสนองน้อยกว่าปกติ
(นิติธรบรรยายในคลาสทดเปลี่ยนภาพไปด้วย)

นิติธร

ในขณะที่สมองส่วนในซึ่งตอบสนองความรู้สึกให้กระทำออกมา จะทำงาน
มากกว่าคนปกติ

(นิติธรบรรยายในคลาส)

นิติธร

เท่ากับว่าคนพวกนี้ จะโกรธง่ายและควบคุมตัวเองไม่ค่อยได้...

(นิติธรบรรยายในคลาส)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรแข่ง ในเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพตัดไปที่ดิ่วในชุดสุภาพกำลังนั่งรออยู่บนรถ มือของชายหนุ่มเขี่ยๆอยู่ที่เกียร์ เห็นพวงกุญแจอันเล็ก
อยู่ในนั้นก็คว้าใส่ กระเป๋าตัวเอง นิตธิรเปิดประตูด้านหลังขึ้นมา

ดิ่ว

จะแวะที่ไหนก่อนไหมครับอาจารย์

ดิ่วรับคำก่อนจะออกรถ

เสียงวิทยุภายในรถดังขึ้นระหว่างการเดินทาง

Voice Over Radio

วันนี้เป็นวันครบรอบการหายตัวไปของ นางสาวกัญญา นะคะ ซึ่งหลังจาก
หลงเข้าไปในป่า ของจังหวัดลพบุรีมานานกว่าสองเดือนแล้วก็ไม่มีเบาะแส
ใดๆกลับมาเลย หากใครพบ เบาะแสใด ให้ส่งมายัง...

รถแล่นไปตามถนนอย่างไม่เร่งรีบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene3 ภายนอก/กลางวัน/ในห้องนอน

ตัวละคร : มิว/นิติธร

มิวกำลังนั่งทำการบ้านอยู่ที่ห้องนั่งเล่น ในระหว่างนั้นก็แอบหยิบโทรศัพท์ขึ้นมาเล่น

เสียงรถเล่นเข้ามาภายในตัวบ้าน มิวรีบเก็บโทรศัพท์เข้ากระเป๋ากางเกง ก่อนจะวางดินสอแล้ววิ่งไป

เปิดประตูบ้านให้นิติธร

นิติธรมองติวที่เดินไปขึ้นมอเตอร์ไซด์ของตัวเอง จนเขาขับหายไป ก่อนจะหันมามองลูกสาว

-ภาพบรรยากาศภายนอกของบ้าน เป็นบ้านไร่ กว้างๆ ถนนดินลูกรัง-

นิติธรนั่งตรงข้ามกับมิวที่โต๊ะกินข้าว ในมือมีกระดาษคำถาม

นิติธร

สมองส่วนไหนเอาไว้ควบคุมการกระทำ

มิว

Frontal lobe

นิติธร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมดัลลามีนหน้าที่ทำอะไร

มิว

สมองส่วนท้ายสุด ศูนย์กลางควบคุมการกระทำที่ห้ามไม่ได้ค่ะ

นิติน

สมองส่วนที่มีหน้าที่เก็บความทรงจำ มีชื่อว่าอะไร และอยู่ส่วนไหนของ

สมอง

มิว

เอ่อ

มิวหลบตามองไปทางอื่น ขณะที่นิตินจ้องมองมาอย่างนิ่งสงบ

Voice Over เสียงโทรศัพท์

ตัด ตัด

เสียงแจ๊สเตือนจากโทรศัพท์ทำให้มิวสะดุ้ง เงยหน้ามองนิติน

นิตินแบมือ มองเขม็ง มิวค่อยๆ หยิบโทรศัพท์ออกมาส่งให้อย่างช้าๆ

นิตินกระชากมันไปจากมือ

นิติน

พอบอกเอาไว้ว่ายังไง?

มิว

ห้ามเล่นโทรศัพท์หลังหกโมงเย็นค่ะ

นิตินหน้าขริ้ม กดปิดเครื่องแล้วหย่อนมันไว้ในกระเป๋าเสื้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์หรือการสงวนลิขสิทธิ์อื่นใดในนั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นิตธิร

เอาแต่เล่นโทรศัพท์ คำถามก็ตอบไม่ได้ เดี่ยวก็โง่หрок

มิวสะอีก ก้มหน้า

นิตธิรเดินออกไป

มิวนั่งอยู่สักพักจึงลุกไปยืนที่กระจกหน้าต่าง มองนิตธิรขึ้นรถขับออกไป เด็กหญิงขมวดคิ้วนิดหนึ่งก่อน
จะผลจากกระจกไป

Scene4 ภายใน/ร้านเหล้า/กลางคืน

ตัวละคร : ติว/แมค

ติวนั่งดื่มเหล้าอยู่ในร้านเพียงลำพัง รอสักครู่ก็มีผู้ชายเดินเข้ามาตบป่า

แมค

ไวมิ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ติว

ซ้ำจังวะ

แมค

รถมันติดไอ้สัตว์ ว่าแต่มีงเหอะ...(เอียงตัวเข้าไปกระซิบ) รอบนี้เอาแม่นะ

ติว

พรงนี้เจ้าของบ้านไม่อยู่

ติวติดเหรียญลิปในมือขึ้นกลางอากาศ ก่อนจะเอ้อมมือไปจับไว้จนได้ยินเสียงดังขวบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene5 ภายในบ้าน/กลางวัน

ตัวละคร : นิตธิร/มิว

มิวกับนิตธิรทานอาหารเข้าด้วยกันอย่างเสียบๆ นิตธิรทานเสร็จแล้วจึงหยิบทิชชูมาเช็ดปาก

นิตธิร

น้องมิวเปิดเทอมวันไหน

มิว

อีกสองอาทิตย์ค่ะ

นิตธิร

มิน่า ป้าจู่ถึงไม่อยู่...น้องมิว วันนี้พ่อไม่อยู่บ้านนะ กลับพรุ่งนี้ หนูอยู่คนเดียวได้ไหม

มิว

ได้ค่ะ ไม่เป็นไร

นิตธิร

อืม

นิตธิรลูบท้วเด็กหญิง ก่อนจะเดินถือกระเป๋าออกไป โดยมีมิวมองตาม

Scene6 ภายใน/กลางวัน/รถ

ตัวละคร : นิตธิร/ติว

ติวยืนสูบบุหรี่ที่ฝั่งรถรอเจ้านายอยู่ พอ นิตธิรเดินมา ชายหนุ่มก็รีบดับบุหรี่ทิ้ง เข้าประจำที่

นิตธิรเปิดประตูเข้าไปนั่ง

นิตธิร

ส่งฉันเสร็จก็ทิ้งรถไว้นะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดิวิ

ครับ

ทั้งสองนั่งอยู่ในความเงียบ ดิวิเอื้อมมือไปเปิดวิทยุเพื่อไม่ให้ติดอัด เพลงไทยเก่าเล่นขึ้นมาซ้ำๆ
ดิวิขับรถสักพักจึงแวะที่ปั้มน้ำมัน

ดิวิ
น้ำมันจะหมดแล้วครับอาจารย์ เดี่ยวผมเติมเต็มถังไปเลยนะครับ
นิติธรพยักหน้า ในขณะที่กำลังเช็คน้ำมันอยู่
ดิวิมองอย่างขงใจ
ดิวิ
เดี๋ยวผมแวะเซเว่นแป๊บนะครับ อาจารย์เอกาแฟหรืออะไรไหมครับ
นิติธร
ไม่ละ

ดิวิพยักหน้า ก่อนจะเดินออกไป ปล่อยให้พนักงานปั้มน้ำมันต่อไป
เสียงแจ๊สเตือนจากมือถือของดิวิที่ถูกวางลืมเอาไว้ดังขึ้น นิติธรไม่ได้สนใจ
ดิวิเดินกลับเข้ามาภายในรถ ในมือมีน้ำเปล่าและกาแฟร้อนหนึ่งถ้วย ชายหนุ่มหันหน้ามาส่งยิ้มให้

ดิวิ

ผมซื้อกาแฟมาฝากครับอาจารย์ นีครับ

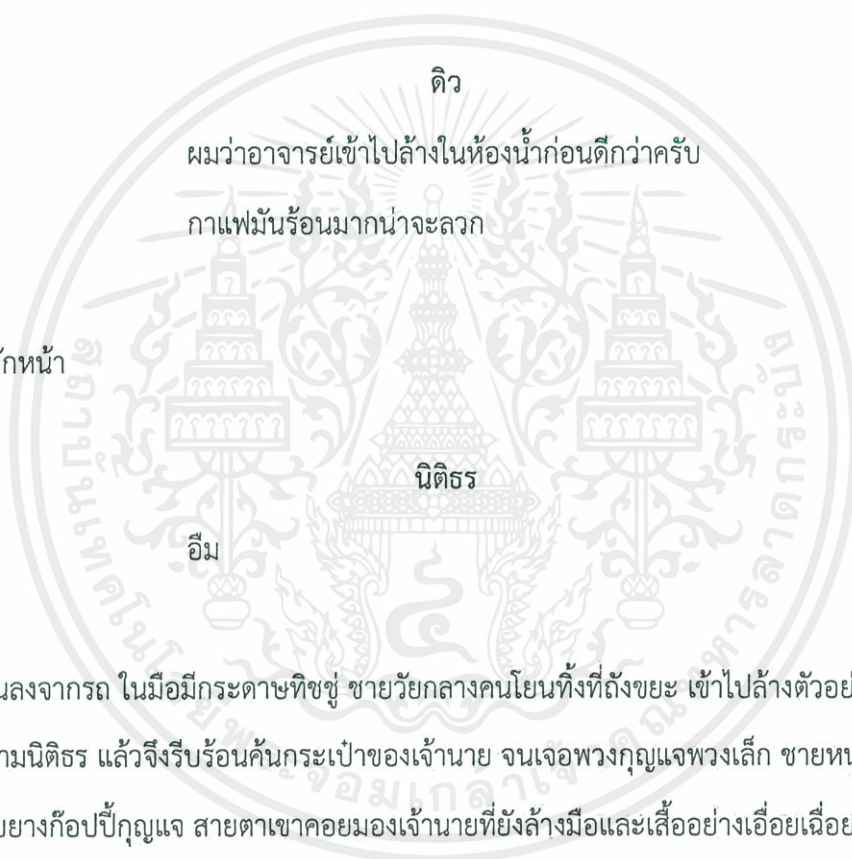
ไม่ทันรอให้นิติธรรีบหรือปฏิเสธ ดิวิก็ยื่นกาแฟมาให้อย่างรวดเร็ว และในจังหวะนั้นมันก็หก
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ติว

ขอโทษครับอาจารย์! ผมไม่ได้ตั้งใจ

ติวละล่ำละลักขอโทษ เขาวางแก้วกาแฟลงบนที่วางแก้ว ก่อนจะหยิบกระดาษทิชชูจากหน้าคอนโซล
รดยื่นให้นิติธร

นิติธรพยักหน้า

นิติธรเดินลงจากรถ ในมือมีกระดาษทิชชู ชายวัยกลางคนโยนทิ้งที่ถังขยะ เข้าไปล้างตัวอย่างว่าง่าย
ติวมองตามนิติธร แล้วจึงรีบร้อนคันกระบะเป่าของเจ้านาย จนเจอพวงกุญแจพวงเล็ก ชายหนุ่มรีบเอามัน
กอดเข้ากับยางก้อปปี๋กุญแจ สายตาเขาคอยมองเจ้านายที่ยังล้างมือและเสื่ออย่างเอื่อยเฉื่อย
นิติธรร้างมืออย่างสบายใจ คล้ายมันนิ่งๆ มองทุกอย่างผ่านกระจก

Scene7 ภายในบ้าน/กลางวัน

ตัวละคร : มิว

มิว นั่งอ่านหนังสืออยู่อย่างเบื่อๆแล้วก็ทนนไม่ไหว วางหนังสือทิ้ง วิ่งขึ้นไปหยิบแลบที่อบในห้องนิติธร
ลงมาเล่น แต่เปิดแล้วกลับไม่มีสัญญาณอินเทอร์เน็ต เด็กหญิงวิ่งไปดูที่เร้าเตอร์ กลับพบว่าสายแลนด์
ขาด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มิว

อะไรอะ

เด็กหญิงงุนงง แต่ไม่สนใจ มิวเอาแลปที่อปไปวางคืนที่เดิม ก่อนจะพยายามค้นหาโทรศัพท์ที่โดนยึดตามลินซ์ก แต่ก็ไม่พบ

ก่อนจะยีนนิ่ง

มิวเดินไปเดินมา พยายามเดาใจ มิวมองลินซ์กที่โต๊ะทำงานเหม็ง มองไปรอบๆ ก่อนจะวิ่งไปที่ห้องนอนของนิติธร เด็กหญิงรื้อตู้เสื้อผ้า แต่ก็ยังคงเป็นระเบียบ ทันใดนั้นมิวก็พบบางอย่างที่ลินซ์กชั้นล่างสุดพื้นลินซ์กเป็นรอยต่อสีเหลี่ยมชัดเจน มิวเคาะไม้ดังก๊อกๆ มิววิ่งไปหาตะไบเล็บมาจัดแผ่นไม้ขึ้นอย่างระมัดระวังเพราะอยากรู้อยากเห็น มิวตื่นเต้นมากตามประสาเด็ก พอแผ่นไม้ค่อยๆ แฉกขึ้น เด็กหญิงก็ดึงมันขึ้นมาแล้วก็พบว่ามันเป็นกุญแจดอกหนึ่งเท่านั้น มิวหยิบมามองอย่างฉงน จับพลิกไปพลิกมา มันคือกุญแจสองแง่มิววางลงที่เดิมอย่างไม่สนใจ ก่อนจะเก็บทุกอย่างให้เข้าที่

มิว

เฮ้อ...หยิบติดไปด้วยแหง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 8 ภายนอก/บ้าน/กลางคืน

ตัวละคร : ดิว/แมค(เพื่อน1)

ดิวกับแมคย่องเข้ามาหยุดอยู่นอกรั้ว

แมค

สี่สอัย ร้วสูงนิบหาย จะป็นยังงไวะ?

ดิว

(หันมายิ้มเจ้าเล่ห์) ป็นทำเหี้ยไร?

ดิวชุกญแจสองดอกแกว่งไปมา

แมค

เซ่ แล้วเจ้านายมึงไม่รู้เหอว่ากุญแจโดนขโมย

ดิวยิ้มกริม

ดิว

ระดับกูแล้ว

ชายหนุ่มสองคนหัวเราะ ก่อนที่ดิวจะไขกุญแจเข้าไปอย่างเบามือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 9 ภายในบ้านลับ/หัวค้ำ

ตัวละคร : นิติตร

นิติตรเดินผิวปาก เปิดประตูเข้ามาในห้อง ห้องหนึ่ง หยิบเหยือกกับแก้วจากชั้นวางแล้วนำไปวางบนโต๊ะ หยิบรีโมทเปิดลำโพง เล่นเพลงคลอไปเบาๆ บนโต๊ะมีกระเป๋าเดินทางราคาถูกวางเอาไว้ด้วย นิติตรเปิดกระเป๋าหยิบของออกมา ในนั้นคือเสื้อผ้าผู้หญิง นิติตรโยนกลับเข้าไป และค้นจนเจอกระเป๋าดังค์ นิติตรเปิดออก ดึงบัตรประชาชนออกมา เห็นใบหน้าของหญิงสาวอายุ ราวๆ ยี่สิบปลายๆ ชื่อว่า กัญญา ก่อนจะโยนลงถังขยะ เอกสารต่างๆ ล้วนถูกโยนลงถังขยะ ชายวัยกลางคนเดินไปดึงผ้าออกที่กลางห้องก็เห็นว่ามีผู้หญิงคนเดียวกับในบัตรถูกขังเอาไว้ในกรงสุนัข ถูมัตมือมัตเท้า โดยมีเสียงเพลงจากลำโพงยังดังเป็นระยะ

นิติตรหันมองหญิงสาวในกรง

นิติตร

หิวน้ำไหม?

เขาถามอย่างใจดี ก่อนจะเดินไปหยุดอยู่ตรงหน้ากรง

นิติตร

หมายเลข 7 เงยหน้าขึ้น

หญิงสาวยังคงหวาดกลัว

นิติตร

หมายเลข 7 จะเงยหน้าขึ้น!

นิติตรพูดอย่างโมโห

หญิงสาวเงยหน้าขึ้นตามคำสั่ง นิติตรเปลี่ยนสีหน้ารวดเร็วเป็นยิ้ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์เพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นิติธร

อ้าปาก

หญิงสาวอ้าปาก

นิติธรเทเหล้าลงปากจนอีกฝ่ายสำคัญ

นิติธรรย่อตัวลงนั่ง ซันเข้าไว้หนึ่งข้าง

นิติธร
หมายเลข 7 รอก่อนนะ วันนี้จะไม่ได้วิ่งคนเดียวแล้ว

ชายวัยกลางคนหัวเราะ ท่ามกลางเสียงสะท้อนของหญิงสาวในกรง

Scene10 ภายใน/บ้าน/กลางคืน

ตัวละคร : ดิว/แมค/มิว

ดิวกับแมคเดินเข้ามาภายในบ้านเบาๆ แมคพยายามค้นหาของมีค่า ในขณะที่ดิวมุ่งหน้าไปที่ห้องนอนของนิติธรเลย

ด้านแมคก็รีบรื้ออย่างลนๆ จึงทำให้มิวเองก็สะดุ้งตื่นขึ้นมาเพราะเสียงเหมือนกัน

มิวเงี้ยวหูฟังแล้วก็รู้สึกกลัว คิดว่าน่าจะเป็นโจรแน่ๆ แต่เด็กหญิงไม่มีโทรศัพท์

มิวค่อยๆลุกขึ้นมาแฉมประตูดุอย่างระมัดระวัง

Scene10.1 ภายใน/บ้าน/กลางคืน

ตัวละคร : ดิว/แมค/มิว/นิติธร

ดิวกำลังรื้อค้นของอยู่อย่างใจเย็น แต่ยังไม่เจอเสียที ชายหนุ่มไม่ทันสังเกตว่าใครเดินมาจากด้านหลัง

แต่เขาก็รู้สึกได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดิว

แมค มึงมาช่วยกุหาเซฟตี้กว่าวะ หายากชิบหาย

นิติธร

อยู่หลังตู้เสื้อผ้า (กระซิบ)

ดิวชะงัก ยังไม่ทันได้ทำอะไรก็ถูกพาดเข้าที่ศรีษะ ล้มลงไปนอนกองกับพื้น นิติธรถือท่อเหล็กเอาไว้ในมือ เขาทิ้งลงค้ำกับพื้น มองดิว

นิติธร

เซอร์ไพรส์...(ยิ้มอย่างตื้นใจตื่นเต้น) อ่า แกมีเพื่อนมาด้วยนี่? อยู่ไหนนะ

นิติธรหันหลังให้ดิว ไม่ได้คิดว่าดิวจะหนี เพราะชายหนุ่มนอนสลักเลือดและมึนงงเนื่องจากนิติธรพาดเข้าที่กกหูเต็มๆ

นิติธรเดินออกไปจากห้อง ครู่เดียว แมคก็เปิดประตูเข้ามา

แมค

ดิว (กระซิบ) มึงไหวไหมวะ

นิติธร

อ้าวนั่นไง คนตีมาช่วยแล้ว

เสียงกระซิบของนิติธรอยู่ใกล้มากจนแมคตกใจ นิติธรเงื้อมือพาดท่อนเหล็กเข้าที่กกหู และท้ายทอยทุกอย่างดับมืด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene10.2 ภายใน/บ้าน/กลางคืน

ตัวละคร : ดิว/แมค/มิว/นิตธร

มิวยกมือขึ้นปิดปากตกใจ ค่อยๆถอยหลังหนีกลับเข้าห้องไป

Scene10.3 ภายนอก/บ้านลับ/กลางคืน

ตัวละคร : ดิว/แมค/มิว/นิตธร/กัญญา

ดิวยุ่สีกตัวตื่นขึ้นมาอย่างงงๆ และพบว่าตัวเองถูกมัดอยู่กลางทุ่งมืด พอหันมองไปรอบๆก็เห็นแมค เพื่อนสนิท และผู้หญิงที่เขาไม่รู้จักอีกคนหนึ่ง

ตื่นแล้วครับหนึ่งคน

เสียงนิตธรดังขึ้น ดิวหันไปมองก็พบกับนิตธรที่กำลังถือกล้องร้อนไปมาอย่างสนุกสนาน เหมือนตัวเอง เป็นพิธีกรคนหนึ่ง

นิตธร

วันนี้มีผู้เข้าแข่งขันถึงสามคนเลยครับ หมายเลข7 คงไม่เหงาแล้ว

นิตธรหันมามองทุกคน

นิตธร

หมายเลข 8 กับหมายเลข 9 พร้อมไหมครับ

เขาทำท่าสัมภาษณ์ ดิวส่ายหน้าเพราะยังเจ็บและมินหัวเหมือนจะอ้วก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น มิอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นิตินหันไปเจอแมคยังหลับอยู่ก็ทำหน้าหงุดหงิด

นิติน

หมายเลข 9 ทำไมยังไม่ตื่น!

นิตินวางกล่องลงและเดินไปหยิบถังน้ำมาเสาดใส่จนแมคสำลัก ลืมตาขึ้นมา

เหี้ยอะไรวะเนี่ย!

นิติน

ผมขอบๆ (ปรบมือ) ผมขอตั้งชื่อช่วงนี้ว่า เหี้ยอะไรวะเนี่ย!

นิตินหัวเราะขบขัน ก่อนจะควักกล่องขึ้นมาถ่าย

นิติน

เข้าสู่ช่วง เหี้ยอะไรวะเนี่ย! ฮ่าๆๆ

ชายวัยกลางคนเดินเข้ามาใกล้ๆ

นิติน

กตिकाของวันนี้ เราจะปล่อยหมายเลขทั้งหมด วิ่งเอาตัวรอดในพานี้ครับ ไม่

ยากเลยใช่ไหม ถ้าหนีรอดก็รอด ถ้าไม่รอด...ตามกฎก็คงตาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เขาหันมามี้มให้ทั้งสาม

นิตินร

นี่คือจุดเริ่มต้นนะ ฉันจะจับเวลา ก่อนเข้า ใครหนีไปถึงประตูได้ก่อนก็ชนะ

เขาพาดไม่ยั้งจนแมคแน่นิ่งไป นิตินรทั้งไม้ลงอย่างเหนียวหอบ ท่ามกลางเสียงร้องไห้ของกัญญา

นิตินร

ว่า เหลือผู้เข้าแข่งขันแค่สองคนเสียแล้ว...แกสองคนจะทำเต็มที่ใช่ไหม?

ดิวิรู้สึกว่าเขาไม่ปกติ สลับกับมองแมค ทั้งสองจำใจพยักหน้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นิติธร

เก่งมาก หมายเลข7 หมายเลข8

นิติธรเดินเข้ามาใกล้ๆ ค่อยๆปลดเชือก ดิวถึงงั้หวะ มองล่อกล่ แต่นิติธรกลับไม่ปลดเชือกข้อมือ และเท้า

นิติธร

วิ่งไปให้เหมือนหมาเลยนะ เป็นไง ยากขึ้นล่ะสิ สนุกใช้ไหม

เขาหัวเราะถูกใจ ผลักทั้งสองลงกับพื้นให้อยู่ท่าคลาน

นิติธร

วิ่งไปเลย! อย่าลืมนะ ถ้าฉันทจับแก้ได้ พวกแกแพ้แน่ๆ ไป!

กัญญาและดิวออกวิ่งอย่างทุลักทุเลเพราะถูกมัดม้อมัดเท้า และต้องวิ่งสี่ขา

นิติธรยืนมองอย่างขบขัน ก่อนจะหยิบกล่องตัวเล็กสวมศีรษะไว้

นิติธร

แมตซ์จะเริ่มในอีก สาม สอง หนึ่ง

Scene11 ภายนอก/บ้านลับ/กลางคืน

ตัวละคร :ดิว/กัญญา

ดิววิ่งมาหลบในทุ่งหญ้า ก่อนจะพยายามถอดเชือกออกอย่างเร่งรีบ พอถอดได้แล้ว เขาก็พยายามคลำตามตัวแต่ไม่พบอะไรเลย ชายหนุ่มมองไปรอบๆ พยายามหาทางหนี ดิวมองเห็นแสงไฟแวบๆจากไฟฉายของนิติธร เขาตัดสินใจวิ่งหลบไปอีกทาง และเบี่ยงไปริมสุดเพื่อหารั้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene12 ภายนอก/ทุ่ง/กลางคืน

ตัวละคร : นิติธร/ติว/กัญญา

นิติธรเดินตามสองคนนั้น

นิติธร

อย่างแรก ผมจะไม่เปิดอาวุธของผม (บรยาย)
เพราะเราไม่อยากจะให้เขารู้ว่าเขาต้องเจอกับอะไร

นิติธรเดินย่ำบนพื้นหญ้าสูง

นิติธร

ตามสัญชาตญาณของมนุษย์ พวกเขาจะหนีไปในที่มืด นั่นก็เพราะ
ว่า...เพราะว่า

นิติธรเดินอย่างแผ่วเบา ก่อนจะทำเอาท่อเหล็กฟาดลงไปในความมืด

กัญญา

กรี๊ด!

นิติธร

เพราะคิดว่ามันเนียนไงเล่า!

นิติธรฟาดแค่ทีเดียว แล้วปล่อยทิ้งไว้

นิติธร

รอก่อนนะ จะกลับมาเล่นด้วย

นิติธรเดินไปตามหาตัวติวต่อ ไม่สนใจแม้กัญญาจะพยายามคลานหนี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นิติธร

ระหว่างนี้ผมคิดว่าหมายเลข 8 กำลังหนีไปหาเร็ว ไข่แล้ว...เขายังใหม่กับที่นี่
ถึงคิดว่าเร็วจะช่วยให้เขาหนีได้

นิติธรเดินลัดต้นไม้ใหญ่

นิติธร

เขากำลังวิ่งอ้อมบ้านอยู่ แต่ไม่เป็นไร เราไปดักรอข้างหน้าได้ เข้อ้อมไม่นาน
หรอก...นั่นไง เห็นไหมครับ (กล้องซูมจนเห็นเงาร่างๆกำลังวิ่ง)

นิติธรทิ้งท่อในมือลงแล้วหยิบหินกลมๆออกมา

นิติธร

เราไม่ควรรีบ เราต้องหัดให้โอกาส

นิติธรปามันเข้าใส่หัวของติว

ติว

โห้ย!

นิติธร

เราต้องฟาดเขาก่อน แล้วปล่อยให้เขาเดินไป

เพราะรอยเลือดจะนำทางเราเอง... น่าสนุกนะครับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene12.1 ภายนอก/บ้านลับ/กลางคืน

แมคค่อยๆลุกขึ้นมา สะบัดหัว เลือดไหลจนท่วมแต่เขาไม่แยแส ชายหนุ่มใช้มือเช็ดเลือด มือไม้สั่นไปหมด เสียงกรีดร้องดังขึ้นจนทำให้แมคสั่น เขาพยายามปลดเชือกออกจากตัว ทันใดนั้นเอง

มิว

พีคะ

มิวย่องเข้ามากระซิบจากด้านหลัง แมคสะดุ้งตกใจ ก่อนจะมองหน้ามิว

ลูกสาวเจ้าของบ้าน?

มิวพยักหน้า

มิว

หนูเห็นพ่อจับพีมา

เด็กหญิงเสียงสั่นเหมือนจะร้องไห้ ส่วนแมคตาลุกวาว

แมค

ใช่ๆ หนูช่วยพีได้ไหม แกะ...แกะเชือกให้หน่อย

เด็กหญิงพยักหน้า ก้าวเข้าไปแกะเชือกให้ แมคกัดฟันแน่น มองหาทางรอด

พอแมคหลุดออกมา เขาก็หยิบเก้าอี้มาฟาดกับพื้นจนเหลือขาเก้าอี้หนึ่งแท่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แมค

ขอบคุณมากน้อง ที่นี่ที่ไหน รู้ไหม

มิว

สวนไผ่คะ ห่างจากบ้านนิดเดียวเอง

แมค

อ้อ

เสียงร้องโวยดังขึ้น แมคตกใจสะดุ้ง รีบหนี มิววิ่งตาม

Scene13 ภายนอก/ทุ่ง/กลางคืน

ตัวละคร : ดิว/แมค/นิติธร/มิว

ดิววิ่งจนถึงไร่ มือกุมหัวตัวเองแน่น เขาดีใจมาก แต่ในขณะที่กำลังจะหนี แมคกับมิวก็ก็นมาถึง

แมค

สี่สตีว!

ดิว

แมค! น้องมิว?

แมค

อย่ามัวพูด หนีดิเว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรพวกเขาเห็นนิติธรเดินมาใกล้ๆ ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แมค

แมงเอ๋ย ญไม่อยู่ละ!

แมคหึ่งของทุกอย่าง กระโดดป็นขึ้นรั้ว

แมค

อ้ากก!!!!

แมคถูกช็อตจนไฟลุก เพราะรั้วปล่อยกระแสไฟรุนแรงออกมา ดิวและมิวช็อคมาก ดิวเห็นนิติธรเดินเข้ามาแล้ว เขาผลักมิวหลบข้างต้นไม้

นิติธร

อ้า...ฉันบอกว่าให้ไปที่ประตูไงถึงจะชนะ ทำไมพวกแกต้องชี้โก่งวะ!!

นิติธรโมโหจัด กระชากสตาร์ทเลื่อย จนใบพัดตัดโดนหญ้ากระจุยกระจาย

นิติธร

ฉันอุตส่าห์ให้ออกาสแก ทำไมถึงต้องโก่ง!

ดิวตกใจ รีบวิ่งหนี มิววิ่งตาม นิติธรเห็นมิวแล้วตกใจคลั่ง

นิติธร

น้องมิว! หมายเลข8 เอาน้องมิวคืนให้ฉัน ไอ้พวกชั่ว!

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ดิวพยายามผลักให้มิววิ่งไปทางอื่นแต่มิวไม่ยอม
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มิว

หนูรู้...ที่อยู่ ประตู

ดิวกตใจ มิวทำท่าชี้ประตู ดิวตัดสินใจอุ้มมิวแล้วให้เด็กหญิงบอกทาง

Scene14 ภายนอก/ทุ่ง/กลางคืน

ตัวละคร : ดิว/แมค/นิติธร/มิว

ดิวและมิววิ่งมาถึงประตู ดิววางมิวลงกับพื้น พวกเขาวิ่งไปเฝ้าประตู

มิวทำท่าคิดอย่างร่อนรน

ดิว

ไอ้ท่าเอ้ย!

มิววิ่งเข้าไปคลำประตูพยายามดึงๆ ขณะที่ดิวมองลู่วางจะป็น แต่มันสูงจนปีนไม่ได้

มิวมองรูกุญแจ ดวงตาลุกวาว

มิว

หนูรู้ว่ากุญแจอยู่ไหน!

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ดิวหันมามอง
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene15 ภายนอก/ทุ่ง-ประตู/กลางคืน

ตัวละคร : นิติธร

นิติธร ตามมาถึงประตู

นิติธร

หายไปไหนกัน?

นิติธรมองตามพื้น จนพบรอยเลือด

คนโง่ยังโง่มันก็โง่

เขาแสบะยี้ม ปิดไฟฉายจนทุกอย่างมืดลง

Scene16 ภายใน/บ้าน/กลางคืน

ตัวละคร : ดิว/มิว

มิวนำดิวเข้ามาในห้องพ่อ

มิว

ทางนี้ค่ะ ในลิ้นชัก เมื่อเข้าหนูค้นเจอ

ดิว

รู้ได้ไงว่าเป็นดอกนี้

มิว

แ่งมันเหมือนกันค่ะ

ดิวพยักหน้าให้กับความฉลาด พวกเขาช่วยกันจัดพื้นลิ้นชักจนได้กุญแจคืนมา

มิว

พี่ดิว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดิว

ว่า?

มิว

หนูว่ามันเจ็บไป...พ่อไม่ตามเราแล้วหรือ

ดิว

จริงด้วย

มิว

พ่อต้องรออยู่ที่ประตูแน่เลยพี่!

ดิวทำหน้าที่เครียด หันมองไปรอบๆ ก่อนที่มิวจะร้องเรียก

มิว

พี่ ดูนี่ดิ!

ในลิ้นชักที่พวกเขาแฉะค้างไว้ มีปืนลูกม่กระบอกเล็กวางอยู่ ดิวคว้าไว้อย่างยินดี ก่อนจะชะงักเพราะมิวคว้ามือเขาไว้

มิว

อย่าฆ่าพ่อหนูได้ไหมพี่ ให้เราหนีรอดก็พอ

ดิวตัดสินใจพยักหน้ารับแต่ในใจคิดว่าจะยิงนิธิตให้ตาย

ดิว

ได้สิ

พวกเขาเก็บของอย่างลวกๆ ก่อนจะรีบวิ่งออกไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene17 ภายนอก/ประตูรั้ว/กลางคืน

ตัวละคร : ดิว/มิว/นิติธร

ดิวกับมิวลัดเลาะมาใกล้ประตูรั้ว แต่ทว่าไม่เห็นใคร

ดิว

ไหนวะ?

มิว

รอบๆเงียบมาก หรือว่าพ่อจะปั่นเราเล่น?

ดิว

จะทำซั่บซ้อนไปทำไม เขาต้องอยากฆ่าเราให้ได้เร็วๆสิ

มิว

พ่อชอบเล่นอะไรแบบนี้แหละ ชอบเห็นความผิดหวังของคู่แข่ง

ดิวไม่ได้สะกิดใจกับคำพูดของมิว เขาเอามือขยี้หัวตัวเอง

ดิว

จั้นไปแม่งเลย! โผล่มาตอนไหนก็ยิงให้หมด!

มิว

พี่...

ดิว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทั้งสองออกวิ่งไปที่ประตูรั้ว

ดิวไขกุญแจดอกอย่างรีบร้อน พลันตอนไหนเสียงเครื่องยนต์ของเลื่อยก็ดังแว่วๆ ดิวรีบไขเร็วขึ้น

มิว

เร็วพี่!

ดิว

เร็วอยู่!

ดิวไขกุญแจสำเร็จ ชายหนุ่มผลักประตูออกอย่างดีใจ แต่พอประตูเปิดออก ก็พบร่างของนิติธรยืนรออยู่

นิติธร

เซอร์ไพรส์!!

เขาผายมือออก ยิ้มยินดี ดิวมองอย่างตกใจ ลนลานควักปืนออกมายิงใส่

Voice Over เสียงปืน

แป๊ก!

ดิวหันกระบอกปืนดูอย่างตกใจที่มันยังไม่ออก นิติธรเห็นดังนั้นก็หัวเราะชอบใจใหญ่

มิว

หนูบอกว่าแล้วพ่อเขาชอบให้คู่แข่งผิดหวัง

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มิว

เซอร์ไพรส์

มิวยิ้มให้ดิว นิตติธรรดาเข้าพาดดิวจนสลบ

Scene18 ภายในบ้าน/กลางคืน

ตัวละคร : ดิว/มิว/นิตติธรร

ดิวนอนอยู่ในกรงโดนมัดมือมัดเท้า สะลึมสะลือมองสองพ่อลูกนั่งคุยกัน

มิว

หนูบอกว่าแล้วว่าตัวนี้มันอึด เล่นได้ไม่เบื่อหรอก

นิตติธรร

ก็จริง แต่พ่อยังชอบเล่นตัวเมียมากกว่า

มิว

จันวันหลังผสมไหมคะ จับมาทั้งตัวเมีย ตัวผู้

นิตติธรร

จันก็สนุกสิ

ผู้เป็นพ่อหัวเราะลั่น มิวทำคางแล้วยิ้มส่งให้ดิวที่นอนมองอยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 19 ภายใน/กลางวัน/ห้องบรรยาย

ตัวละคร : นิตธิร/นักศึกษา/มิว

ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิตธิร วิทยากรพิเศษวิชาอาชญาวิทยาและทัณวิทยากำลังอธิบายอยู่ใน
 คลาสเรียน นิตธิรกดเปลี่ยนสไลด์และอธิบายให้นักศึกษาที่มีอยู่ส่วนหนึ่งฟังเกี่ยวกับทฤษฎีเบื้องต้น
 ต้นของอาชญาวิทยา ได้แก่เรื่อง ทฤษฎีอโนมี

นิตธิร

“อโนมี” (Anomie) หมายถึง สภาวะที่มันไม่เกิดความสัมพันธ์ระหว่างการก
 กระทำที่จะนำ ให้มนุษย์บรรลุความต้องการของตัวเอง ทำให้เกิดปัญหาตาม
 มา ทั้งปัญหาการฆ่าตัวตาย และปัญหาอาชญากรรม”

นิตธิรอธิบายพลาดกดเปลี่ยนสไลด์ เสียงสไลด์ดังท่ามกลางความเงียบ นักศึกษาสาวคนหนึ่งจ้อง
 มอง พยายามสบตา เขาอย่างมีเสศนัย

นิตธิร

ลอมโบรโซคือเจ้าของทฤษฎี อาชญากรโดยกำเนิด ซึ่งเขาเชื่อว่าคนที่
 เป็นอาชญากรจะมีรูป ลักษณะบางอย่างที่ไม่เหมือนคนทั่วไป

(นิตธิรสบตากับนักศึกษาสาวก่อนจะหันไปกดเลื่อนสไลด์) ลอมโบรโซเชื่อ
 ว่าอาชญากรโดยกำเนิดนั้น จะไม่มีสามัญสำนึกเหมือนคนทั่วไป มี
 สัญชาติ ญาณดิบที่พอกๆกับสัตว์เดรัจฉาน ดังนั้นสรีระจึงใกล้เคียงกับ
 มนุษย์ยุคดึกดำบรรพ์ (รูปสไลด์คือคนประเภทต่างๆที่อยู่ในกฎของลอมโบร-
 โซ) ซึ่งลอมโบรโซกล่าวเอาไว้ว่า รูปลักษณะภายนอกของอาชญากรโดย
 กำเนิดจะแบ่งได้ห้าประ เภทใหญ่ๆ คือ

1. หน้าผากต่ำลาดหรือกระโหลกศีรษะผิดส่วน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ไม่ค่อยมีหนดครา หรือมีน้อย
3. ขากรไรจะกว้างและโต
4. โหนกแก้มสูง จมูกงุ้ม ขนคิ้วดก
5. แหวตาด้านขา

นิติรกดเลื่อนสไลด์อีกครั้ง

ในตอนนั้นเองที่นักศึกษาชายภายในคลาสยกมือขึ้นขออนุญาต นิติรพยกหน้าให้ชนิดหนึ่งเป็น
เชิงอนุญาต

Voice Over

ฉับ!

นักศึกษาชาย

อาจารย์ครับ แบบนี้เท่ากับว่าเราตัดสินเขาที่ภายนอกเลยหรือเปล่า
ครับ แค่ว่าตรงตามทีลอม โบรโซบอกก็เท่ากับเป็นฆาตกรหรือครับ

นิติร

คุณพูดถูก คนบางคนภายนอกดูดี แต่ข้างในสกปรกก็มีเยอะแยะไปนะ

นักศึกษาหญิง

เหมือนคดีหมอวสันต์หรือวอลนวิไซ้ไหมคะ เป็นหมอغمเรียนมาก็สูง
แต่ดันเป็นฆาตกร

นักศึกษาหญิง2

แล้ว...อาจารย์รู้จักคนประเภทนี้บ้างไหมคะ ที่ภายนอกดูดีแต่จริงๆ

เป็นโรคจิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Voice Over

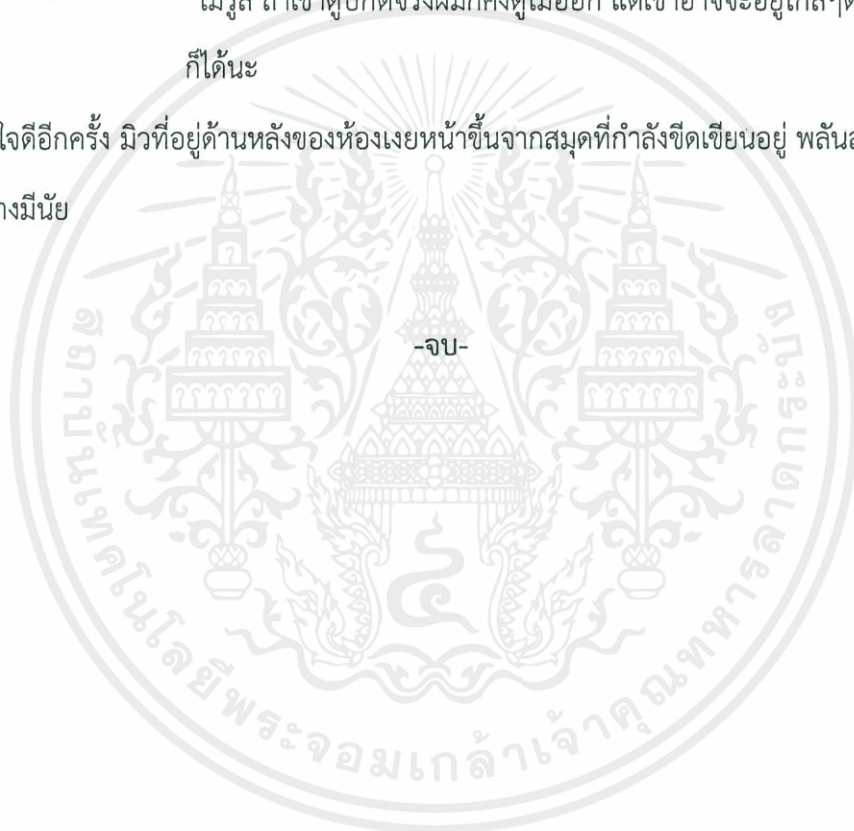
แป๊ก

ดินสอของมิวหักลงบนสมุด นิตินิ่งไป

นิติน

ไม่รู้สิ ถ้าเขาคูปกติจริงผมก็คงดูไม่ออก แต่เขาอาจจะอยู่ใกล้ๆตัวคุณ
ก็ได้นะ

นิตินยิ้มใจดีอีกครั้ง มิวที่อยู่ด้านหลังของห้องเงยหน้าขึ้นจากสมุดที่กำลังขีดเขียนอยู่ พลันส่งยิ้มให้
กล้องอย่างมีนัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทตัวอย่างภาพยนตร์ (Trailer Script)

Scene1

ภายใน/กลางวัน/ห้องบรรยาย

ตัวละคร : ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิติธร/นักศึกษาหญิง/นักศึกษาชาย/นักศึกษาร่วมคลาส

ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิติธร วิทยากรพิเศษวิชาอาชญาวิทยาและทัณวิทยากำลังอธิบายอยู่ใน
 คลาสเรียน นิติธรรดเปลี่ยนสไลด์และอธิบายให้นักศึกษาที่มีอยู่ส่วนหนึ่งฟังเกี่ยวกับทฤษฎีเบื้องต้น
 ของอาชญาวิทยา ได้แก่เรื่อง ทฤษฎีอโนมี

นิติธร

“อโนมี” (Anomie) หมายถึง สภาวะที่ไม่เกิดดุลยภาพระหว่างเป้า
 หมายและวิธีการเพื่อ บรรลุเป้าหมายของมนุษย์ หรือที่เรียกง่ายๆ ว่า
 สภาวะสังคมไร้ระเบียบ ไม่มีบรรทัดฐาน ภาวะนี้ไม่ได้เกิดขึ้นแค่กับ
 คน แต่เกิดกับสังคม เศรษฐกิจ ทั้งหมด ซึ่ง
 มันส่งผลให้เกิดปัญหาสังคมตามมา ทั้งปัญหาการฆ่าตัวตาย และ
 ปัญหาอาชญากรรม”

นิติธรรอธิบายพลาดกดเปลี่ยนสไลด์ เสียงสไลด์ดังท่ามกลางความเงียบ

นิติธร

ลอมโบรโซคือเจ้าของทฤษฎี อาชญากรโดยกำเนิด ซึ่งเขาเชื่อว่าคนที่
 เป็นอาชญากรจะมีรูป ลักษณะบางอย่างที่ไม่เหมือนคนทั่วไป
 (นิติธรรสบตากับนักศึกษาก่อนจะหันไปกดเลื่อนสไลด์)

ลอมโบรโซเชื่อว่าอาชญากรโดยกำเนิดนั้น จะไม่มีสามัญสำนึกเหมือน
 คนทั่วไปไม่มีสัญชาตญาณดิบที่พอกๆกับสัตว์เดรัจฉาน ดังนั้นสรีระจึงใกล้
 กับมนุษย์ยุคดึกดำบรรพ์

(รูปสไลด์คือคนประเภทต่างๆที่อยู่ในกฎของลอมโบรโซ)

ซึ่งลอมโบรโซกล่าวเอาไว้ว่า รูปลักษณะภายนอกของอาชญากรโดยกำเนิดจะ
 แบ่งได้ห้าประเภทใหญ่ๆ คือ

1. หน้าผากต่ำลาดหรือกระโหลกศีรษะผิดส่วน

2. ไม่ค่อยมีหนวดเครา หรือมีน้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้เรียนในห้องเรียนเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ขากรรไกรจะกว้างและโต
4. โหนกแก้มสูง จมูกงุ้ม หนคิ้วดก
5. แหวตาด้านชา

นิตินทรกดเลื่อนสไลด์อีกครั้ง

นิตินทรนิ่งไป

นักศึกษาหญิง
แล้วอาจารย์เคยเจอคนแบบนี้ไหมคะ
เขาเป็นอาชญากรจริงหรือเปล่า

นิตินทรนิ่งไป

ในตอนนั้นเองที่นักศึกษาชายภายในคลาสยกมือขึ้นขออนุญาต นิตินทรพยักหน้าให้หนึ่งเป็นเชิงอนุญาต

นิตินทร
ส่วนใหญ่เป็นแบบนี้แหละครับ

นักศึกษาชาย
อาจารย์ครับ แบบนี้เท่ากับว่าเราตัดสินเขาที่ภายนอกเลยหรือเปล่า
ครับ แค่ว่าตรงตามทีลอม โบรโซบอกก็เท่ากับเป็นฆาตกรหรือครับ

นิตินทร
เป็นคำถามที่ดีนะ เอนริโกที่เป็นลูกศิษย์ของลอมโบรโซก็คัดค้าน
ทฤษฎีของลอมโบรโซ เพราะเขาเชื่อว่า อาชญากรเกิดจากความคิด
และจิตที่ผิดปกติ...

ฉับ!

ภาพบนสไลด์เปลี่ยนไป แสดงให้เห็นถึงภาพประกอบเกี่ยวกับสมองมนุษย์

นิตินทร
มีการวิจัยแล้วว่าคนที่เป็นอาชญากรหรือฆาตกร กลีบสมองส่วน
หน้าที่มีไว้ควบคุมแรง กระตุ้นด้านอารมณ์จะตอบสนองน้อยกว่าปกติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นิติธร

ในขณะที่สมองส่วนในซึ่งตอบสนองความรู้สึกให้กระทำออกมา จะทำงานมากกว่าคนปกติ

นิติธร

เท่ากับว่าคนพวกนี้ จะโกรธง่ายและควบคุมตัวเองไม่ค่อยได้...
ทำให้เกิดการกระทำที่รุนแรง

นิติธรสบตากับนักศึกษาทั้งห้อง อย่างดูมีเสถียร

(Montage sequence)

Scene2

- มิววิ่งเอารูปที่วาดมาให้นิติธร นิติธรรับมาดูแล้วหัวเราะก่อนจะก้มลงคว้าตัวมิวมากอด มิวหัวเราะคิกคัก

- มิวกระโดดเล่นอยู่สนามหญ้าหน้าบ้าน แล้วหันไปโบกมือให้นิติธร
- นิติธรมีมและโบกมือกลับมา

Scene3

- มิวนั่งอ่านหนังสืออยู่ในห้อง ทันใดนั้นก็ได้ยินเสียงบางอย่างจึงหันไปมองทางต้นเสียง(หน้าต่าง)
- มิวหันดูนาฬิกา
- มิวยื่นมองที่หน้าต่าง เห็นภาพนิติธรกำลังลากกระเป๋าที่ดูหนักมากเข้ามาในบ้าน

Scene4

- มิวยืนอยู่หน้าประตู กำลังเปิดดู
- มิวเห็นพ่อกำลังฆ่าคน
- มิวตกใจมากจนผลอปล่อยลูกบิด
- นิติธรรู้ตัวหันกลับมาองและเดินเข้ามาในจุดที่มิวยืนอยู่
- มิวหันหลังวิ่งหนีโดยมีนิติธรรก้าตามมา
- มิวหกล้ม นิติธรเข้ามาเอามาปิดปากมิวไว้

Scene5

- มิวสะดุ้งตื่นขึ้นมา งงๆ
- มิวเดินลงมahanิติธรที่อยู่ด้านล่าง
- นิติธรนั่งทำงานอยู่ เหยหน้ามอง มิวหันไปมองนาฬิกา นาฬิกาบอกเวลาสามทุ่ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene6

- มิวยืนอยู่หน้ากระจก ดึงเสื้อลงตรงหัวไหล่ มีรอยชำจากการล้ม มิวตกใจ

Scene7

- มิวตั้งใจรื้อของหาร่องรอยการฆาตกรรมของพ่อ เจอมีดที่มีรอยเลือด
- นิติธรเปิดประตูอย่างแรงจากด้านหลังมิว
- พอเข้ามาใกล้ไม่เจอใคร แต่มองเห็นร่องรอยการรื้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัจจัยสำคัญในโครงสร้างบท

INTRODUCTION (เล่าพื้นฐานของเรื่อง) คือการแนะนำเหตุการณ์ สถานการณ์ สถานที่ ตัวละคร สิ่งแวดล้อมและเวลา

- Scene 1, Scene2, Scene3

สร้างเงื่อนงำ (SUSPENSE) คือ การกระตุ้นให้เนื้อเรื่องดำเนินไปอย่างลึกลับมีเงื่อนงำ มีปม ผูกมัด ความขัดแย้ง

- Scene 6

สร้างวิกฤตการณ์ (CRISIS) คือการเผชิญปัญหา วิเคราะห์ปัญหาของตัวละคร และหาทางแก้ไข หาทางออก

- Scene12 - 17

จุดวิกฤตสูงสุด (CLIMAX) เป็นช่วงเผชิญหน้ากับปัญหาครั้งสุดท้ายที่ถูกบีบกดดันสูงสุด ทำให้มีการตัดสินใจอย่างเด็ดขาด

- Scene 20

ผลสรุป (CONCLUSION) คือทางออก ข้อสรุป ทำให้เกิดความกระจ่าง

- Scene 21

บทที่ 4

ขั้นตอนการเตรียมถ่ายภาพยนตร์ (Pre-Production)

การวางแผนการทำงานในการเตรียมถ่ายภาพยนตร์

บทบาทตัวละครที่ต้องการ

บทบาทของนิตินธ อาจารย์มหาวิทยาลัยสาขาวิชาอาชญาวิทยาและงานยุติธรรมและจิตวิทยา หย่าขาดกับภรรยา และอาศัยอยู่กับลูกชายเพียงแค่สองคน

ด้านสรีรวิทยา เพศชาย อายุ 40-45 ปี สูง 170-175 เซนติเมตร

ด้านสังคมวิทยา พุดจาสุภาพ ไม่ค่อยอารมณ์เสีย ใจดี ติดสำอานิดน้อย มีความเป็นเหตุเป็นผลสูง

ด้านจิตวิทยา โมโหร้าย ชีระแวง ฉลาด เฉียบขาด เป็นอาชญากรประเภท Organized Serial Killer คือ ฆาตกรต่อเนื่อง ซึ่งมีความฉลาดสูง ทุกการกระทำมีการวางแผนมาเป็นอย่างดี มักเลือกเหยื่อตามความต้องการที่คาดไว้ (เพศ อายุ ส่วนสูง)

บทบาทของมิว เป็นเด็กที่ได้รับการดูแลจากพ่อ ความคิด วิธีการทำล้วนถูกปลูกฝังมาจากพ่อ ขึ้นชมพ่อเพราะรู้สึกว่าการกระทำของเขาดูดีแต่ในขณะเดียวกันก็กลัว เพราะพ่อมีนิสัยโมโหร้าย ถ้าทำผิดจะต้องทุบตีเพราะเชื่อมั่นว่าการลงโทษที่เหมาะสม

ด้านสรีรวิทยา เพศหญิง อายุ 10-12 ปี สูง 130-140 เซนติเมตร

ด้านสังคมวิทยา ร่างกายไม่ค่อยแข็งแรง ช่างพูดเหมือนเด็กทั่วไป

ด้านจิตวิทยา คิดก่อนทำ ค่อนข้างฉลาด นิ่งกว่าเด็กวัยเท่ากัน

บทบาทของดิวิ เป็นคนขับรถของนิติธร ทำงานอยู่ด้วยกันไม่ถึงปี มีนิสัยชอบลักขโมย ชี
ขลาด ใจอ่อน

ด้านสรีรวิทยา เพศชาย อายุ 23-25 ปี สูง 170-175 เซนติเมตร

ด้านสังคมวิทยา ดุลอกแลก เป็นพวกชอบสอดรู้สอดเห็น ดูเหมือนเป็นพวกชอบลู่
ไม่ค่อยสนใจสิ่งแวดล้อมรอบข้างตัวเท่าไร เรียนไม่จบ
ด้านจิตวิทยา มีโอวี ชีขโมย ชีขลาด แต่เป็นคนใจอ่อน

การคัดเลือกนักแสดง

อันดับแรกคือคัดเลือกจากลักษณะ บุคลิกภาพภายนอก กิริยา ส่วนสูง ผิวพรรณ ลักษณะ
ท่าทางของตัวละคร

ขั้นต่อมาคือการคัดเลือกจากความสามารถทางการแสดง เน้นการแสดงออกทางด้าน
สีหน้าและอารมณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารข้อมูลนักแสดง (Casting Sheet)

CASTING SHEET

PRODUCTION : พิษณุ ทับสุข

TITLE : อย่าตายก่อนรุ่งสาง

บทบาท มิว	
ชื่อ ศรีณรัชต์ ผิวอ่อน	
เบอร์โทรติดต่อ : 0982583138	
IG : fairysaranrat	
ข้อมูลทางกายภาพ	
เพศ : หญิง	อายุ : 9 ปี
สัญชาติ : ไทย	ค่าแสดง : 2,000/คิว
ประสบการณ์การแสดง : งานถ่ายโฆษณา ADIDAS กับ Eddie Peng Yu Yan Superstar ของจีน	
-baby mild Presenter	
-M2E Concert : Medley Disney	
-The face All star โนแคมเปญสุดท้าย กับโจทย์ "ภาพยนตร์โฆษณาสั้น"	

เสื้อ : s	กางเกง : 20	ส่วนสูง : 145	น้ำหนัก : 38
รองเท้า : 4	กระโปรง : 20	อก : -	เอว : 23
หมวก -	-	สะโพก -	ผม : ดำอ่อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CASTING SHEET

PRODUCTION : พิษญา ทับสุข

TITLE : อย่าตายก่อนรุ่งสาง

บทบาท มิว	
ปิ่นปิ่น ญี่น จารุศิริเปรมสกุล	
เบอร์โทรติดต่อ : 099-441-9749	
Line ID : Thanya_ying	
ข้อมูลทางกายภาพ	
เพศ : หญิง	อายุ : 12 ปี
สัญชาติ : ไทย	ค่าแสดง : 500-1,000/คิว
ประสบการณ์การแสดง : แกะดำสี่รึ้ง	

เลือด : s	กางเกง : 23	ส่วนสูง : 148	น้ำหนัก : 42
รองเท้า : 4	กระโปรง : 23	อก : -	เอว : 23
หมวก -	-	สะโพก -	ผม : ต่ำอ่อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CASTING SHEET

PRODUCTION : พิษญา ทัບสุข

TITLE : อาย่าต่ายก่อนรุ่งสาง

บทธบาท นิตธิร	
ชื้อ กฤตภาส จันทนะโพธิ	
เบอร์โทรติดต้อ : 099-441-9749	
Line ID : oohsung0994419749	
ข้อมูลทางกายภาพ	
เพศ : ชาย	อายุ : 56 ปี
สัญชาติ : ไทย	ค่าแสดง : 2,000/คิว
ประสบการณ์การแสดง : ละคร แต่ปางก่อน (รับบทเป็น หมอหลวง) ฯลฯ	

เสื้อ : L	กางเกง : 36	ส่วนสูง : 170	น้ำหนัก : 65
รองเท้า : 42	กระโปรง : -	อก : -	เอว : 36
หมวก -	-	สะโพก -	ผม : ต้าแซมฆาว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CASTING SHEET

PRODUCTION : พิษฎา ทับสุช

TITLE : อย่ายตายก่อนรุ่งสาง

	บทบาท นิตินร	
	ชื่อ พงศ์สุระ ยะแสง	
	เบอร์โทรติดต่อ : 0947519236	
	IG : -	
	ข้อมูลทางกายภาพ	
เพศ : ชาย	อายุ : 38 ปี	
สัญชาติ : ไทย	ค่าแสดง : 2,000/คิว	
ประสบการณ์การแสดง : - ไร่เปรี้ยวตลาดแตก - คมแฝก - มนตราลายหงษ์		

เสื้อ : M	กางเกง : 32	ส่วนสูง : 175	น้ำหนัก : 65
รองเท้า : 10	กระโปรง : -	อก : 37	เอว : 32
หมวก -	-	สะโพก 36	ผม : ดำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานที่ถ่ายทำ (Location)

ข้าพเจ้าเลือกสถานที่ที่มีความสมจริงต่อการเป็นอยู่ของตัวละคร ด้วยทั้งอาชีพและฐานะของตัวละครอย่างเหมาะสม การใช้ชีวิตของตัวละครที่ใช้ชีวิตอยู่มานาน ลักษณะการตกแต่งของสถานที่อยู่ในช่วงยุค ปีค.ศ.2000 ซึ่งเข้ากับอายุและรสนิยมของตัวละคร

1. บ้านของนิติธร - สนามกอล์ฟ นอร์ธเทิร์นรังสิต

(ภาพที่ 4.1 – 4.2 บ้านของนิติธร)

เหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในสถานที่นี้ คือ เป็นสถานที่ที่นิติธรและมิวอาศัยอยู่ร่วมกัน สถานที่การณ์ส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นที่นี่ ทั้งการพบศพ และบทสรุปทุกอย่างก็จะจบลงที่นี่

2. ห้องบรรยายโรงภาพยนตร์

(ภาพที่ 4.3-4.4 นิติธรเลคเชอร์อยู่ในห้องเรียน)

เหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในสถานที่นี้ คือ เป็นสถานที่ที่นิติธรใช้บรรยายการสอนให้แก่นักศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Production)

การเตรียมก่อนการถ่ายทำ

อุปกรณ์บันทึกภาพ

การถ่ายทำภาพยนตร์เรื่องนี้ ใช้กล้อง Sony Nex Fs700 ด้วยเหตุผลของการรักษาคุณภาพของภาพ เทคนิคของภาพ และความสะดวกในสถานที่ถ่ายทำ และฉากส่วนใหญ่ในภาพยนตร์จะถ่ายทำภายใน ซึ่งเหมาะสมกับการใช้กล้องชนิดนี้เป็นอย่างมาก เนื่องจาก Sony Nex Fs700 มีข้อดีในด้านการถ่ายภาพตอนกลางคืน และถ่ายทำได้นานเต็มวัน เนื่องจากกล้องสามารถเปิดใช้งานนานๆได้ แม้ข้อเสียคือขนาดใหญ่ ยากต่อการเคลื่อนย้าย แต่ไม่เป็นอุปสรรคเนื่องจากไม่ได้มีการย้ายสถานที่เยอะสั๊กเท่าใด

ภาพที่ 4.1 อุปกรณ์บันทึกภาพ Sony Nex Fs700

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุปกรณ์บันทึกเสียง

เสียงในภาพยนตร์ของข้าพเจ้าใช้วิธีบันทึกโดยใช้ไมค์บูม(Microphone Boom)ซิงค์ (Synchronize) กับเครื่องอัดเสียง

ภาพที่ 4.2 เครื่องอัดเสียง

ภาพที่ 4.3 ไมค์บูม (Microphone Boom)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุปกรณ์การจัดแสง

เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นการถ่ายทำที่เน้นภายใน เน้นการจัดแสง ข้าพเจ้าจึงใช้ไฟ Arri ขนาด 750 วัตต์ และไฟ Led เพื่อจัดฉากแสงขึ้นมาให้ สมจริงในการถ่ายทำ

ภาพที่ 4.4 ไฟ Arri 750,2000 วัตต์

ภาพที่ 4.5 ไฟ Led

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนการถ่ายทำ

- การวางแผนงานประสานงาน

ในส่วนของการประสานงานด้านนักแสดง สถานที่ และทีมงานข้าพเจ้าเป็นผู้ลงมือติดต่อเองทั้งหมด โดยจะให้ Producer จัดการเฉพาะหน้ากอง คอยควบคุมด้านเวลา ดูแลทีมงานและนักแสดงทุกท่าน ซึ่งการนัดแนะและวางแผนงานประจำวันก็เป็นการจัดการของข้าพเจ้าเองเช่นกัน

Call Sheets

Set	Scene	นักแสดงนำ	D/N	Page	Location
-	1/9	นิติธร/ นักศึกษา/มิว	D	1,2,3/17,18	ห้องเลคเชอร์ โรงถ่าย,บ้าน โลมา
นักแสดงสมทบ	รับบท	เวลาแต่งหน้า	เวลาเข้าฉาก	เวลาขึ้นรถ	-
จำนวน 6 คน	นักศึกษา	12.30	14.00	-	
ตัวประกอบ	เข้าฉาก	ทีมงาน			เวลาเริ่ม ทำงาน
-	-	ทุกคน			11.00

Set	Scene	นักแสดงนำ	D/N	Page	Location
-	1/3/7/8	นิติธร/มิว	All	1,2,3/17,18	บ้านนิติธร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Set	Scene	นักแสดงนำ	D/N	Page	Location
นักแสดงสมทบ	รับบท	เวลาตั้งหน้า	เวลาเข้าฉาก	เวลาขึ้นรถ	-
-	-	9.00	10.00	8.30	
ตัวประกอบ	เข้าฉาก	ทีมงาน			เวลาเริ่มทำงาน
-	-	ทุกคน			8.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มุกกล้องที่ใช้ในเรื่อง “อย่าตายก่อนรุ่งสาง” (Sweet Home)

Shot Type	Camera Movement	Visual	Sound			Video Trans
			Voice	Music	SFX	
Scene1						
LS-MS	Dolly pan	นิตินกำลังบรรยายอยู่ในคลาสน	นิตินพูด		เสียงโปรเจกเตอร์	cut
Ms	-	นักศึกษาหญิงถาม	นักศึกษาหญิงพูด		-	Cut
CU	-	หน้านิติน	นิตินยิ้มก่อนตอบ”นั่นสิผมก็อยากเจอ...”			Cut
MS	-	นักศึกษาชายยกมือขึ้นถาม	“แล้วอาจารย์เคยเจอคนแบบนี้หรือเปล่า? เขาเป็นอาชญากรไหม”			Cut
MLS	Dolly pan	นิตินกำลังบรรยายอยู่ในคลาสน	“เป็นคำถามที่ดีนะ...”			Cut
MS	-	นิตินกำลังบรรยายอยู่ในคลาสน	“มีการวิจัยแล้วว่า...”			Cut
MS	pan	นิตินกำลังบรรยายอยู่ในคลาสน	“ในขณะที่เรามอง...”			Cut

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CU	-	นิดิธกำลัง บรรยายอยู่ใน คลาส	“เท่ากับว่า คนพวกนี้ จะโกรธ ง่าย”			Cut
Scene 2						
Shot Type	Camera Move ment	Visual	Sound			Video Trans
			Voice	Music	SFX	
LS	-	นิดิธนั่งอ่าน หนังสือ		เสียง บรรยาย จากซีน1		Cut
CU	-	มิวเอารูवाद มาให้ดู		เสียง บรรยาย จากซีน1		Cut
LS	-	มิววิ่งเล่นอยู่ใน สนาม		เสียง เพลง ประกอบ		
Ms	-	นิดิธ โบกมือ ให้		เสียง เพลง ประกอบ		Cut
MS	pan	มิวนั่งอ่าน หนังสืออยู่ใน ห้อง ทันใดนั้น ก็ได้ยินเสียง บางอย่างจึงหัน ไปมองทางต้น เสียง(หน้าต่าง)		เสียง เพลง ประกอบ		Cut
Ms	pan	มิวหันดูนาฬิกา		เสียง บรรยาย จากซีน1		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Cu	-	มียืนมองที่หน้าต่าง		เสียงเพลงประกอบ		Cut
MS	-	- นิดิธกำลังลากกระเป๋าที่ดูหนักมากเข้ามาในบ้าน		เสียงเพลงประกอบ		
MS	-	มิวเห็นพ่อกำลังฆ่าคน		เสียงเพลงประกอบ		
CU		- มิวตกใจมากจนเฟลอปปล่อยลูกบิด		เสียงเพลงประกอบ		
			Voice	Music	SFX	Cut
Ms	-	- มียืนอยู่หน้าประตูกำลังเปิดดู		เสียงเพลงประกอบ		Cut
MS	Ship focus	นิดิธหันมองมิว		เสียงเพลงประกอบ		Cut
Ms		- มิวหันหลังวิ่งหนีโดยมีนิดิธก้าวตามมา		เสียงเพลงประกอบ		Cut

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Ms	- นิติธรรเข้า มาเอามา ปิดปากมิว ไว้	เสียง เพลง ประกอบ
----	--	-------------------------

CU	- มิวยืนอยู่ หน้ากระจก ดิ่งเลื้อลง ตรงหัวไหล่	เสียง เพลง ประกอบ
----	--	-------------------------

CU	มือมิวหยิบก้อน	เสียง เพลง ประกอบ
----	----------------	-------------------------

MS	มิวเป็น fourgrou nd นิติธรรกำลังยืน มองจากข้าง หลัง	เสียง เพลง ประกอบ
----	--	-------------------------

การกำกับนักแสดง

ข้าพเจ้ามอบบทให้แก่นักแสดงก่อนวันแสดงจริงเพื่อให้ทำความเข้าใจ และอธิบายว่านี่เป็นเพียงตัวอย่างหนึ่ง แต่ก็ต้องสื่ออารมณ์ออกมาราวกับว่าอ่านบทมาทั้งเรื่อง การกำกับเด็กยากกว่าที่คิด เพราะวิธีการสื่อสารที่ต้องปรับออกมาให้เข้าใจง่าย บางครั้งนักแสดงเด็กไม่เข้าใจว่าอาการหวาดกลัวเป็นยังไง ต่างจากร้องไห้ตรงไหน ก็ต้องค่อยๆ อธิบาย ปรับแก้กันตรงหน้าเซต

ภาพที่ 4.6บรรยากาตในกองถ่าย 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในระหว่างการถ่ายทำจริง เนื่องจากสถานที่ถ่ายค่อนข้างคับแคบ คนที่เข้าไประหว่างการถ่ายได้จึงมีแค่ข้าพเจ้า นักแสดง ตากล้องและช่างจัดไฟเท่านั้น มีปัญหาบางประการเกิดขึ้น คือคิวถ่ายกลางวัน ถ่ายเสร็จเร็วกว่าแผนที่วางไว้ถึงสี่ชั่วโมง โลกชั้นเป็นกระจกค่อนข้างเยอะจึงไม่สามารถเซตได้ เท่ากับว่าเสียเวลาไปเปล่าๆถึงสี่ชั่วโมงเพื่อรอถ่ายคิวกลางวัน

การกำกับภาพ

ข้าพเจ้าพูดคุยกับตากล้อง เพื่อทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง อารมณ์ที่ต้องการสื่อ และเนื้อหาของงาน แต่ด้วยเวลาที่ไม่ตรงกัน ข้าพเจ้าจึงมิได้พาตากล้องลงไปดูโลกชั้นจริงก่อนถ่ายทำ ซึ่งก็ไม่ได้เป็นปัญหามากนัก เพราะเราทำความเข้าใจกับพื้นที่ที่จำกัด และแก้ปัญหาได้อย่างรวดเร็ว

ภาพที่ 4.7 บรรยากาศการกำกับภาพ

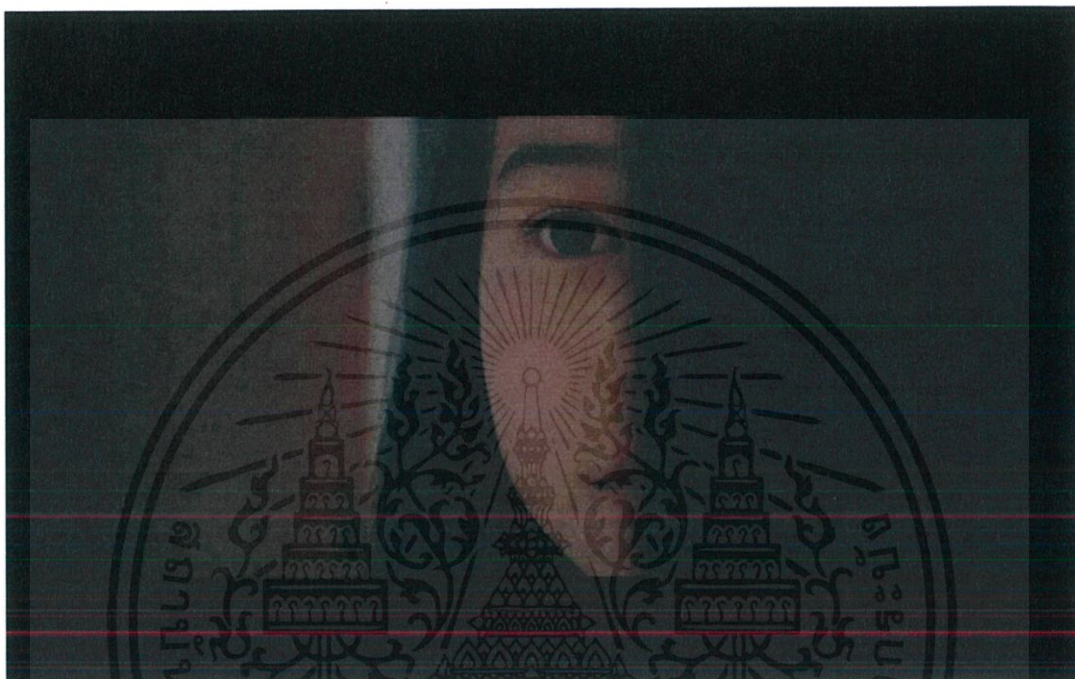
ภาพที่ 4.8 บรรยากาศการกำกับภาพ 2

ข้าพเจ้าและตากล้องต้องการภาพที่สวยงาม แต่ละ shot จึงใช้เวลานาน แม้ภาพเหล่านั้นจะได้ใช้แค่ไม่กี่วินาทีก็ตาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากในบ้านตอนกลางวัน ทำเป็นกลางคืน

มีการจัดไฟ ด้วยการเพิ่มแสงด้วยไฟ LED 3ตัว จัดวางในตู้ นอกตู้ด้านบน และส่องเข้าตู้หาตัวละคร เนื่องจากข้าพเจ้าใช้ผ้าดำปิดกั้นแหล่งแสงทุกทาง เพื่อทำ เป็นฉากกลางคืน

(ภาพที่ 4.9 ตัวอย่างในฉาก)

ภาพที่ 4.10 ภาพหลังจัดไฟเสร็จ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.11 ภาพหลังจัดไฟเสร็จ

ฉากในบ้านที่ตัวละครยืนอยู่หน้าประตูมีการจัดไฟLED ส่องจากด้านบนและด้านข้าง นอกจากนั้น ข้าพเจ้ายังใช้ผ้าดำปิดกั้นช่องทางแสง เพื่อถ่ายทำเป็นฉากกลางคืน

สรุปขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์

ในระหว่างถ่ายทำเกิดปัญหาด้านเวลาที่เสร็จเร็วเกินไปของคิวกลางวัน ทำให้คิวกลางคืนช้ากว่าที่คิดไว้ เนื่องจากแสงแดดที่แรงมาก ทำให้เวลาหกโมงเย็นแล้วก็ยังถ่ายทำไม่ได้ กว่าจะเริ่มจึงใช้เวลานาน

สถานที่และนักแสดง ใช้เวลานานกว่าจะลงตัว เนื่องจากไม่เจออย่างที่ต้องการ แต่โชคดีที่เจอสถานที่และนักแสดงที่คาดไว้ รวมถึงค่าใช้จ่ายต่ำกว่าที่คิดไว้เล็กน้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

กระบวนการเขียนบทภาพยนตร์

บทภาพยนตร์ขนาดยาว 90 นาที ข้าพเจ้าได้แรงบันดาลใจมาจากข้อมูลของการเกิดอาชญากรรมและสำนักวิชาอาชญาวิทยา ทำให้ข้าพเจ้าเกิดการตั้งคำถามว่า บุคคลที่เกิดแรงบันดาลใจในการก่ออาชญากรรมนั้น กำลังคิดสิ่งใดอยู่ และการค้นคว้าทฤษฎีของเหล่าแพทย์นิติเวชในการตรวจสอบสภาพศพ ว่าผู้กระทำมีภาวะจิตใจเป็นเช่นไร ทำให้ข้าพเจ้าอยากศึกษาค้นคว้า และถ่ายทอดทฤษฎีดังกล่าว ผ่านบทภาพยนตร์

บทภาพยนตร์ของข้าพเจ้าจะเน้นเด่นชัดถึงสภาพจิตใจของอาชญากรและผนวกกับทฤษฎีที่ได้ค้นคว้ามา การกระทำของตัวละครล้วนมีที่มาที่ไป สภาพจิตใจและการตัดสินใจก็เช่นกัน เคยมีคนกล่าวไว้ว่า ผู้ที่จะทำร้ายผู้อื่นได้ นั้นหมายถึงตัวเขาเองก็เคยถูกทำร้ายมาก่อนอย่างสาหัส หากกล่าวตามหลักทฤษฎีจิตวิทยาของ ซิกมุนด์ ฟรอยด์ เรื่อง จิตไร้สำนึก (dynamic unconscious) ซึ่งเป็นส่วนที่ถูกปกปิดจากสังคมและกฎเกณฑ์ ซึ่งมนุษย์ทุกคนมีจิตไร้สำนึก และเรื่องที่ต้องการปกปิด บางคนเลือกจะเก็บกดและสั่งตัวเองให้ลืมไป ทั้งที่จริงแล้วมันไม่มีทางหายไปไหน และวันใดที่ความกดดันมีมากเกินไปเกินกว่าจิตจะรับไหว มันจะถูกตอบสนองออกมาในรูปแบบของ การแสดงอารมณ์และพฤติกรรมที่ผิดปกติ วิธีที่ระบายออกมาได้ง่ายที่สุด คือความฝัน เรามักจะฝันถึงสิ่งที่ไม่มีความหมายหรือที่มาที่ไป ความจริงแล้ว ล้วนเกิดจากความต้องการในจิตใจที่หาทางระบายออกไม่ได้

เช่น การถูกทำร้ายจากผู้หญิง ตัวฆาตกรเองจะเริ่มแก้แค้นผู้หญิงที่มีบุคลิกเหมือนคนที่ทำร้ายเขาเพื่อแสดงความยิ่งใหญ่และเอาชนะ เป็นการปลอบประโลมจิตใจที่ถูกทำร้าย หรือ ฆาตกรที่มีเสื่อมสมรรถภาพ ก็จะทำคดีฆาตกรรมขึ้นเพื่อแสดงอำนาจและลบคำสบประมาท ทั้งหมดทั้งมวลคือการทำเพื่อปลอบประโลมจิตใจที่บิดเบี้ยวและบอบช้ำ

อีกประเภทหนึ่งคือฆาตกรที่ถูกบ่มเพาะจากการเลี้ยงดู เพียเจต์ (Piaget) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเจริญเติบโตของเด็กตั้งแต่แรกเกิดจนถึงวัยรุ่น เด็กเหล่านี้บางทีอาจจะไม่ได้มีความผิดปกติของ

จิตใจ แต่เพราะการเลี้ยงดูทำให้การเข้าใจถึงคุณธรรมและสภาพแวดล้อมบิดเบี้ยวไป เข้าใจว่าถูกคือผิด ผิดคือถูกเป็นต้น

ทั้งสองประเภทข้างต้นคือตัวอย่างของบุคลิกตัวละครในบทภาพยนตร์ของข้าพเจ้า ซึ่งข้าพเจ้า มองว่าน่าสนใจทำการค้นคว้าและเผยแพร่

ในส่วนของขั้นตอนนั้น ข้าพเจ้าเริ่มค้นคว้า โดยตั้งต้นจากสำนักวิชา อาชญวิทยา ด้านทฤษฎี ว่ามีอะไรบ้าง ศึกษาการเรียนรู้จิตใจของเหล่าฆาตกร โดยลองทดสอบการคาดเดาจิตใจของฆาตกรที่เป็นคดีความ หลังจากนั้นจึงเปิดดูเนื้อหาการให้การว่าตรงกันที่เปอร์เซ็นต์ แต่ส่วนหนึ่งที่ข้าพเจ้าค้นพบคือเนื้อหาทำให้การนั้นไม่ได้ละเอียดมากนัก ข้าพเจ้าจึงเปลี่ยนมาศึกษาจิตวิทยาจากคนรอบข้างใน เรื่องของสิ่งจูงใจมนุษย์ โดยการตั้งคำถาม ว่าถ้าหากมีเรื่องวิวาทและถูกทำร้ายจะตอบโต้ได้อย่างไร? สิ่ง ที่ปรากฏคือ

1. มีบุคคลส่วนหนึ่ง เลือกจะวิ่งหนีและตามคนอื่นมาช่วย
2. มีบุคคลส่วนหนึ่ง เลือกจะสู้กลับ
3. และบุคคลส่วนน้อยที่เลือกจะทำร้ายอีกฝ่ายจนกว่าจะสลบหรือตาย

ข้าพเจ้าลองสอบถามพื้นเพของบุคคลเหล่านั้น พบว่า

บุคคลประเภทที่ 1 ถูกเลี้ยงดูมาในระดับครอบครัวที่มีฐานะปานกลาง และถูกสั่งสอนมาอย่างเคร่งครัด มีการประเมินสถานการณ์และห่วงความปลอดภัยของตน

ในขณะที่ บุคคลประเภทที่ 2 ถูกเลี้ยงดูมาในระดับครอบครัวปานกลางเช่นกัน แต่ไม่เคร่งครัดมาก ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทะเลาะวิวาทมาแล้วสมัยวัยรุ่น และทำเพื่อปกป้องตัวเองเช่นกัน

ขณะที่บุคคลประเภทที่ 3 ความรู้สึกแรกคือโมโหและต้องการตอบโต้ มีความห่วงด้านการปลอดภัยที่น้อยกว่า ครึ่งหนึ่งของบุคคลประเภนี้ถูกเลี้ยงดูมาด้วยความรุนแรงในครอบครัวและเห็นตัวอย่างที่ผิดมาก่อน อีกครึ่งหนึ่งคือการเสพสื่อรุนแรงและมีนิสัยโมโหร้าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการประเมินดังกล่าว ข้าพเจ้าพบว่า สภาพจิตใจของบุคคลหนึ่งจะถูกตัดสินได้ว่าผิดปกติหรือไม่ นั่น ไม่ได้เป็นตั้งแต่เกิด แต่เป็นเพราะสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะเริ่มผิดปกติตั้งแต่ช่วงวัย 7-11 ปี ซึ่งอยู่ในขั้นปฏิบัติการคิดด้านรูปธรรม (Concrete Operation Stage) ตามทฤษฎีของฌอง เพียเจต์ นักจิตวิทยาชาวสวิส เริ่มจากอายุ 7-11 ปี พัฒนาการทางด้านสติปัญญาและความคิดของเด็กวัยนี้ สามารถสร้างกฎเกณฑ์และตั้งเกณฑ์ในการแบ่งสิ่งแวดล้อมออกเป็นหมวดหมู่ได้

เด็กจะเริ่มเชื่อมโยงการกระทำและความต้องการตามสิ่งแวดล้อมในวัยนี้ หากมีการใช้ความรุนแรงภายในบ้านแต่เด็กไม่ได้รับผลกระทบร่างกาย เด็กจะเริ่มคิดว่าการทำร้ายร่างกายเป็นเรื่องปกติ แต่ถ้าหากเด็กได้รับผลกระทบด้านร่างกาย เด็กจะเริ่มหาความปลอดภัยโดยการกำจัดสิ่งเร้าในทันที และมีแนวโน้มจะเกลียดคนที่มีความคล้ายคลึงกับผู้ทำร้าย อาจมีความรู้สึกถูกกดขี่ร่วมด้วยแม้คนๆ นั้นจะไม่ได้ลงมือกระทำแต่อย่างใด เมื่อเกิดแรงจูงใจไม่ว่าจะเพราะเกลียดชังต้องการเอาชนะ หรือต้องการรู้สึกปลอดภัย ก็มีแนวโน้มสูงที่จะก่ออาชญากรรม เราเรียกคดีประเภทนี้ว่า Hate Crime

ขั้นตอนการวางบุคลิกตัวละคร

ขั้นตอนต่อมาคือการวางบุคลิกตัวละคร ข้าพเจ้าเลือกใช้อายุและเพศเป็นตัวช่วยขับเคลื่อน ในส่วนของลูกสาวนั้นมีทั้งเพศที่ดูอ่อนแอ และช่วงวัยที่ถูกปลุกฝังได้ง่าย

ส่วนตัวละครพ่อ มีทั้งเพศที่เข้มแข็ง หน้าที่การงานที่ถูกยกย่องแต่กลับมีกิจกรรมที่ต้องเติมเต็มภาวะความเป็นผู้นำ ซึ่งการกระทำเหล่านี้ตามหลักจิตวิทยาแล้ว ล้วนเป็นเพราะถูกกดขี่และไม่ได้รับการยอมรับ ซึ่งขัดแย้งกับตัวตนของตัวละคร และถ้าหากมองลึกไปถึงความชอบของตัวละครนิติธรที่ชอบเหยื่อหญิงสาว นั้นหมายถึงนิติธรมีเบื้องหลังเกี่ยวกับผู้หญิง ถูกกระทำและกดขี่ความรู้สึกโดยผู้หญิง ในขณะที่ลูกสาวคือมีวนั้นบอกกับนิติธรว่าให้เลือกเหยื่อผู้ชาย เป็นเพราะเธอมีปมขัดแย้งเกี่ยวกับเพศชาย และในชีวิตของเธอก็มีแค่ผู้เป็นพ่อเท่านั้น นั่นแปลว่าปมขัดแย้งของเธอคือนิติธร การได้ควบคุมเหยื่อผู้ชายช่วยผ่อนคลายจิตใจจากความเครียดที่เกิดจากนิติธร แต่ความขมขื่นของเธอคือ

การเสนอให้พ่อผู้ชอบเหยื่อผู้หญิงเลือกที่จะใช้เหยื่อชายผสมลงไปด้วย ทั้งหมดอาจกล่าวได้ว่ามีวนไม่ได้เอกสารเป็นเอกสารที่ส่งงานไว้สำหรับการเรียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นับญาติไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขอการกระทำนี้แต่ในขณะเดียวกันก็ยอมรับว่ามันมีความสุขจริงๆ จากการเสพติดอำนาจ เพราะจิตใจของทั้งคู่ถูกกระทำโดยเพศตรงข้าม

มิวไม่มีปมโอดิอัส หรือปมหลงรักเพศตรงข้ามซึ่งเป็นพ่อ เพราะนิติธรมิได้เลี้ยงดูให้เธอหลงรัก มีแต่ความแค้นเคียดแค้นและผิดปกติ ทำให้มิวมองนิติธรมิเป็นคนละฝ่ายกัน ที่สำคัญแนวโน้มนี้อาจส่งผลให้เธอกลายเป็นรักร่วมเพศได้อีกด้วย

ตัวละครมิวอิงมาจาก มาลินด้า เลิฟเลท ฆาตกรหญิงของสหรัฐอเมริกา ซึ่งมีปมเกลียดชังผู้เป็นพ่อจนเปี่ยมเบนทางเพศและมักใช้กำลังตบตีเพื่อนร่วมชั้น เพราะเคยถูกพ่อทำร้ายร่างกายมาก่อน

ขั้นการเขียนพล็อตและ treatment

ขั้นตอนนี้ค่อนข้างทำยากในความรู้สึกของข้าพเจ้า เพราะนิสัยที่มักเขียนติดลมไปเรื่อยๆ ทำให้การกำหนดขอบเขตทำได้ไม่ราบรื่น มักเผลอเขียน Scenplay ก่อนแล้วจึงเขียน treatment ที่หลัง ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ผิด

ข้าพเจ้าจึงใช้วิธี วางองค์ประกอบ Three-act structure อย่างคร่าวๆ

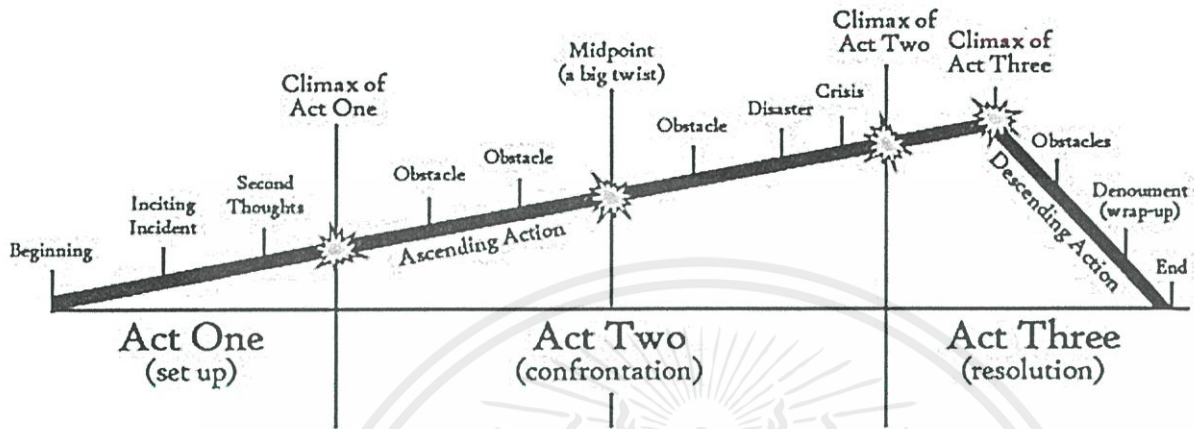
องค์ที่ 1 คือ Set up เนื้อเรื่อง สิ่งที่เป็นเช่น บุคลิก อาชีพ การใช้ชีวิต และจุดหักเหแรกที่ทำให้เกิดเรื่อง โดยเขียนแบบบรรยาย

องค์ที่ 2 คือเนื้อเรื่องหลัก ควรมีเหตุการณ์อะไรบ้าง ข้าพเจ้าจะต้องเขียนไว้อย่างคร่าวๆ เช่น ดิวถูกจับแล้วจึงนำไปขยายต่อว่าถูกจับอย่างไร ถ้าเป็นไปได้ก็จะใส่ลงไปด้วยว่าดิวิรู้สึกอย่างไร เพื่อให้ง่ายต่อการนำไปขยายในขั้นตอน Scenplay

องค์ที่ 3 คือโคลแมกซ์และบทสรุปของเรื่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Three-Act Structure

(ภาพที่ 5.1 การทำงานของ 3 องก์ ภาพจาก gotteenwriters.blogspot.com)

ขั้นตอนการเขียน Screenplay และการพัฒนาบท

ข้าพเจ้าลงรายละเอียดโดยอิงมาจากตัว Treatment ข้าพเจ้าเป็นคนติดการเขียนบรรยายแบบละเอียด จึงทำให้ขั้นตอนนี้เป็นไปอย่างรวดเร็ว เพราะเหลือเพียงใส่ทสนทนาที่เรียบร้อย ปัญหาหลักอยู่ที่การพัฒนาบท

เป็นสิ่งที่นักเขียนหลายท่านเคยเจอ คือการจบงานไม่ลง ข้าพเจ้าก็เป็นหนึ่งในนั้น มันคือการที่ข้าพเจ้าไม่พอใจในผลงานของตัวเอง พยายามหลีกเลี่ยงพล็อตเดิมไปเรื่อยๆ พยายามหาสิ่งที่ดีกว่าใส่เข้ามาในบท พยายามเสฟสื่อต่างๆ ทั้งแบบงานเขียน วิจัย วรรณกรรมรวมทั้งสื่อบันเทิง เช่นภาพยนตร์ยาว ภาพยนตร์สั้น สารคดีและซีรีส์เพื่อศึกษาแนวทางในการเล่าเรื่องและทฤษฎีที่สามารถบอกเล่าในเรื่องได้ สุดท้ายก็เกิดเป็นความลังเล เขียนแล้วลบทิ้งอยู่หลายรอบ หรือแม้แต่กระทั่งอาการ “ตัน” เพราะคิดไม่ออก ออกแบบขึ้นไม่ได้ เพราะมีข้อผูกมัดในแง่ของต้องการเล่นเรื่องจิตวิทยา ระทึกขวัญอยู่ด้วยกัน ข้าพเจ้าจำเป็นต้องเขียนให้ดูลุ่มลึก ฉลาดและมีชั้นเชิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สุดท้ายข้าพเจ้าจึงตัดสินใจมองนอกรอบ เสพสื่ออื่นเพื่อออกจากความคิดเดิมๆ สิ่งที่ช่วยข้าพเจ้าไว้ค่อนข้างมากคือ วิดีโอแคสติงเกม ข้าพเจ้ามองเห็นมุมมองใหม่ๆ และยังเห็นความปรารถนาในใจส่วนลึกของคนเหล่านั้น ที่ปลดปล่อยออกมาในพื้นที่ปลอดภัยของตัวเอง ทั้งคำพูดและการกระทำ เพราะพวกเขาคิดว่านี่คือเกม ไม่มีความผิด

และเมื่อเขียนเสร็จ ข้าพเจ้าได้นำทฤษฎีสามองก็มารองรับอีกครั้งเพื่อเป็นการตรวจสอบถึงความถูกต้องในการเล่าเรื่องราวหากเป็นเช่นนี้คนดูหรือคนอ่านจะรู้เรื่องหรือไม่

ข้อเสนอแนะ

การเขียนบท สิ่งที่สำคัญที่สุดคือต้องรู้จักความพอดี ใช้งานให้ได้ แต่อย่าใช้การตัดใจให้มันจบ เพียงแค่ต้องรู้ว่าสิ่งไหนคือสิ่งที่ดีที่สุด เหมาะสมที่สุดและเชื่อมั่น มิฉะนั้นเรื่องใดๆ ก็ไม่มีวันเสร็จสมบูรณ์ เพราะเรายังคงหาสิ่งใหม่ ข้ออ้างใหม่มาเปลี่ยนแปลงมันอยู่เสมอ

ปัญหาที่ใหญ่มากอีกอย่างคือการคิดว่าถ้าคิดไม่ออกก็ปล่อยมันไว้ จริงๆคือทัศนคติของคนชี้แจงเช่นข้าพเจ้า เราควรมีวินัย ถ้าคิดไม่ออกก็ต้องบอกตัวเองได้ว่าเราจะปล่อยมันไว้นานแค่ไหน มิใช่ไม่มีกำหนด มิใช่รอจนกว่าอารมณ์จะมาจินตนาการจะมา

สุดท้ายนี้ การเขียนบทเรื่องนี้สอนให้ข้าพเจ้าทราบ ว่าข้าพเจ้าไม่ใช่คนมีความสามารถในการเล่าเรื่องเลย แต่ด้วยเพราะใจรัก ดังนั้นนี่เป็นเพียงจุดเริ่มต้นของการฝึกฝนเพื่อเป็นนักเล่าที่ยอดเยี่ยม

บรรณานุกรม

- รองศาสตราจารย์ณัฐ ฐ้ววัฒน์ สุทธิโยธิน [2550] ,ทฤษฎีอาชญาวิทยา, (ออนไลน์) สืบค้นเมื่อ 22 สิงหาคม 2560
- รองศาสตราจารย์ณัฐฐ้ววัฒน์ สุทธิโยธิน [2557] ,วิธีการวิเคราะห์ปัญหากฎหมายชั้นสูง, (ออนไลน์) สืบค้นเมื่อ 22 สิงหาคม 2560
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประเทือง ตรีผล [2544] ,กฎหมายและอาชญาวิทยา ความรู้เบื้องต้น, โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- นที จิตสว่าง [2557] , อาชญาวิทยาในประเทศไทย (ออนไลน์) สืบค้นเมื่อ 22 สิงหาคม 2560
- ชาย เสวิกุล [2509], อาชญาวิทยาและทัณฑวิทยา, โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- สง่า สัตระกุล [2478], คำสอนชั้นปริญญาโททางนิติศาสตร์วิชาอาชญาวิทยาและทัณฑวิทยา, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และการเมือง, โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- สง่า สีนะสมิต [2513], อาชญาวิทยาและทัณฑวิทยา, โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- สุวิทย์ นิ่มน้อย, เดชา ศิริเจริญ และอัษฎางค์ ปาณิกบุตร,[2518] *อาชญาวิทยาและทัณฑวิทยา*, โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- เอช เอกูต์ [2478], *คำสอนชั้นปริญญาโททางนิติศาสตร์วิชาอาชญาวิทยาและทัณฑวิทยา*, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และการเมือง, โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวรรณณี สุระเชษฐภคินัน [2557] , เอกสารประกอบการสอน วิชาเขียนบทภาพยนตร์
- รักศานต์ วิวัฒน์สินอุดม [2558] , การเขียนบทภาพยนตร์บันเทิง, บริษัท 21 เซ็นจูรี่จำกัด

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ สกุล	นางสาวพิชญา ทับสุข
ที่อยู่	บ้านเลขที่ 26 หมู่ 2 ตำบลแสงอรุณ อำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ 2543 - 2545	ระดับอนุบาล - โรงเรียนมหาชัยคริสเตียนวิทยา - โรงเรียนบางสะพานน้อย - โรงเรียนธนาคารออมสิน
พ.ศ 2545 - 2550	ระดับประถมศึกษา - โรงเรียนธนาคารออมสิน
พ.ศ 2550 - 2553	ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น - โรงเรียนท่าไม้ลาย
พ.ศ 2553 - 2557	ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ - วิทยาลัยอาชีวศึกษาชุมพร
พ.ศ 2557 - 2561	ระดับปริญญาตรีศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต ภาควิชาศิลปะศิลป์ สาขาภาพยนตร์และดิจิทัลมีเดีย คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงร่างบทภาพยนตร์

โครงร่างครั้งที่ 1 - 2

The Convict

พฤติกรรม อ้ามฮิต

ภายในไร่ กำลังมีการเคลื่อนไหวกว้างของ*มอร์ส* เด็กชายวัยสิบสองปีวิ่งฝ่ากิ่งไม้อย่างคล่องแคล่วรวดเร็ว ขณะเดียวกันก็หันไปมองด้านหลังบ่อยครั้งอย่างหวาดระแวง *มอร์ส*วิ่งจนถึงทางแยก เขาหยุดตัวเองกระทันหัน บรรยากาศครึ้มเรียบ ทำให้*มอร์ส*พยายามเงี่ยหูรับรู้ถึงการเคลื่อนไหวกว้างๆ เสียงจวบวบบตามพุ่มไม้รอบด้านรบกวนเขา ฉับพลันนั้นทางด้านซ้ายก็เหมือนจะมีบางสิ่งพุ่งเข้ามา เด็กชายจึงตัดสินใจวิ่งไปทางขวา ทันใดนั้นเองก็มีอีกคนยื่นมือมาคว้าตัวเขาให้หยุด ทั้งคู่ล้มลง *มอร์ส*หัวเราะเพราะคนๆ นั้นคือ *เนติ* คือพ่อของ*มอร์ส* ชายวัยกลางคนรูปร่างสูงกำลังปัดดินออกจากตัว *มอร์ส*เอ่ยถามว่าทำไมครั้งนี้เขาถึงโดนจับได้อีกแล้ว *เนติ*กล่าวว่า*สัญญาชดเชยคนขอขบวิงหนีอะไรสักอย่าง*ที่ทันได้เห็นตัวและมีท่าทีคุกคามแม้จะไม่ทันได้สำรวจให้ดูว่ามันคืออะไร *เนติ*ชี้ไปที่พุ่มไม้ ปรากฏว่ามันคือหมาพันธุ์ทางตัวใหญ่ยืนกระดิกหางอยู่

สองพ่อลูกอาศัยอยู่ในไร่อย่างปกติ โดยที่*มอร์ส*กลับมาจากโรงเรียนในชุดนักเรียน และคุยกับ*เนติ*ที่อยู่ในครัวว่าวันนี้คือพรุ่งนี้คือวันปิดเทอมใหญ่ ก่อนที่*มอร์ส*จะถามพ่อของเขาว่า พี่เลี้ยงของตนอยู่ไหน *เนติ*ขงังกับไปนิดหนึ่งก่อนจะล้มมีดกลางบอกไปด้วยว่าพี่เลี้ยงของลูกขายนั่นกลับบ้านไปแล้ว ขอลาไปดูแลพ่อที่กำลังป่วย วันต่อมา มีคนเข้ามาใหม่โดยขออาศัยทำงานในไร่ *เนติ*ให้เขาเป็นพี่เลี้ยงชั่วคราวของ*มอร์ส* ชายคนนั้นตัวสูงใหญ่พอกับ*เนติ* และมีชื่อว่า*ยาซาร์* เป็นคนไทยเชื้อสายพม่า กิจกรรมที่*ยาซาร์*ต้องคอยดูแล*มอร์ส*นั้นทำให้เขาประหลาดใจ เพราะ*มอร์ส*มักจะตื่นมาอ่านหนังสือครึ่งวัน ช่วงบ่ายก็จะออกไปวิ่งเล่นในไร่ *มอร์ส*ออกปากทำให้*ยาซาร์*วิงเอาชนะเขาให้ได้ *ยาซาร์*ตอบตกลงเพราะคิดว่าตนที่อายุกว่ายี่สิบห้าแล้วย่อมเอาชนะเด็กอายุสิบสองได้แน่นอน

แต่ผลปรากฏว่า*ยาซาร์*แพ้ ในระหว่างที่วิ่งแข่งกัน *ยาซาร์*แทบมองไม่เห็น*มอร์ส*เลย นั่นเป็นเพราะเขาไม่ได้วิ่งคู่ขนานกัน แต่*มอร์ส*ใช้ทางวิ่งลัดไปมาเพราะรู้จักไร่ดี

*มอร์ส*บอกว่าคนที่เขาไม่เคยชนะได้เลยคือพ่อของเขา เพราะ*เนติ*มักจะเดาออกเสมอว่า*มอร์ส*จะไปทางไหน แต่ถึงไม่เคยลวงหน้า *เนติ*ก็จะใช้วิธีวางกับดักให้เขาไปตามทางที่ต้องการ

*ยาซาร์*โดนมอสปั่นหัว สั่งให้ทำอะไรก็ไม่ทำ บางครั้งก็วิ่งหนีจนชายหนุ่มต้องตามตัวกลับมาอยู่บ่อยครั้ง ครั้งนี้ก็เช่นกัน ในวันที่คนงานมาซ่อมเครื่องปั่นไฟในบ้าน *มอร์ส*ก็วิ่งมาจนถึงห้องเก็บของใต้บันไดเพื่อหนี*ยาซาร์* *มอร์ส*วิ่งไปซ่อนตัวในนั้น แต่ตอนนั้นเองที่*มอร์ส*สังเกตเห็นบางอย่างที่ด้านข้าง

*ยาซาร์*เดินหา*มอร์ส*ไปทั่ว จนมาที่ห้องเก็บของใต้บันได *ยาซาร์*ลองผลักประตูปรากฏว่ามันเปิดได้ ทว่า*มอร์ส* กลับไม่ได้อยู่ในนั้น ในขณะที่ชายหนุ่มถอดใจจะไปที่อื่น เขาก็เห็นว้างกำแพงที่อุดห้องนั้นปิดไม่สนิท *ยาซาร์* ถอยออกมา มองกำแพงด้านนอกเทียบกับข้างใน จึงพบว่าความกลวงของกำแพงนั้นหนาผิดปกติ *ยาซาร์*ค่อยๆ เดินเข้าไปผลักบานกำแพงให้เปิดออกและเดินเข้าไป ทางเดินแคบแบบที่เดินได้แค่คนเดียว ก่อนจะกว้างเป็นโถงขนาดสามคูณสามเมตร ไฟสีส้มจากหลอดอินแคนทำให้มันดูสลัวยิ่งกว่าเดิม *ยาซาร์*เดินเข้าไปเรื่อยๆ เจอถังสีน้ำเงินตั้งอยู่เรียงกัน บนโต๊ะมีมิดเจินวางเรียงกันด้วย เสียงกุกกักทำให้*ยาซาร์*ตกใจ หาทีซ่อนโดยอัตโนมัติเพราะกลัวจะถูกต่อว่าที่เข้ามาเองโดยพลการ*ยาซาร์*ไปหลบอยู่หลังตู้ไม้ เขาซ่อนตัวภายในเงามืด เป็น*เนติ*นี่เองที่เข้ามา แต่เขาชอบกระสอบเข้ามาด้วย และวางโครมลงบนโต๊ะ

ที่กลางห้องนั้นทำให้*ยาซาร์*ไม่กล้าขยับตัวเพราะเขาเห็น*เนติ*ที่เอวคาดผ้ากันเปื้อน มีถุงมือยางสีขาวย กำลังลงมือหันอะไรบางอย่างที่กลางเตียง *ยาซาร์*ไม่กล้าทักเพราะรู้สึกหวาดกลัว แต่เขาพยายามมองว่า*เนติ*กำลังทำอะไร จน*เนติ*เอี้ยวตัวไปหยิบเครื่องมือจนเห็นว่าเขี่ยมันมีแต่เลือดและชิ้นส่วนคน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ยาศาสตร์ตกใจจนพูดไม่ออก ในเงามืดด้านหลังของยาศาสตร์มีใบหน้าของมอร์สโผล่ออกมา เหมือนกับว่าอยู่ตรงนี้นานมาแล้ว และส่งสัญญาณไม่ให้เขาส่งเสียง ทั้งคู่จึงได้แต่ทำตัวเป็นหุ่นยืนมองเนติหุบขึ้นส่วนที่หันไว้แล้วล้างน้ำเปล่าและโยนใส่ถึงหมัก

เนติชะงัก เกยหน้าเหมือนสัมผัสอะไรได้ เขาหันหน้ามาทางที่มอร์สกับยาศาสตร์ซ่อนตัวอยู่ เขาทั้งสองเกร็งเขม็ง ไม่กล้ากลืนน้ำลาย เนติปลดผ้ากันเปื้อนซ้ำๆ แล้วเดินเข้ามา ในวินาทีนั้นเองที่ด้านบนเกิดเสียงดังโครม จนเนติตกใจและรีบวิ่งไป

ยาศาสตร์และมอร์สค่อยๆเดินเงียบๆออกไปจากตรงนี้ทั้งคู่วิ่งหนีออกมาจนพ้นบริเวณบ้าน พวกเขาหยุดหายใจหอบ พอหายใจได้ปกติแล้วก็มองหน้ากันเสียวๆ รวากับไม่ทราบว่าจะพูดอะไร

มอร์สฝ้ามองการกระทำของพ่ออย่างระวัง เขาเห็นพ่อสั่งให้คนงานนำปุ๋ยหมักเองไปรดต้นไม้ในไร่ มอร์สมีสีหน้าครุ่นคิด ช่วงเย็น มอร์สมองไปที่คนงานสองสามคนกำลังคุยกัน ก่อนจะทำท่าเดินไปใกล้ๆจนจับใจความได้ว่ามีคนหายไปกระชั้นหัน คนงานถกเถียงกันว่าเป็นเพราะอะไรจึงหายไป มีคนหนึ่งกล่าวว่า มีคนอยู่ๆก็หายไปทุกปี แต่ปีนี้ดีกว่าครั้งที่แล้วๆมา แล้วก็พูดเล่นๆว่าอาจจะถูกฆ่าทิ้งไปแล้ว ยาศาสตร์นัดมอร์สมาคุยกันว่าปุ๋ยหมักที่เห็นเป็นไปได้อย่างไรที่จะทำมาจากมนุษย์และบอกข่าวที่ว่าคนงานลือเรื่องคนที่หายไปกระชั้นหัน มอร์สหน้าซีดเผือด ทำท่าไม่ยอมรับ ยาศาสตร์ถามว่าจะเอาอย่างไรต่อไป มอร์สได้แต่ส่ายหน้าทำอะไรไม่ถูก

เช้าวันต่อมา มอร์สรอทานอาหารที่พ่อเป็นคนทำ เขาถูกยาศาสตร์เรียกไปคุยเรื่องที่จะให้มอร์สไปอยู่ที่อื่นก่อน เพราะที่นี้อันตรายและถามว่ามีญาติที่ไหนหรือไม่ มอร์สส่ายหน้า แต่ก็บอกว่ามีคนรู้จักอยู่ ยาศาสตร์จึงบอกว่าให้หนีไปอยู่ที่นั่นก่อน “จะไปจากที่นี่มันไม่ไ้ได้ง่ายขนาดนั้นหรอก พี่ไม่รู้จะไร ถ้าพ่อไม่ให้ไปผมก็ไปไม่ได้” มอร์สตัดสินใจเล่านิสัยของเนติให้ยาศาสตร์ฟัง ว่าพ่อของเขานั้นฉลาดและเคยเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยสาขาอาชญาวิทยามาก่อน เก่งเรื่องมองคนและรู้จักใช้วิธีต่างๆมาบังคับ แต่เนติก็เป็นคนโมโหร้าย ชื่นชอบการลงโทษด้วยการทุบตี มอร์สเปิดรอยแผลเก่าๆให้ดู “ถ้าผมหนี พ่อฆ่าผมตายแน่” ยาศาสตร์กับมอร์สหน้าเครียด แต่สุดท้ายยาศาสตร์ก็บอกให้มอร์สกลับไปก่อนส่วนตัวเขาจะช่วยเหลือเอง ยาศาสตร์แยกกับมอร์ส ก่อนจะทำท่าเหมือนนึกอะไรได้หันกลับไปเพื่อเรียกมอร์ส

แต่พอหันกลับไปจึงเห็นว่าเนติยืนซ่อนอยู่ด้านหลังมอร์สตั้งแต่เมื่อไหร่ไม่ทราบ แต่เนติแค้มแปลกๆและบอกให้มอร์สกับยาศาสตร์ไปกินข้าว

หลังจากนั้นมอร์สกับยาศาสตร์ก็รู้สึกว่าคุณคความตลอดเวลา ทั้งเรื่องของคนงานที่ไปซ่อมเครื่องปั้นไ้ววนั้น บาดเจ็บจากรั่วซึ่งมีการเชื่อมกระแสไฟฟ้าเพิ่มเข้าไป หรือจะเป็นเรื่องที่เนติมักจะหามอร์สเจอเสมอ มอร์สได้รู้แล้วว่าพ่อของเขาติดเครื่องติดตามเอาไว้ อาจจะเป็นไนโตรคัพท์หรือแยกว่านั่นคือในร่างกาย

“เขากำลังบอกเราทำง้อม” มอร์สบอกกับยาศาสตร์ “เขากำลังบอกว่าเราไปไหนไม่ได้ถ้าเขาไม่ยอมให้ไป” ยาศาสตร์ตกใจ “นี่พ่อของมอร์สรู้แล้วหรือ” มอร์สสบตากับยาศาสตร์ “เขาอาจจะรู้ตั้งแต่เราเข้าไปแล้วก็ได้” “แล้วทำไมเขาไม่ฆ่าผมเสียล่ะ” ยาศาสตร์ขบคิด เขาแทบจะเสียประสาท “ทำไมเขาไม่เรียกผมไป ไม่คุยกับมอร์สหรือทำอะไรสักอย่างจะทำอ้อมไปอ้อมมาทำไม”

“ใช่ ที่นี่เป็นที่ของพ่อผม เป็นถิ่นเขา ที่เขาทำอะไรมาขนาดนี้มันอาจจะมีเหตุผลอยู่สองอย่าง คือเขามั่นใจว่าเราไปไหนไม่ได้...กับ...เขารู้ว่ามีคนเข้าไปในห้องนั้นแต่ยังไม่รู้ว่าเป็นใคร...”

มอร์สวางแผนกับยาศาสตร์จะหนี แต่ต้องขอให้เขาช่วยส่งจดหมายให้คนรู้จัก และหาอุปกรณ์เตรียมหนี มอร์สไม่กล้าใช้โทรศัพท์เพราะกลัวพ่อจะจับได้ มอร์สแอบเข้าไปค้นในห้องพ่อเพื่อหาวิธีปิดสวิชต์รั้วไฟฟ้า แต่เขากลับเจอบางอย่างและนำมาให้ยาศาสตร์ดู มันคือจดหมายปัญหาระหว่างพ่อและแม่ของเขา และมีแนวโน้มว่าที่แม่หายไปจะเป็นฝีมือพ่อ

เนติย้ายยาศาสตร์ให้มาเป็นผู้ช่วยและเพิ่มเงินเดือนให้ คนอื่นดีใจแต่มอร์สไม่ เขาบอกยาศาสตร์ว่าพระเจ้าเรา เขาเลยเอายาศาสตร์ไปไว้ใกล้ตัว ยาศาสตร์บอกให้มอร์สลงมือหนีคืนนี้เลยเพราะกลัวจะไม่ทันการ พวกเขาลงมือกันกลางคืน มอร์สกับยาศาสตร์หนีออกไปจากไร่โดยฝ่าไปทางป่ารกไม่ใช่ทางเดินปกติ เพื่อหลีกเลี่ยงสายตาคน แต่ระหว่างที่หนีก็ได้ยินเสียงวิ่งกับเสียงสุนัขเห่า มอร์สดูทธานอย่างตกใจว่า “พ่อรู้แล้ว!” พวกเขารีบหนีให้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เร็วขึ้น แต่รอบข้างก็มีเสียงหลายเสียงวิ่งตามเช่นกัน *ยาซาร์* และ *มอร์ส* สะดุดโดนกับดัก จน *มอร์ส* โดนจับห้อยคาบนต้นไม้ *เนติ* ตามออกมา

“ดึกขนาดนี้แล้วจะไปไหน” เขาถามราวกับไม่ได้เอาลูกชายตัวเองขึ้นไปแขวน

“พ่อรู้ตั้งแต่ตอนไหน” *มอร์ส* ถามกลับบ้าง “อ้อ แปลว่าเป็นแกไข่มุมที่เขาไปในห้องปุ๋ยของฉัน”

ระหว่างที่กำลังคุยกัน *เนติ* ก็คิดถึง “*ยาซาร์* ไปไหน” พอมองไปรอบๆ ก็พบว่าบรรดาสุนัขเฝ้าบ้านที่พามาด้วยก็หายไปแล้ว

ดับ! *ยาซาร์* พาดไม้หน้าสามใส่ *เนติ* ชายหนุ่มเอาแขนเสื้อเช็ดเหงื่อและ चुนกหวีดเรียวยาวสีเงินให้ *มอร์ส* ดู ย้อนกลับไปก่อนหน้าที่จะหนี *มอร์ส* สั่งให้ *ยาซาร์* ช้อนกหวีดส่งสุนัขเข้ามาด้วย และบอก *ยาซาร์* ว่าหมาพวกนี้เชื่อฟังพ่อ ถ้าพ่อสั่งให้ฆ่าใครมันก็ฆ่า จะเอามันไว้ตอนเราหนีไม่ได้ ถ้าจนมุมจริงๆ *มอร์ส* สั่งให้ *ยาซาร์* เป่านกหวีดระหว่างทาง ล่อสุนัขออกไป ส่วนเขาจะล่อ *เนติ* เอาไว้ให้ *ยาซาร์* กลับมาจัดการทีหลัง “ผมชนะพ่อไม่ได้ เพราะผมเดาทางพ่อไม่ออก แต่คราวนี้ไม่ใช่ผมที่จะเอาชนะเขาแต่เป็นที่ต่างหาก”

เนติ เอามือกุมศีรษะ *ยาซาร์* มือหยิบมีดเดินป่าที่เหน็บอยู่ในช่องที่ข้างเอว ค้ำเข้าฟัน *เนติ*

รดตำรวจหลายคันเล่นเข้าสู่ไร่ แพลซซาตกระจาย ที่ตรงกลางไร่มีร่างเด็กชายและชายวัยกลางคนสวมเสื้อลายตาราง เด็กชายให้การว่านี่คือศพพ่อของเขาซึ่งเป็นฆาตกรต่อเนื่องถูกเหยื่อที่จับมาทำร้ายและหลบหนีไป

สามเดือนต่อมา *มอร์ส* ที่อยู่ในสถานเลี้ยงเด็กกำพร้าถูกนำตัวมาที่รถคันหนึ่ง โดยมีเจ้าหน้าที่ออกมายื่นส่ง “ลูกหนูอยู่ในรถนั่นแหละ เอานี้กระเป๋าทิ้งไว้สักวันหลังจะได้ไม่ต้องกลับมาอีก” พูดยกก็หัวเราะเฮะฮะ *มอร์ส* มองพื้นเหลืองๆของเจ้าหน้าที่หญิงตัวอวบ ก่อนจะหันหลังอย่างไม่แยแส “ไอ้เด็กเปรต” เจ้าหน้าที่เบ้าปากและเดินกลับเข้าสถานเลี้ยงเด็กกำพร้าไป

มอร์ส เปิดประตูรถขึ้นมา นั่งข้างคนขับ คนข้างๆ ที่กุมพวงมาลัยไว้ถอดแว่นตาออกมา จึงเห็นว่ามันคือ *เนติ* พ่อของ *มอร์ส* นั่นเอง

“มาซ่านะพ่อ” เด็กชายพูดเบาๆ

“อืม”

เรื่องค่อยมาเฉลยว่าที่แท้นั้นไม่ใช่ *เนติ* ที่ถูกทำร้าย แต่เป็น *ยาซาร์* ที่ถูก *มอร์ส* หักหลังอีกที เด็กชายเป่านกหวีดอีกอันเรียกสุนัขมารุมกัด *ยาซาร์* และ *เนติ* ก็จัดการฆ่าชายหนุ่มอีกที และหลังจากนั้นตำรวจพบหลักฐานตัวตนในเอกสารที่ *มอร์ส* ส่งไปล่วงหน้า เขาส่งให้นายอำเภอซึ่งถูกติดสินบนให้สลับเอกสารกับของ *เนติ* ที่อำเภอกลับมาที่ *เนติ* เขาเข้าเกียร์ รถเก๋งสีขาวแล่นออกไปอย่างเงียบเชียบและราบรื่น -the end-

Sweet Home

ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิติ วิทยาการพิเศษวิชาอาชญาวิทยาและทัณฑ์วิทยากำลังอธิบายอยู่ในคลาสเรียน นิติคดีเปลี่ยนสไลด์และอธิบายให้นักศึกษาที่มีอยู่ส่วนหนึ่งฟังเกี่ยวกับทฤษฎีเบื้องต้นของอาชญาวิทยา ได้แก่เรื่อง ทฤษฎีอโนมี “อโนมี” (Anomie) หมายถึง **สภาวะที่ไม่เกิดดุลยภาพระหว่างเป้าหมายและวิธีการเพื่อบรรลุเป้าหมายของมนุษย์ ซึ่งส่งผลให้เกิดปัญหาสังคมตามมา** ทั้งปัญหาการฆ่าตัวตายและปัญหาอาชญากรรม” นิติอธิบายพลาดกดเปลี่ยนสไลด์ เสียสลับสไลด์ตั้งท่ามกลางความเงียบ

“ลอมโบรโซคือเจ้าของทฤษฎี อาชญากรโดยกำเนิด ซึ่งเขาเชื่อว่าคนที่เป็นอาชญากรจะมีรูปลักษณ์บางอย่างที่ไม่เหมือนคนทั่วไป” รูปลักษณ์คือคนประเภทต่างๆที่อยู่ในกฎของลอมโบรโซ

“แล้วอาจารย์เคยเจอคนลักษณะแบบนี้ไหมคะ พวกเขาเป็นอาชญากรหรือเปล่า” นักศึกษาสาวถาม

นิติธรรนงไปก่อนจะตอบ “นั่นสิ ผมก็อยากเจออยู่เหมือนกัน”

ในตอนนั้นเองที่นักศึกษาชายภายในคลาสยกมือขึ้นขออนุญาต นิติธรรนงพยักหน้าให้คนหนึ่งเป็นเชิงอนุญาต

“อาจารย์ครับ แบบนี้มันไม่เท่ากับเป็นการตัดสินคนโดยไม่มีข้อเท็จจริงหรือครับ แค่ตรงตามทีลอมโบรโซบอกก็เท่ากับเป็นฆาตกรหรือครับ” นักศึกษาชายยกมือขึ้นถาม

“เป็นคำถามที่ดีนะ เอนเฟอริโก้ที่เป็นลูกศิษย์ของลอมโบรโซก็คัดค้านทฤษฎีของลอมโบรโซ เพราะเขาเชื่อว่า อาชญากรเกิดจากความคิดและจิตที่ผิดปกติ...”

ฉับ!

ภาพตัดมาที่นิติธรรนงผู้หญิงที่อายุพอๆกับเขาถูกมัดมากองอยู่ที่พื้น ส่วนตัวเองก็ไปเตรียมอุปกรณ์พวกมัด โดยที่หญิงสาวร้องไห้อยู่ ภาพตัดมาที่นิติธรรนงกำลังอธิบายอยู่ในคลาสเรียน

“มีการวิจัยแล้วว่าคนที่เป็อาชญากรหรือฆาตกร กลับมองส่วนหน้าที่มีไว้ควบคุมแรงกระตุ้นด้านอารมณ์จะตอบสนองน้อยกว่าปกติ”

ภาพตัดไปที่นิติธรรนงกระซอกของเธอจนล้ม ใบหน้าของชายวัยกลางคนไม่มีความสงสารใดๆ เธอพยายามกระเสือกกระสนหนี หญิงสาวคนนั้น ยกมือไหว้ขอร้อง

“ในขณะที่สมองส่วนในซึ่งตอบสนองความรู้สึกให้กระทำออกมา จะทำงานมากกว่าคนปกติ”

ภาพตัดไปที่หญิงสาวทุบตีนิติธรรนง เอามือตบหน้าเขา

“เท่ากับว่าคนพวกนี้ จะโง่งงและควบคุมตัวเองไม่ค่อยได้...”

เขาหันหน้ามาด้วยสีหน้าโกรธ หญิงสาวหวาดกลัวพยายามดิ้นหนี แต่ก็โดนเขาจ้วงมีดลงมา

ฉับ!

นิติธรรนงหอบเหนื่อย ปามัดหิ้งอย่างไม่มีไ้ ก่อนจะชนศฟใส่ถังหมักและกลับเข้ามาขัดพื้นทำความสะอาด

เปิดตัวติวซึ่งเป็นชายวัยรุ่น กำลังนั่งรถนิตีอยู่บนรถ เขาขโมยลูกอม หรือของเล็กน้อยกลับใส่กระเป๋าด้วย หลังจากนั้นเมื่อนิติธรรนงเขาจึงพาเจ้านายกลับ

เข้าวันต่อมา แม็กตื่นขึ้นแล้วพยายาหอบ ก่อนจะล้างหน้าแปรงฟันลงมาข้างล่าง เจอนิติธรรนงเป็นพ้อจึงทักทายกัน พวกเขาคุยกันเรื่องคนหายที่เป็นช่างทาสีหนึ่งสัปดาห์ จากนั้นแม็กจึงหยิบลูกดอกมาปาเล่น แต่ไม่เข้าเป้า

ตกกลางคืนนั้น นิติธรรนงอยู่ในห้องลับ มือถือแก้วเหล้า อีกมือกดเล่นคลิบในคอมพิวเตอร์ ปรากฏว่าในนั้นมันคือชายหญิงคู่หนึ่งกำลังนั่งเ็นกันอยู่คนเดียว นิติธรรนงกดหยุดเล่น ย้อนกลับไปใหม่และกดเล่น วนอยู่แบบนั้น จู่เขาก็ฟุบลงบนโต๊ะ แลบทอบนั้นค้าง

อยู่ที่ภาพเดิมและภาพนั้นมีเงาหนึ่งอยู่ที่ประตู

เสียงเพลงจากลำโพงยังดังเป็นระยะ

ดิวิถูกส่งให้มาอยู่เป็นเพื่อนแม็กระหว่างที่นิติธรรนงออกไปทำธุระข้างนอก ดิวิยังคงมือไวหอบฉวยของเข้ากระเป๋า ส่วนแม็กก็ขึ้นไปเปลี่ยนขวดยาบนห้องพ้อ เด็กชายเจอรูปใบหนึ่งตกอยู่ตรงขาเตียง เขาหยิบมันแล้วขย้าเป็นก้อนกลมๆก่อนจะวิ่งลงมาข้างล่าง เห็นว่าดิวิกำลังหยิบลูกดอกขึ้นมาดู(จะขโมย)จึงทักว่าตนปาลูกดอกแม่น ให้มาแข่งกัน ระหว่างนั้นเด็กชายก็เอารูปในกระเป๋าไปทิ้งที่ถังขยะ ทั้งสองปาลูกดอกแข่งกัน

นิติธรรนงกลับมาที่บ้านหลังหนึ่ง ก่อนจัดการหิ้วกระสอบใบใหญ่เดินเข้าไปในบริเวณบ้าน แล้วชุดหลุมฝัง ดิวิกับแม็กยังแข่งกันปาลูกดอกอยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลางดึกคืนนั้นแม่ก็สะดุ้งตื่นเพราะหิวน้ำจึงลงมาด้านล่าง แต่เด็กชายก็พบกับรอยบางอย่างใต้เตียง ไม่ทันใดทำอะไรนิตริกก็เข้ามาเสียก่อน เขาเด็กชายก่อนจะบังคับให้ขึ้นไปด้านบน แม่ก็เดินขึ้นบันไดบ้านไป นิตริมองตามจนเขาหายลับไปในความมืด แล้วจึงทิ้งตัวลงนั่งที่โต๊ะกินข้าว ขณะที่แม่นั้นแอบกลับมาซ่อนตัวนั่งมองผ่านราวบันไดในความมืด จ้องพองิ่งจนกว่าจะมีความเคลื่อนไหว จนในที่สุดแม่ก็ถอดใจจะเดินกลับ นิตริกกลับลุกขึ้นอย่างเงียบๆ แม่ก็จึงกลับมาที่เดิมและคอยมอง นิตริกจ้องขึ้นมาด้านบน สบตา กับแม่ เด็กชายคิดว่าเขาจะเห็นหรือไม่ แต่นิตริกก็เดินไปที่เตียงแล้ว ชายวัยกลางคนออกแรงขยับเตียงจนมันเลื่อนออก ภายหลังเตียงนั้นคือแผ่นไม้ทาสีขาวจนกลืนไปกับผนังรอบข้าง จนกระทั่งนิตริกผลัดมันออก แม่ก็จึงรู้ว่ามันคือประตู พ่อของเขาเดินลับหายเข้าไปและจับประตูไว้เหมือนเดิม แม่ก็ทำหน้าที่สับสน แต่สุดท้ายก็ค่อยๆ ลงบันได ยืนอยู่ที่ประตูไม้มนั้นและผลัดมันออก

แม่นั่งทำการบ้านอยู่กับตัว เด็กชายทำดินสอตกจนมันกลิ้งไปอยู่ใต้เตียง แม่ก็ขอให้ตัวช่วยเลื่อนเตียง พ่อเลื่อนแล้วทั้งคู่ก็พบกับประตูหลังเตียง พวกเขาจึงไปสำรวจในนั้น

ดิวงผลอยหีบแฟลชไดรฟ์ที่ติดมือมา ทั้งสองคนพบศพในนั้น ภาพตัดสลับกับนิตริกที่กำลังขับรถเข้ามา ทั้งสองปิดฝาถังศพแล้วรีบกลับขึ้นมาด้านบน นิตริกเปิดประตูเข้ามาพอดี

ดิวงขอตัวกลับ แม่นั่งตัวเกร็ง นิตริมองตามทั้งคู่อย่างฉงน

คืนนั้นนิตริกเดินถือแก้วเหล้าเข้ามาในห้องใต้ดิน เขาตกเปิดเล่นเพลง แต่พววงแก้วเหล้าลงก็สังเกตเห็นบางอย่างแปลกไป นิตริกเดินไปที่ถังหมัก กดปิดฝาดังกึก ดวงตาลอกแล่ง เขาเดินไปที่มุมหนึ่งของโต๊ะเอาหม้อคาล่าลูบไปมา ซึ่งที่ตรงนั้นเคยเอาไว้วางเมมโมรี่การ์ด

วันต่อมาที่ดิวงมาทำงาน เขาถูกนิตริพูดล่อหลอกจนอดคิดไม่ได้ว่านิตริรู้แล้วว่าเขาลงไปด้านล่าง ด้วยความหวาดกลัว ดิวงจึงกลับบ้านไปคิดจะย้ายหนี ดิวงเดินวนไปมาแล้วก็ไปนั่งที่เตียงอย่างเคร่งเครียด สมองคิดถึงภาพศพไม่หยุด สายตาพลันไปหยุดอยู่ที่เสื้อฮู้ดซึ่งใส่ไปทำงานวันนี้ ดิวงหยิบมาจัดให้เรียบร้อยเตรียมใส่ลงตะกร้า เขาเอาหม้อคาล่ากระเป่าเป็นการเช็ค แต่ก็ชะงักเมื่อเจอสิ่งของ ชายหนุ่มหุบหีบมันออกมา มันมีทั้งลูกอม ตุ๊กตาตัวเล็กๆ และ แฟลชไดรฟ์

ดิวงระพริบตาปริบๆ ก่อนจะหุบแฟลชไดรฟ์ของตัวเองออกมาและใส่เมมโมรี่การ์ดลงไป ในนั้นมีคลิปอยู่หลายคลิป เขาเลือกคลิปแรก มันเป็นคลิปเดียวกับที่นิตริกกดเล่น ชายหนุ่มเปิดตั้งแต่แรก เนื้อหาในคลิปมีเพียงหญิงคนหนึ่งเปิดห้องเข้ามาและเริ่มนัวเนียกับผู้ชายที่ตามเข้ามาด้วย ทั้งสองคนพากันไปที่เตียง และกอดจูบกัน ก่อนที่จะมีเงาหนึ่งทอดเข้ามาที่ประตู เป็นแม่นั่นเอง เด็กชายยืนซ็อก ก่อนจะเริ่มร้องไห้อาวววย เหวี่ยงปาข้าวของจนนิตริวิ่งเข้ามาอุ้มตัวออกไปไว้นอกห้อง ผู้ชายอีกคนรีบใส่เสื้อผ้า นิตริกเดินกลับเข้ามา ชี้น้ำคำผู้ชายจนอีกฝ่ายวิ่งหนีออกไปอย่างรวดเร็ว นิตริกหันมามองผู้หญิงซึ่งคงเป็นภรรยา เขาลงมือตบผู้หญิงไม่ยั้ง เหวี่ยงเธอนมาโดนกล่องและมันก็ถูกตัดไป

ดิวงก็ซ็อก ปิดจอลลงอย่างอึ้งๆ

ดิวงตัดสินใจจะพาแม่หนีไปด้วย จึงรีบมาที่บ้านเด็กชายและนัดแนะกัน แต่นิตริรู้ทัน ดิวงจึงถูกทำร้ายจนสลบ พอตื่นขึ้นมา ก็เข้าไปช่วยแม่ที่กำลังโดนทำร้าย ดิวงถือปืนจ้องนิตริ ภาพตัดไป เสียงปืนดังสนั่นแต่ไม่รู้ว่ามีใครถูกยิง

สามเดือนต่อมา ที่วิกกำลังรายงานข่าวเรื่องการตรวจพบศพหลายศพที่อยู่ในถังหมักเหล้า ไซ้แล้ว ที่นั่นคือไร่ของนิตรินั่นเอง นักข่าวรายงานไปเรื่อยๆ ว่าเจ้าของไร่ถูกฆ่าโดยเหยื่อที่ต้องการหนี แต่ตำรวจหาเหยื่อคนนั้นไม่พบ แม่ก็อยู่ในสถานเลี้ยงเด็กกำพร้า นั่งดูอย่างเหม่อลอย ก่อนจะมีเจ้าหน้าที่เปิดประตูเข้ามาและนำตัวมาที่รถคันหนึ่ง “ลุงแกอยู่ในรถนั้นแหละ เอานี้กระเป่า ทำตัวดีๆ ละวันหลังจะได้ไม่ต้องกลับมาอีก” พูดยกก็หัวเราะเฮะอะ แม่ก็มองพื้นเหลืองๆ ของเจ้าหน้าที่หญิงตัวอวบ ก่อนจะหันหลังอย่างไม่แยแส “ไอ้เด็กเปรต” เจ้าหน้าที่แบ่ปากและเดินกลับเข้าสถานเลี้ยงเด็กกำพร้าไป

แม่ก็เปิดประตูรถขึ้นมา นั่งข้างคนขับ คนข้างๆ ที่กุมพวงมาลัยไว้ถอดแว่นตาออกมา จึงเห็นว่ามันคือนิตริ พ่อของแม่นั่นเอง

“มาซำนะพ่อ” เด็กชายพูดเบาๆ

“อืม”

เรื่องค่อยมาเฉลยว่าที่หัวนั้นไม่ใช่ *นิตริ* ที่ถูกทำร้าย แต่เป็น *ดิวง* ที่ถูกแม่หักหลังอีกที เด็กชายหุบปืนกล็อกขึ้นมายิงมือของ *ดิวง* *ดิวง* ตกใจ แม่ก็เริ่มไล่ยิงเหมือนที่เขาฝึกยิง แต่มันไม่โดนในทันที เสียดิวบ้าง โดนข้อเท้าบ้าง แต่ตอนนี้ดิวงทราบแล้ว แม่ก็ไม่ได้ยิงไม่แม่น แต่เขาเสพติดการไล่ล่าโดยมีตนเองอยู่เหนือกว่าเหยื่อ *ดิวง* ล้มลงแล้วเพราะโดนยิงที่ขาจนพรุนหลังจากนั้น *นิตริ* ก็จัดการฆ่าชายหนุ่มทันที กลับมาที่ *นิตริ* เขาเข้าเกียร์ รถแก่งสีขาวแล่นออกไปอย่างเงียบเชียบและราบรื่น -the end-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงร่างครั้งที่ 3

intro scene

ภายใน/กลางวัน/ห้องนอน

เด็กชายใส่แว่นตุนิรต์ๆ วัลลิปสีกำลังนั่งแก้โจทย์คณิตอย่างตั้งใจ เด็กหญิงวัลลิปขบตามเข้ามาในห้อง
อย่างกล้าๆกลัวๆจนเด็กชายสังเกตเห็น

เด็กชาย

อะไร?

เด็กหญิง

ตุ๊กตาทมิ

เด็กชาย

ห๊ะ?

เด็กหญิง

พวกนั้นเอาตุ๊กตาหนูไป ไปเอาคืนให้หน่อย

เด็กชาย

อย่าเพิ่งยุ่ง พี่ไม่ว่าง

เด็กหญิง

แต่ตุ๊กตาของหนู

เด็กชาย

อย่าเพิ่งยุ่งดี ไปเอาเองไป!

เด็กหญิงมองอย่างน้อยใจก่อนวิ่งตุ๊กตาทมิไป ส่วนเด็กชายก็เอาแต่แก้โจทย์ซึ่งเป็นของระดับอุดมศึกษาอย่าง
เคร่งเครียด

Intro 1.2

ภายนอก/กลางวัน/หน้าบ้านร้าง

กลุ่มเด็กชายหกเจ็ดคน อายุราวๆสิบสี่สิบห้าปี ยืนมุงอะไรบางอย่างแล้วหัวเราะเฮฮา เด็กหญิงวิ่งมาหยุดอยู่
ใกล้ๆ ใครคนหนึ่งในกลุ่มสังเกตเห็นจึงสะกิดคนที่เหลือ

เด็กหญิงมองตุ๊กตาทมิเปื้อนๆในมือของเด็กชายที่สูงที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เด็กหญิง

เอาตุ๊กตาคืนมา

พวกเด็กชายมองหน้ากันแล้วหัวเราะ

เด็กชาย1

อยากได้หรือ? ไม่ให้ ฮ่าๆ

เด็กหญิงพยายามเอามือเอี๋มดึงตุ๊กตาแต่ไม่ทัน เด็กชายผิวขาวคนหนึ่งจึงบอกกับเธอว่า

เด็กชาย2

อยากได้จริงหรือ

เด็กหญิงพยักหน้า เด็กชาย2ยิ้มให้

เด็กชาย2

ทำอะไรให้อย่างหนึ่งก่อน

เด็กชายมองสบตากับเพื่อนที่เหลื่อด้วยความมีเลศนัย

พวกเขาจูงมือเด็กหญิงเข้าไปในบ้านร้าง

Scene1

ภายใน/กลางวัน/ห้องบรรยาย

ตัวละคร : ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิติธร/นักศึกษาหญิง/นักศึกษาชาย/นักศึกษาร่วมคลาส

ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิติธร วิทยาการพิเศษวิชาอาชญาวิทยาและทัณวิทยา กำลังอธิบายอยู่ในคลาสเรียน
นิติธรรกดเปลี่ยนสไลด์และอธิบายให้นักศึกษาที่มีอยู่ส่วนหนึ่งฟังเกี่ยวกับทฤษฎีเบื้องต้นของอาชญาวิทยา ได้แก่เรื่อง
ทฤษฎีอโนมี

นิติธร

“อโนมี” (Anomie) หมายถึง *สภาวะที่ไม่เกิดดุลยภาพระหว่างเป้าหมายและวิธี*

การเพื่อบรรลุเป้า

หมายของมนุษย์ ซึ่งส่งผลให้เกิดปัญหาสังคมตามมา ทั้งปัญหา

การฆ่าตัวตายและปัญหาอาชญากรรม”

นิติธรรอธิบายพลาตดกดเปลี่ยนสไลด์ เสียงสับสไลด์ดังท่ามกลางความเงียบ นักศึกษาสาวคนหนึ่งจ้องมอง พยายาม
สบตาเขาอย่างมีเลศนัย

นิติธร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีรูปลักษณะบาง ลอมโบรโซคือเจ้าของทฤษฎี อาชญากรโดยกำเนิด ซึ่งเขาเชื่อว่าคนที่เป็นอาชญากรจะ
 อย่างที่ไม่เหมือนคนทั่วไป
 (นิตีรสืบต่อกับนักศึกษาสาวก่อนจะหันไปกดเลื่อนสไลด์)
 สัญชาติญาณดิบที่ ลอมโบรโซเชื่อว่าอาชญากรโดยกำเนิดนั้น จะไม่มีสามัญสำนึกเหมือนคนทั่วไป มี
 พอๆกับสัตว์เดรัจฉาน ดังนั้นสรีระจึงใกล้เคียงกับมนุษย์ยุคดึกดำบรรพ์
 (รูปสไลด์คือคนประเภทต่างๆที่อยู่ในกฎของลอมโบรโซ)
 ประเภทใหญ่ๆ คือ

1. หน้าผากต่ำลาดหรือกระโหลกศีรษะผิดส่วน
2. ไม่ค่อยมีหนวดเครา หรือมีน้อย
3. ขากรรไกรจะกว้างและโต
4. โหนกแก้มสูง จมูกงุ้ม ขนคิ้วดก
5. แหว่งตาด้านขวา

นิตีรกดเลื่อนสไลด์อีกครั้ง

ฉับ!

ในตอนนั้นเองที่นักศึกษาชายภายในคลาสยกมือขึ้นขออนุญาต นิตีรพยักหน้าให้คนหนึ่งเป็นเชิงอนุญาต

นักศึกษาชาย
 อาจารย์ครับ แบบนี้เท่ากับว่าเราตัดสินเขาที่ภายนอกเลยหรือเปล่าครับ แค่ว่าตรงตามที่
 ลอมโบรโซ บอกก็เท่ากับเป็นฆาตกรหรือครับ

นิตีร
 เป็นคำถามที่ดีนะ เอนเฟอริโก้ที่เป็นลูกศิษย์ของลอมโบรโซก็คัดค้านทฤษฎีของลอมโบ
 รโซ เพราะเขาเชื่อว่า อาชญากรเกิดจากความผิดและจิตที่ผิดปกติ...
 นิตีรเลื่อนสไลด์เปิดเป็นหน้าของฆาตกรต่างๆ

นิตีร
 คุณ...
 ดูสิ คนพวกนี้เป็นคนมีการศึกษา หน้าตาดี มีอาชีพดี...ผมว่าเอนเฟอริโก้คงคิดเหมือน

(นิตีรวางริโมในมือหลังจากกดเลื่อนไปที่สไลด์ถัดไปซึ่งเป็นหน้าของเอ็ดเวิร์ด กีน)
 ว่าคนที่เราคิดว่ารู้จักเขาดี บางทีก็เป็นแค่เรื่องที่เราคิดไปเอง

นักศึกษาหญิง(ที่ส่งสายตา)
 แล้วอาจารย์เคยเจอคนลักษณะแบบนี้ไหมคะ พวกเขาเป็นอาชญากรหรือเปล่า

นิตีรนิ่งไป

มีเสียงอะอะโวยวายข้างนอกห้องแต่เด็กชายไม่สนใจ เอาแต่ยุ่งอยู่กับหนังสือ จนประตูเปิดผัวะเข้ามา ผู้
 หญิงวัยกลางคนหน้าตาโกรธซึ่ง มีน้ำตานองพุ่งเข้ามาหาเขา และกระซอกออกมาจากโต๊ะเขียนหนังสือ
 เอามือตีไปตามตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แม่

ไอ้เด็กเลว! ไอ้เด็กชั่ว! ไอ้สันตาร!

เด็กชาย

โอยแม่! ตีผมทำไม! ปล่อย!

แม่ทุบตีเขาจนเขาทนไม่ไหวผลึกแม่ออก แม่มองเขาอย่างโกรธมากแล้วก็เปลี่ยนเป็นร้องไห้พูดจาไม่รู้เรื่อง

แม่

ทำไมแกไม่เฝ้าน้อง! ทำไมไม่อยู่กับน้อง!

เด็กชายใจหายวาบวิ่งลงไปข้างล่าง

พ่อของเขานั่งอยู่ท่ามกลางคนอีกห้าหกคน ตัวเปื้อนฝุ่นเปื้อนดิน ในอ้อมกอดมีน้องสาวที่เสื้อผ้างก็เลอะเหมือนกัน ทางเก่งและเสื้อมีรอยเลือดเปรอะเปื้อน พ่อกอดน้องโยกไปมาแล้วก็ส่งเสียงร้องไห้ เด็กชายยืนอึ้ง ดวงตาเขาเบิกกว้าง น้ำตากำลังจะไหลลงมา หูอื้อไปหมด พ่อหันมาเห็นเขาก็วางน้องลงกับพื้นแล้วลุกขึ้นเดินมาตบหน้าเขา

เพี้ย!

นิติธสะดุ้งเหวี่ยง กระพริบตาลง แล้วค่อย ส่งยิ้มให้นักศึกษาในคลาสที่กำลังจ้องอยู่

นิติธ

นั่นสิ...ผมก็อยากเจอเขาทุกคนอยู่เหมือนกัน

ไฟโปรเจกต์เตอร์ที่ส่องจนโดนเสี้ยวหน้าของนิติธกระพริบเมื่อเขาคดเลื่อนสไลด์

ตึง!

นิติธเอากะละมังใส่น้ำวางไว้ข้างเตียง และใช้ผ้าขนหนูชุบน้ำเช็ดตัวหญิงสาวที่นอนอยู่บนเตียงสแตนเลสอย่างตั้งใจ ตามตัวเธอมีรอยขีดและรอยเลือด นิติธก็เช็ดออก เขากลัดกระดุมอย่างปราณีต ทำผมให้เธอ มือของเขาจับเส้นผมขึ้นมาดม แล้วก็เริ่มขยุ้มไปมา สักพักก็จับหัวผู้หญิงโยกกับเตียงแล้วผลึกเตียงออกอย่างรุนแรง

นิติธ

ไม่ใช่ ไม่เหมือนเลย ไม่เหมือนเลย!

นิติธถีบเก้าอี้จนล้ม

ตึง!

Scene2

ภายนอก/กลางวัน/ในห้องนอน

ตัวละคร : แม่/นิติธ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ติง!

มือถือตกลงจากเตียง แม็กสะดุ้งตื่น เคี้ยวน้ำลายจ๊อบแจ็บ สูดน้ำมูกฟัดฟาดก่อนจะหันไปหยิบยาหอบหืดข้างเตียงมา
พ่น ก็รู้ว่ามันหมดแล้วจึงเดินไปล้างหน้าแปรงฟันก่อนจะวิ่งลงมาจากชั้นบน
นิติธรหัวถุกของสดเข้ามา

นิติธร

ตื่นแล้วหรือ

แม็ก

ครับ...ไปบรรยายมาเป็นไงบ้างละ

นิติธร

อิม ก็ดี แต่ว่าจะไม่ไปแล้ว อุตส่าห์ลาออกมาแล้วทั้งที่
(นิติธรรนำถุกของสดขึ้นไปวางบนโต๊ะทำอาหาร)

แม็กป็นขึ้นไปนั่งบนเก้าอี้ เอานิ้วชี้ๆหนังสือพิมพ์ ตามองข่าวเว็บหนึ่ง บนนั้นมีข่าวเด็กวัยรุ่นหญิงหายตัว มีทั้งชื่อ
และนามสกุล
นิติธรเหลือบขึ้นเห็น

นิติธร

มีแต่ข่าวคนหายทุกวัน ไม่มีอะไรดีๆอ่านเลย

แม็ก

นี่เรื่องดี ผีแดงแพ้ยับคาบ้าน

นิติธรหัวเราะก่อนจะเงยบลง แม็กนั่งจิ้มหนังสือพิมพ์จู้จี้ก็ชะงัก

แม็ก

พ่อ?

แม็กมองหาไปรอบๆแต่ไม่มีใครเลย นิติธรโผล่พรวดจากข้างหลังแล้วเอาถุงพลาสติกคลุมหัวเด็กชาย

แม็ก

พ่อ! พ่อ! เอาออกไปปปปป!

นิติธรหัวเราะก๊ากดูแม็กตื่นฉีกถุกออก

Scene3

ภายใน/กลางคืน/ห้องลับ

ตัวละคร : นิติธร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นิติธรเดินผิวปาก เปิดประตูเข้ามาในห้อง ห้องหนึ่ง หยิบเหยือกกับแก้วจากชั้นวางแล้วนำไปวางบนโต๊ะ หยิบรีโมทเปิดลำโพงเล่นเพลงคลอไปเบาๆ บนโต๊ะมีกระเป๋าเดินทางราคาถูกวางเอาไว้ด้วย นิติธรเปิดกระเป๋า หยิบของออกมา ในนั้นคือเสื้อผ้าผู้หญิง นิติธรโยนกลับเข้าไป และค้นจนเจอกระเป๋าตังค์ นิติธรเปิดออก ดึงบัตรประชาชนออกมา เห็นใบหน้าของหญิงสาวอายุราวๆยี่สิบปลายๆ ก่อนจะโยนลงถังขยะ เอกสารต่างๆ ล้วนถูกโยนลงถังขยะ

ชายวัยกลางคนเดินไปดึงผ้าออกที่กลางห้องก็เห็นว่ามีผู้หญิงคนเดียวกับในบัตรถูกขังเอาไว้ในกรงสุนัข เธอพยายามดิ้น นิติธรลากเธอออกมาขึ้นไปไว้บนเตียงสแตนเลส มัดมือมัดเท้า หยิบเครื่องมือ และเครื่องมือต่างๆ มาไว้ในมือ เมื่อกำลังขมออกจึงเห็นนิติธรมากำลังง่วนอยู่กับร่างบนเตียงสแตนเลส เสียงเพลงจากลำโพงยังคงดังเป็นระยะ

Scene4

ภายนอก/กลางวัน/ในบ้าน-ลานซ่อมมิงปีน

ตัวละคร : นิติธร/แม่ก/ติว

แม่กเดินออกมาจากห้องนอนพบกับหนุ่มวัยรุ่นผิวดำคล้ำนั่งอยู่กับพ่อของเขา นิติธรหันมาเห็นจึงแนะนำ

นิติธร
นี่ติว เขาจะมาเป็นที่เลี้ยงเราชั่วคราว
แม่ก
สวัสดีครับ

นิติธรลุกขึ้นยืน พลาตตั้งเสื่อกับหมวกมาไว้ในมือ

นิติธร
วันนี้พ่อไม่อยู่ กลับมาอีกที่ตอนเย็น แล้วเราค่อยมาทดสอบแก้ที่แกพลาดเมื่อ
(หันไปพูดกับติว)
แม่กมันไม่ต้องดูอะไรมากหรอก แค่หาข้าวหาปลาแล้วก็ดูความปลอดภัย

วาน

ติว

ความปลอดภัย?

ภาพตัดไปที่ติวยืนดูแม่กกำลังประดิษฐ์ของก๊อๆแก๊กๆ

ติว

นี่คือของเล่นของพวกเขาคนรวยหรือ?

แม่ก

เปล่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(ขนาดคิ้วแบบไม่ชอบ)

ดิวยกไหล่ เดินเตร่ดูทั่วห้องก็เจอกับยาหอบหืดที่เขียนฉลากไว้ว่ายาแก้หอบหืด เปิดฝาดูออกดม

ดิว

กลิ่นหยังกะเหล้า

แม่็ก

อันนั้นยาผม พี่อย่าเปิดมั่วดี

ดิว

อ้อเธอ

เขาวางมันลงที่เดิม

Scene5

ภายใน/กลางวัน/ในบ้านเจน

ตัวละคร : นิติธร/เจน

เจนนอนเล่นโทรศัพท์อยู่บนโซฟา(อินเลิซเห็นกรอบรูปพ่อลูกนิติน้อย) ทันใดนั้นโทรศัพท์บ้านก็ดัง เจนลุกไปรับโทรศัพท์

นิติธร

สวัสดีครับ ขอสายคุณพลหน่อยครับ

เจน

คุณพ่อไม่อยู่ค่ะ ไปงานเลี้ยงลองโทรเข้ามือถือพ่อดูสิคะ

นิติธร

ผมลองโทรแล้วแต่ไม่มีคนรับสาย...หนูเจนลูกคุณพลหรือเปล่าลูก

เจน

ใช่ค่ะ

นิติธร

อืม...งั้นคุณแม่อยู่ไหม

เจน

ไม่อยู่เหมือนกันค่ะ จะฝากอะไรไว้ไหมคะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นิติธร

จ้ะ ผากบอกหน่อยครึบ ว่านิติธรโทรมา ให้โทรกลับ

เจน

ได้ค่ะ

นิติธรวางสาย โยนโทรศัพท์ดำเครื่องเล็กซึ่งเป็นโทรศัพท์แบบใช้แล้วทิ้ง(Burner phone)ลงในถุง มืออีกข้างถือกระดาษซึ่งเป็นรายละเอียดชื่อ เบอร์โทรและที่อยู่ของคนทีชื่อนายสุพล เขาพับมันอย่างปราณีตก่อนจะลงจากรถมองบ้านหลังหนึ่ง เปิดไฟเอาไว้มีเงาคนวูบวาบในส่วนที่รับแขก ฝ่ายเจนพวาวางสายก็ขึ้นไปนอนเล่นอยู่ที่โซฟา นิติธรเดินถือพวงกุญแจมาที่บ้าน ไขเข้าไปเบาๆ เจนสวมหูฟังเอาไว้เปิดเพลงดังลั่น นิติธรเดินมาจากด้านหลังเข้ามาเอาผ้าอุดจมูก เธอเดินอยู่ครู่หนึ่งก่อนจะนั่งไป นิติธรรากเธอออกจากบ้าน

Scene5

ภายใน/กลางวัน/ในบ้าน

ตัวละคร :นิติธร/แม็ก

แม็กนอนหลับอยู่บนเตียง เด็กชายสะดุ้งตื่นขึ้นมาด้วยอาการคอแห้ง เขามีอาการหอบหืดอย่างเคยชิน แล้วก็พบว่ามันยังหมดยุ่ เขาผลอถ้อมันติดมือมาด้วย เด็กชายเดินจ้วเจียออกจากห้องนอนลงไปข้างล่าง แม็กชะงักกึกเมื่อเห็นว่าบ้านตัวเองมีของหล่นเกะกะ เขาชะงักหน้าออกไปมองข้างนอกก็เห็นรถของพ่อ เด็กชายเดินตามรอยโคลนแห้งๆ จนถึงหน้าตู้เย็น เขาลองเปิดตู้เย็น แต่ทุกอย่างก็ปกติดี แม็กขมวดคิ้ว กำลังจะปิดตู้เย็น แต่ทันใดนั้นก็ได้ยินเสียงอะไรบางอย่าง

แก๊ง! แก๊ง!

“ฮือ....”

แม็กได้ยินเสียงผู้หญิงแว่วๆ เด็กชายพยายามเอาหูเงี่ยฟังจากทุกๆจุดในตู้เย็น จนกระทั่งพยายามเอาตัวเข้าไปใกล้หลังตู้เย็นก็ได้ยินชัดขึ้นอีก เขาเอามือพยายามดัน ยาทอบหืดที่ถือมาเกะกะจนต้องหย่อนใส่กระเป๋า กางเกงนอน แล้วพยายามดันตู้เย็น แต่มันใหญ่เกินกว่าเด็กอายุสิบสองอย่างสิบสามจะดันไหวได้ในคราวเดียว

นิติธร

แม็ก!

แม็กสะดุ้งเฮือก หันกลับไป เห็นนิติธรยืนทำหน้าดูอยู่ข้างหลัง เหงื่อท่วมตัว

นิติธร

มาทำอะไรตรงนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แม่็ก

ผม...ผมลงมาหาน้ำดื่ม

นิตธร์นึ่งคิดและมองอย่างหวาดระแวง ก่อนจะเอ่ยถามเหมือนนีกอะไรขึ้นได้

นิตธร์

พ่นยาก่อนนอนหรือเปล่า

แม่็กล้วงยาหอบหืดขนาดพกพาจากกระเป๋ากางเกงนอน ชูให้พ่อของตนดู

แม่็ก

มันหมด

นิตธร์จ้องเขม็ง ก่อนจะเดินไปหยิบยาจากตู้ยืมให้

นิตธร์

พ่นซะ

แม่็กรับมาทำท่าจะเก็บใส่กระเป๋ากางเกง แต่นิตธร์ก็ขัดขึ้นมาก่อน

นิตธร์

พ่นตอนนี้แหละ พ่น!

แม่็กทั้งตกใจและมีสีหน้าสงสัย แต่นิตธร์ยืนจ้องราวกับว่าจะไม่ไปไหนถ้าเขาไม่ดื่มยาเข้าไป เด็กชายจึงจำใจพ่นยาเข้าไป ก่อนจะส่งยิ้มฝืดๆให้พ่อ ส่วนนิตธร์ก็คลายใจ

นิตธร์

กลับขึ้นไปนอนได้แล้วไป

แม่็กไม่ได้พูดอะไรนอกจากพยักหน้าแรงๆ แล้วเดินอ้อมไป พอพ่นนิตธร์มาได้หน่อยเดียว เด็กชายก็แอบบ้วนยาลงแขนเสื้อ

นิตธร์

แม่็ก...

แม่็กสะดุ้ง หันไปหาพ่อโดยหลบแขนเสื้อที่เปียกเอาไว้ในมุมมืด นิตธร์จ้องเขม็ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นิติธ
ถ้ายาหมตอีกก็บอกพ่อ เข้าใจไหม

แม่ก็พยักหน้า นิติธจึงพยักเพียดให้เด็กชายกลับขึ้นไปด้านบน แม่ก็เดินขึ้นบันไดบ้านไป นิติธมองตามจนเขาหายลับไปในความมืด แล้วจึงทิ้งตัวลงนั่งที่โต๊ะกินข้าว ขณะที่แม่มั่นแอบกลับมาซ่อนตัวนั่งมองผ่านราวบันไดในความมืด จ้องพ่อนิ่งจนกว่าจะมีความเคลื่อนไหว จนในที่สุดแม่มั่นก็ถอดใจจะเดินกลับ นิติธกลับลุกขึ้นอย่างเงิบๆ แม่ก็จึงกลับมานั่งที่เดิมและคอยมอง นิติธจ้องขึ้นมาด้านบน สบตากับแม่ก็ เด็กชายคิดว่าเขาจะเห็นหรือไม่

แต่นิติธก็เดินไปที่ตู้เย็นแล้ว ชายวัยกลางคนออกแรงขยับตู้เย็นจนมันเลื่อนออก ภายหลังตู้เย็นคือแผ่นไม้ทาสีขาวจนกลืนไปกับผนังรอบข้าง จนกระทั่งนิติธผลึกมันออก แม่ก็จึงรู้ว่ามันคือประตู พ่อของเขาเดินลับหายเข้าไปและจับประตูไว้เหมือนเดิม

แม่ก็ทำหน้าที่ลับสน แต่สุดท้ายก็ค่อยๆ ย่องลงบันได ยืนอยู่ที่ประตูไม้นั้นและผลึกมันออก

Scene6

ภายใน/กลางวัน/ในบ้าน

ตัวละคร :นิติธ/แม่/เจน

นิติธเดินเข้ามาในห้อง มีร่างของเจนนอนถูกมัดมือมัดขา เธอร้องและดิ้น

นิติธ

อย่าร้อง ไม่มีอะไรน่ากลัวหรอก

เขายิ้มและเดินเข้าไปใกล้ๆ จับเธอนอนลงดีๆ เอื้อมมือหยิบคอมไฟมาส่อง

เจน

ปล่อยหนูไปเถอะ...นะ

นิติธ

อย่าพูดอะไรโง่ๆเลย

เจน

คุณจับหนูมาทำไม คุณอยากได้เงินเหรอ คุณ...คุณโทรหาพ่อหนูเลย เขาจะจ่าย

ให้

นิติธ

อ้อใช่ เขาจะจ่าย แต่ไม่ใช่เงิน

(นิติธยิ้มหวานให้และหยิบเอาหน้ากากออกซิเจนรมใส่เธอ)

เจน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จะทำอะ...ไร

นิติธร

สวยจริงๆ...(เอามือลูบหน้าผู้หญิง)พ่อแม่หนูคงมีความสุขมาก ลูกสาวก็สวย บ้าน
ก็น่าอยู่..

นิติธรรทำสีหน้าบิดเบี้ยวเสียใจ กตรมควันโดยไม่สนใจเงนที่เดินพราดๆแล้วก็สลับไป

Scene 6

ภายใน/กลางวัน/ในบ้าน

ตัวละคร :นิติธร/แม่ก/เจน

แม่กเอาไฟฉายส่องระหว่างเดินสำรวจ เข้ามาในห้องๆหนึ่ง ภายในห้องนั้นเขาเห็นรูปพ่อกับผู้หญิงคนหนึ่ง
สมัยที่เขาเป็นเด็ก มีการ์ดเขียนเอาไว้ว่าเธอเป็นน้องสาว สมุดอัลบั้มภาพ นิติธรรถ่ายรูปในงานศพ ทุกคนเป็น
เด็กสาวหรือเด็กหนุ่ม แม่กขมวดคิ้ว ทั้งอึ้งทั้งงงและขำขี้เสียว

กระต่ายพรุฟกางเต็มโต๊ะ รายชื่อมากมายถูกขีด ก่อนจะวงไว้ทั้งหมดเจ็ดชื่อ แม่กอ่านชื่อเหล่านั้น
ก่อนจะเดินกลับไปดูที่อัลบั้มรูปอีกครั้ง เด็กชายหยิบมันมามาวางเทียบเอานิ้วไล่ดู นามสกุลของทุกคนตรงกัน
หมดทั้งห้าคน และในตอนนั้นเองเขาก็นึกว่าออกว่าคนที่หก มีนามสกุลเดียวกับเด็กหญิงที่เพิ่งมีข่าวหายตัวไป
ส่วนคนที่เจ็ดนั้นไม่มี ยังไม่มีรายชื่อเด็กคนไหนตรงกับชายที่ชื่อ “สุพล”

แม่กเพิ่งสังเกตว่าในนี้มีรูปวาด คล้ายร่างเค้าโครงจากเด็กหญิงที่เป็นอาของเขา นิ้วของเด็กชายลากไปจนเจอ
ขวดยาววางเรียงกันเต็มไปหมด มีขวดหนึ่งยังปิดฝาไม่สนิท แม่กหยิบขึ้นมาดูเสร็จแล้วก็หยิบของตัวเองขึ้นมา
เปิดดมบ้าง แม่กสับสนที่กลิ่นมันเหมือนกัน
ขวดยานั้นเขียนว่า

Diethyl ether(ยาสลบ)

แม่กยืนอึ้ง

ทันใดนั้นประตูเปิดออก แม่กดับไฟฉายเกือบไม่ทัน(จึงหลบฉากไป)

นิติธรรนั่นเอง เขาเปิดไฟแล้วถอนหายใจ เขามานั่งกลางเตียงเอามือลูบ หยิบเสื้อผ้าผู้หญิงวัยรุ่นๆที่
วางอยู่บนเตียงขึ้นมาดม แล้วก็เหวี่ยงทิ้ง ก่อนจะหันมามองทางตู้เสื้อผ้า ซึ่งแม่กซ่อนตัวอยู่ แม่กตกใจ นิติธรร
จ้องเขม็งก่อนจะเดินมา ดึงเสื้อเด็กตัวหนึ่งขึ้นมาดม เสื้อตัวนั้นอยู่ระหว่างเสื้ออีกตัวกับแม่กแต่เด็กชายอยู่ใน
เงามืด เท่ากับว่าเขาและนิติธรรนั้นห่างเพียงเสื้อตัวเดียว

นิติธรรเงยหน้าผ่อนลมหายใจวางเสื้อลง เดินไปลูบรูปภาพในกรอบที่หนึ่งแล้วก็เดินออกไป แม่กรองเขาปิด
ไฟปิดประตูจึงเดินออกมาบ้าง

ผู้ว่า!

ประตูเปิดออกอย่างรวดเร็ว แม่กตกใจทำอะไรไม่ทัน เขาถูกลากคอเสื้อเหวี่ยงออกไปนอกห้องจนกระแทกกับ
ผนัง

นิติธรรเดินหน้าตาถมึงหึ่งตามออกมา คำว่าคอเสื้อแม่กแล้วตะคอกใส่

นิติธรร

ฉันบอกให้แกขึ้นไป! ทำไม! ทำไมไม่ฟัง!

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นิติธรรมาจารย์ของลูกชายที่ยังขึ้นอายุ มีกลิ่นหวานขมเป็นเอกลักษณ์ลอยออกมา

นิติธรร

แกไม่ได้พ่นยาใช่ไหม!

แม่!

พ่อ! พ่อ!

นิติธรร

ไม่ได้พ่นยาใช่ไหม!!

แม่!

นิติธรร

ไอ้เวร!!

แก!

เสียงจากประตูอีกบาน ทำให้ทั้งคู่หันไปมอง เด็กชายสะบัดตัววิ่งไปดู

นิติธรร

กลับมา!

แม่! เข้าไปในห้องที่ปิดประตูไม่สนิทก็พบกับเจนนอนเอามือแกว่งไปมา พยายามช่วยเหลือตัวเองอย่างสุดกำลังจนข้าวของตกกระจาย นิติธรรตามเข้ามา

นิติธรร

กลับออกไปแม่!

แม่!

พ่อ พ่อทำอะไรเขาอะ

นิติธรร

กลับออกไป!

แม่!

ต้องปล่อยเขาอะพ่อ!

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แม่ก็เดินไปหาเงิน แต่นิติธรวางว่า กระจกตัวกลับมาแล้วตบหน้า แม่ก็อึ้งมองหน้าพ่อเหมือนไม่รู้จัก

นิติธรร

กลับไปแม่ก็ เตียวฉินจะไปหาแกที่หลัง

แม่ก็เดินกลับไปยังอย่างอื่น

ส่วนนิติธรรปากสั้น ตาลอกแกล่ก กลัว เพราะมีคนรู้เรื่องแล้วที่สำคัญนั่นคือลูกของเขาเอง เขากำมิดไว้แน่น มองไปที่เหยื่อ ลังเลเมื่อมีตขึ้น เงินน้ำตาคลอเบา ตาปรือพยายามส่ายหัวไปมาแต่ใกล้สลับเต็มที่

โครม! นิติธรรเงยหน้าขึ้น

เพลิง!

นิติธรรหัวเสียวรีบวิ่งขึ้นไปดู

แม่ก็แอบอยู่ในมุมมืดวิ่งสวนเข้ามา ปลอดภัยที่มิดมือเงินออก เงินกำลังเมายาสลบสะลึมสะลือ มองเห็นนิติธรรด้านหลังแม่

ระวัง!

นิติธรรกระจกผมแม่ก็เหวี่ยงไปด้านหลังจนล้ม

นิติธรร

อย่าเสือก!

นิติธรรลากคอแม่ก็ออกมา

ตึง!

เตียงสแตเลสโดนผลักใส่นิติธรรจนเขาล้ม เงินเดินเซหยิบเข็มฉีดยาปักเข้าเอว

นิติธรร

อึ๊บ้า!

แม่ก็และเงินตะกายออกจากห้อง นิติธรรตามมากระจกผมเงิน แม่ก็กัดมือเขา แล้วหอบหายใจหืดๆ

นิติธรร

โหย!

ยาหอบหืดแม่ก็กลิ้งออกจากกระเป๋ เงินคว้าเอาไว้ฟันใส่ตานิติธรร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นิติธร

โหย้!!

นิติธรรตั่วเซ เอามาปิดตาร้องโวยวาย เจนคว้ามืดมาซี้เป็นการขู่ นิติธรหันมาหน้าตาโกรธจนไม่มีสติเหมือนคนบ้า

นิติธร

อ้ากกกกกก!

แม่็ก

ไปๆๆๆๆ ไปก่อน!

ทั้งสองคนวิ่งออกไป นิติธรวิ่งตาม เจนกับแม่็กปิดประตูใส่หน้าเขา แต่เขาพยายามผลักกระแทกออกมา ทั้งสองคนหนีขึ้นไปข้างบนของบ้าน นิติธรวิ่งตาม แม่็กขึ้นไปก่อน เจนตามมาเป็นคนที่สอง นิติธรกระชากขาเจนไว้ แต่เจนดันจนหลุดตะกายขึ้นมาด้านบนสำเร็จ นิติธรหน้าตามึนงงมองไปรอบๆบ้าน ไม่มีใครอยู่ ทั้งสองหนีหายไปตามตรงไหนไม่ทราบได้

นิติธร

แกจะเล่นซ่อนหาใช้ไหม ได้!

นิติธรคว้ามืดทำครว้เดินหาแม่็กและเจนแอบอยู่ที่ใต้เตียงชั้นบน แม่็กคลานไปหยิบโทรศัพท์มากดเลื่อนหารายชื่อ แม่้มปากตัดสินใจสุดท้ายก็โทรหาดีว

แม่็ก

ไม่รับเลย

เจน

เค้ามาแล้ว!

เสียงฝีเท้าเดินขึ้นมาด้านบนอย่างซ้าๆ พื้นไม้ลั่นเมื่อรองเท้าบูตย่ำไปมา

นิติธร

แม่็ก...ออกมา อย่างมายุ่งเรื่องนี้

ทั้งคู่เสียบกริบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นิติธร

ออกมาเถอะ พ่อจะปล่อยเขาไปแต่พวกลูกต้องออกมานะ

ทุกอย่างยังเงียบ แม็กเกือบจะใจอ่อนแต่เจนนีให้เขาเห็นเงามืด แม็กจึงเงียบ

นิติธร

กูบอกให้พวกมึงออกมา!!!

นิติธรเอาמידแทงไปบนเตียงรอบๆ แล้วก็เดินออกไป

โทรศัพท์ดังตึ๊งๆ เพราะคิวโทรเข้ามา

นิติธรที่เดินลงไปแล้วชะงักกึกก่อนจะวิ่งกลับขึ้นมา

นิติธรลากเจนนีที่ตัวสูงกว่าออกจากใต้เตียง เจนนีมีดสั้น เจนนีเดินสะบัดไป

นิติธร

โหย!!

มิดเล่มเล็กที่อยู่ในห้องใต้ดิน แม็กหยิบติดมือมาและแทงเข้าที่เอวของพ่อตัวเอง เจนและแม็กพากันวิ่ง

นิติธรวิ่งขโยกเขยกตามหลังมาตึ๊งๆ เจนนีวิ่งนำออกไปนอกบ้าน แต่แม็กถูกคว่ำตัวไว้ก่อนถึงประตูบ้าน

เจนนีหันมามอง ภาพตัดไปที่นิติธรเอาเมื่อรัดคอแม็กแล้วลากกลับเข้ามา พยายามจะพาเขาไปมัดไว้ก็ถูกเจนนีเอา

ไม้ฟาดที่ท้ายหอยเขางจนล้มกลิ้งตกลงไปในห้องใต้ดินพร้อมกับแม็ก ตัวทั้งคู่กระแทกชั้นวางจนของร่วง แม็ก

คลานหลบออกมา เจนนีตามมาในมือถือไม้ตัวสั้นไปหมด

นิติธรมองเจนนีขมขื่นอย่าเคียดแค้นก่อนพุ่งเข้าหาเจนนี จับเธอตกลงกับพื้น ในตอนนั้นเองที่แม็กเอากรรไกรแทง

ใส่หลังพ่อตัวเอง นิติธรชะงัก แม็กแทงลงมาไม่ยั้ง แทงไปร้องไห้จนแน่ใจว่านิติธรจะไม่ลุกขึ้นมาอีก เขาก็หยุด

เจนนีเดินไปอยู่ข้างๆแม็ก แม็กร้องไห้แล้วก็อ้วกลงตรงนั้น โกงค้ออ้วกไม่หยุด เจนนีเอามือลูบหลังเจนนีเริ่มสงบ

พื้นหนาวร่วงลงมาจากตู้ที่ฝังไว้ตรงกำแพงตกมาอยู่ข้างๆ เจนนีหยิบมาเปิดดู

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในนั้นคือกรอบหนังสือพิมพ์ข่าวการตายของเด็กหญิง มีร่องรอยถูกทำร้ายและข่มขืน อีกฉบับคือระบุตัวผู้ต้องหา แต่ศาลตัดสินว่าเป็นผู้เยาว์จึงให้อยู่ในสถานพินิจห้าเดือนก่อนปล่อยตัว ที่แรกเจนยังไม่เข้าใจตัวเนื้อข่าว แต่พอเปิดหน้าถัดมาก็เห็นรูปหน้าผู้ต้องหา หนึ่งในนั้นคือบิดาของตัวเองที่ตอนนั้นไม่ได้ชื่อสกุล เจนรับไม่ได้ ร้องกรี๊ดอย่างเสียดสีข้างๆแม็กที่หยุดอ้วกไปแล้วแต่นั่งกอดเข้าเนิ่ง

voice over

“เขาคงทรมานมาก ผมเห็นรูปวาดในห้องนั้น...พ่อคงจะวาดไว้ คิดว่าถ้าอาโตขึ้นมาหน้าตาจะเป็นยังไง”
 “พ่อได้อยู่ร่วมกับเด็กสาวบ่อยๆ เขาก็เริ่มคิดหาตัวแทนอาของผม แต่ว่า...หาไม่เจอ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงร่างครั้งที่ 4

Scene1

ภายใน/กลางวัน/ห้องบรรยาย

ตัวละคร : ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิติธร/นักศึกษาหญิง/นักศึกษาชาย/นักศึกษาร่วมคลาส

ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิติธร วิทยากรพิเศษวิชาอาชญาวิทยาและทัณวิทยากำลังอธิบายอยู่ในคลาสเรียน นิติธรรกดเปลี่ยนสไลด์และอธิบายให้นักศึกษาที่มีอยู่ส่วนหนึ่งฟังเกี่ยวกับทฤษฎีเบื้องต้นของอาชญาวิทยา ได้แก่เรื่อง ทฤษฎีอโนมี

นิติธร

“อโนมี” (Anomie) หมายถึง *สภาวะที่ไม่เกิดดุลยภาพระหว่างเป้าหมายและวิธีการเพื่อบรรลุเป้าหมายของมนุษย์* ซึ่งส่งผลให้เกิดปัญหาสังคมตามมา ทั้งปัญหาการฆ่าตัวตาย และปัญหาอาชญากรรม”

นิติธรอธิบายพลาดกดเปลี่ยนสไลด์ เสียงสไลด์ดังท่ามกลางความเงียบ นักศึกษาสาวคนหนึ่งจ้องมอง พยายามสบตาเขาอย่างมีเสศนัย

นิติธร

ลอมโบรโซคือเจ้าของทฤษฎี อาชญากรโดยกำเนิด ซึ่งเขาเชื่อว่าคนที่เป็นอาชญากรจะมีรูปลักษณะบางอย่างที่ไม่เหมือนคนทั่วไป (นิติธรรสบตากับนักศึกษาสาวก่อนจะหันไปกดเลื่อนสไลด์) ลอมโบรโซเชื่อว่าอาชญากรโดยกำเนิดนั้น จะไม่มีสามัญสำนึกเหมือนคนทั่วไป มีสัญชาติญาณดิบที่โกล้กับมนุษย์ยุคดึกดำบรรพ์

(รูปสไลด์คือคนประเภทต่างๆที่อยู่ในกฎของลอมโบรโซ)

แบ่งได้ห้าประเภทใหญ่ๆ คือ ลอมโบรโซกล่าวเอาไว้ว่า รูปลักษณะภายนอกของอาชญากรโดยกำเนิดจะ

1. หน้าผากต่ำลาดหรือกระโหลกศีรษะผิดส่วน
2. ไม่ค่อยมีหนวดเครา หรือมีน้อย
3. ขากรรไกรจะกว้างและโต
4. โหนกแก้มสูง จมูกงุ้ม ขนคิ้วดก
5. แหวตาด้านขวา

นิติธรรกดเลื่อนสไลด์อีกครั้ง

ฉับ!

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นักศึกษาหญิง(ที่ส่งสายตา)
แล้วอาจารย์เคยเจอคนลักษณะแบบนี้ไหมคะ พวกเขาเป็นอาชญากรหรือ

เปล่า

นิติธรนิ่งไป

นิติธร

นั่นสิ ผมก็อยากเจออยู่เหมือนกัน

ในตอนนั้นเองที่นักศึกษาชายภายในคลาสยกมือขึ้นขออนุญาต นิติธรพยักหน้าให้ชนิดหนึ่งเป็นเชิง
อนุญาต

นักศึกษาชาย

อาจารย์ครับ แบบนี้เท่าที่เรารู้ว่าเราตัดสินเขาที่ภายนอกเลยหรือเปล่าครับ แค
ตรงตามทีลอม

โบรโซบอกก็เท่ากับเป็นฆาตกรหรือครับ

นิติธร

เป็นคำถามที่ดีนะ เอนเฟอริโก้ที่เป็นลูกศิษย์ของลอมโบรโซก็คัดค้านทฤษฎี
ของลอมโบรโซ เพราะเขาเชื่อว่า อาชญากรเกิดจากความคิดและจิตที่ผิดปกติ...
(นิติธรรบรรยายในคลาส)

ฉับ!

ภาพตัดมาที่นิติธรรลากผู้หญิงที่อายุพอๆกับเขาถูกมัดมากองอยู่ที่พื้น ส่วนตัวเองก็ไปเตรียมอุปกรณ์
พวกมิด โดยที่หญิงสาวร้องให้อยู่

ภาพตัดมาที่นิติธรรกำลังอธิบายอยู่ในคลาสเรียน

นิติธร

มีการวิจัยแล้วก็พบว่าคนที่เป็นอาชญากรหรือฆาตกร กลับมองส่วนหน้าที่
มีไว้ควบคุมแรง
กระตุ้นด้านอารมณ์จะตอบสนองน้อยกว่าปกติ
(นิติธรรบรรยายในคลาส)

ภาพตัดไปที่นิติธรกระซอกขาของเธอจนล้ม ใบหน้าของชายวัยกลางคนไม่มีความสงสารใดๆ เธอ
พยายามกระเสือกกระสนหนี หญิงสาวคนนั้น ยกมือไหว้ขอร้อง

นิติธร

ในขณะที่มองส่วนในซึ่งตอบสนองความรู้สึกให้กระทำออกมา จะทำงาน

มากกว่าคนปกติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(นิติธรรบรรยายในคลาส)

ภาพตัดไปที่หญิงสาวทุบตีนิติธ เธอมีตบหน้าเขา

นิติธ

เท่ากับว่าคนพวกนี้ จะโกรธง่ายและควบคุมตัวเองไม่ค่อยได้...

(นิติธบรรยายในคลาส)

เขาหันหน้ามาด้วยสีหน้าโกรธ หญิงสาวหวาดกลัวพยายามดิ้นหนี แต่ก็โดนเขาจ้วงมีดลงมา
ฉับ!

นิติธยื่นหอบเหนื่อย ปามืดทึบอย่างโมโห ก่อนจะชนศพใส่ถังหมักและกลับเข้ามาขัดพื้นทำความสะอาด

ภาพตัดไปที่ดิวิในชุดสุขภาพกำลังนั่งรออยู่บนรถ มือของชายหนุ่มเขี่ยๆอยู่ที่เกียร์ เห็นพวงกุญแจอันเล็ก
อยู่ในนั้นก็คว้าใส่กระเป๋าตัวเอง

นิติธเปิดประตูด้านหลังขึ้นมา

ดิวิ

จะแวะที่ไหนก่อนไหมครับอาจารย์

นิติธ

อืม...แวะซูเปอร์ก่อนแล้วกัน

ดิวิ

ครับ

ดิวิรับคำก่อนจะออกรถ

Scene2

ภายนอก/กลางวัน/ในห้องนอน

ตัวละคร : มิว/นิติธ

ตึง!

มิวสะดุ้งตื่น สูดน้ำมูกฟัดฟาดก่อนจะหันไปหยิบดยารักษาโรคหอบหืดข้างเตียงมาพ่น ก็รู้ว่ามันหมด
แล้วจึงเดินไปล้างหน้าแปรงฟันก่อนจะวิ่งลงมาจากชั้นบน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นิติธรหัวถ่วงของสดเข้ามา

นิติธร

ตื่นแล้วหรือ

มิว

ค่ะ...ไปบรรยายมาเป็นไงบ้างละ

นิติธร

อิม ก็ดี แต่ว่าจะไม่ไปแล้ว อดสำหรับลาออกมาแล้วทั้งที่
(นิติธรรนำถ่วงของสดขึ้นไปวางบนโต๊ะทำอาหาร จัดเรียงอย่างเป็นระเบียบ ซ่อนที่วางเอียง เขามองอย่างไม่พอใจจึงจัดวางมัน
ใหม่)

มิวป็นขึ้นป็นั่งบนเก้าอี้ เอานิ้วชี้ๆหนังสือพิมพ์ ตามมองข่าวแว็บหนึ่ง บนนั้นมีข่าวคนหายตัวไป มีทั้ง
ชื่อและนามสกุล

นิติธรเหลือบขึ้นเห็น

นิติธร

มีแต่ข่าวคนหายทุกวัน ไม่มีอะไรดีๆอ่านเลย

Scene3

ภายใน/กลางคืน/ห้องลับ

ตัวละคร : นิติธร

นิติธรนั่งอยู่บนโต๊ะหน้าตาเคร่งเครียด ในมือมีแก้วเหล้า บนโต๊ะมีแลปท็อปเครื่องหนึ่ง นิติธรกดเล่น
คลิก ปรากฏว่าในนั้นมันคือชายหญิงคู่หนึ่งกำลังนั่งเนียนกันอยู่บนเตียง นิติธรกดหยุดเล่น ย้อนกลับไป
ใหม่และกดเล่น วนอยู่แบบนั้น จู่ๆเขาก็พับลงบนโต๊ะ แลปทอปนั้นค้างอยู่ที่ภาพเดิมและภาพนั้นมีเงา
หนึ่งอยู่ที่ประตู

เสียงเพลงจากลำโพงยังดังเป็นระยะ

Scene4

ภายนอก/กลางวัน/ในบ้าน

ตัวละคร : นิติธร/มิว/ติว

มิวเดินออกมาจากห้องนอนพบกับหนุ่มวัยรุ่นผิวดำคล้านั่งอยู่กับพ่อของเขา

นิติธรลุกขึ้นยืน พลังดิ่งเสื่อกับหมวกมาไว้ในมือ

นิติธร

วันนี้พ่อไม่อยู่ กลับมาอีกทีตอนเย็น ติวจะอยู่ด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(หันไปพูดกับดิว)

ฝากดูมิวให้พ่นยาตรงเวลาด้วยนะ

ดิว

ครับ

มิว

อ้าว แล้วพี่ดิวไม่ขับรถให้พ่อเหรอ

นิติธร

ไม่ต้อง พ่อไปทำธุระนานให้ดิวอยู่เป็นเพื่อนมิวแล้วกัน

นิติธรเดินออกจากบ้านไป มิวและดิวมองตามก่อนที่มิวจะสังเกตแผ่นหลังของดิว ดิวหันหน้ามา

ดิว

หิวข้าวยัง

มิว

ยัง หนูต้องไปเอายาอันใหม่ในห้องพ่อ อ้าว เอาไปไว้ไหน
(คลำหากระบอกยาของตัวเอง)

ดิวเดินเตร่ดูทั่วห้องก็เจอกับยาหอบหืดที่เขียนฉลากไว้ว่ายาแก้หอบหืด เปิดฝาดอกดม

ดิว

อันนี้เหรอ...ไม่เห็นมีกลิ่นอะไรเลย

มิว

พ่อย่าเปิดมั่วดี เอามา

เขาส่งมันคืนให้มิว ก่อนจะเดินดูไปเรื่อย เจอโมเตอร์รถคันเล็ก ดิวก็เหลือบๆมองข้างหลัง พอเห็นว่ามิวไม่สนใจเขาก็คลำๆรถคันเล็กนั้นแล้วหยิบใส่กระเป๋าคาดำหน้าตาเฉย มิววิ่งขึ้นมาด้านบนของห้อง ค้นขวดยาจนเจอแล้วเปลี่ยนใส่กระบอกยาของตัวเอง ขณะกำลังจะวิ่งลงไปเด็กหญิงก็สังเกตเห็นรูปใบหนึ่งเสียก่อน มันตกอยู่ตรงขาเดียว เป็นรูปของชายผู้หนึ่งยิ้มให้กล้องอย่างสดใส มิวเก็บขึ้นมาแล้วก็ขยำเป็นก้อนกลมๆเอาใส่กระเป๋ากางเกงตัวเอง แล้ววิ่งลงไปข้างล่าง มิวเห็นดิวหยิบลูกดอกขึ้นมาดูก็ส่งเสียงทัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีว

แข่งปลูกดอกกันใหม่ หนูปาแม่นนะ

ดิวสะดุ้ง วางลูกดอกลงที่เดิม

ดิว

แม่นเทรอ แล้วไอ้ที่ปักอยู่บนแอปเปิ้ลนี่ล่ะ

ชายหนุ่มหัวเราะ

มีว

ไม่อยากจะไม้

เต้ชายล้วงรูปที่ถูกขยำแล้วออกจากกระเป๋าล้วโยนใส่ถังขยะที่อยู่ด้านหลังอย่างแม่นยำ โดยที่ดิวไม่เห็น

ดิว

มาดิมา ขอคู่มือ

มีววิ่งไปหาดิว ทั้งคู่แบ่งลูกดอกกัน

Scene5

ภายนอก/กลางวัน/บ้านหลังหนึ่ง

ตัวละคร : นิติธร

นิติธรขับรถมาจอดไว้ในพงหญ้าข้างทาง เขาเดินลงจากรถ มองซ้ายขวาเพื่อความแน่ใจ ก่อนจะเดินไปเปิดกระโปรงรถออก และหิ้วกระสอบขนาดใหญ่ออก ลากมันเข้าไปในป่าติดกับรั้วบ้านหลังหนึ่ง และลงมือฝังศพ

ภาพตัดมาที่ดิวปลูกดอกเฉียดปากกลางไปนิดเดียว

ดิว

เซ็ด อีกนิดเดียวเอง!

มีวหยิบลูกดอกมาปาบ้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉีก!

อยู่ที่ปลายขอบหมิ่นเหม่เกือบจะตก ดิวหัวเราะก๊ากขณะที่มิวหัวเราะคิกคัก

มิว

เข้าเป้า

ดิว

เป้าขอบสุดอะดิ

มิวมองลูกดอกยิ้มๆ

ภาพตัดมาที่นิติธรเอาเท้ากลับหญ้าให้กลับมาเป็นเหมือนเดิม

Scene 6

ภายใน/กลางคืน/ในบ้าน

ตัวละคร : นิติธร/มิว

มิวนอนหลับอยู่บนเตียง เด็กหญิงสะดุ้งตื่นขึ้นมาด้วยอาการคอแห้ง เอามือคลำหาหายใจหอบหืดอย่าง
เคยชินและผลอึดมั่นติดมือมาด้วย เด็กหญิงเดินจ้วเจียออกจากห้องนอนลงไปข้างล่าง
มิวชะงักกึกเมื่อเห็นว่าบ้านตัวเองมีของหล่นเกะกะ เขาชะงักหน้าออกไปมองข้างนอกก็เห็นรถของพ่อ
เด็กหญิงเดินมาที่ตู้เย็น เด็กหญิงเปิดประตู ไฟของตู้เย็นสว่างออกมา มิวสังเกตเห็นรอยเลือดที่ได้ตู้เย็น
เขาก็้มลงเอานิ้วแตะที่รอยนั้นขึ้นมาดม

นิติธร

มิว!

มิวสะดุ้งเฮือก หันกลับไป เห็นนิติธรยืนทำหน้าดูอยู่ข้างหลังมีเหงื่อท่วมตัว

นิติธร

มาทำอะไรตรงนี้

มิว

หนู... หนูหิวน้ำ

มิวแอบเอานิ้วขีดกางเกง

นิติธรนั่งคิดและมองอย่างหวาดระแวง ก่อนจะเอ่ยถามเหมือนนี่อะไรขึ้นได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นิติธร

พ่นยาก่อนนอนหรือเปล่า

มิวมองหน้าพ่อคล้ายตัดสินใจ ก่อนจะล้วงยาหอบที่ขนาดพกพาจากกระเป๋ากางเกงนอน ชูให้พ่อของตนดู

มิว

มันหมด

นิติธรจ้องเขม็ง ก่อนจะเดินไปหยิบยาจากตู้ยืมให้

นิติธร

พ่นซะ

มิวรับมาทำท่าจะเก็บใส่กระเป๋ากางเกง แต่นิติธรรู้สึกขัดขึ้นมาก่อน

นิติธร

พ่นตอนนี้แหละ พ่น!

มิวทั้งตกใจและมีสีหน้าสงสัย แต่นิติธรยืนยันจ้องราวกับว่าจะไม่ไปไหนถ้าเขาไม่ยอมพ่นยาเข้าไป เด็กหญิงจึงจำใจพ่นยาเข้าไป ก่อนจะส่งยิ้มฝืดๆให้พ่อ ส่วนนิติธรรู้ก็คลายใจ

นิติธร

กลับขึ้นไปนอนได้แล้วไป

มิวไม่ได้พูดอะไรนอกจากพยักหน้าแรงๆ แล้วเดินอ้อมไป พอพ่นนิติธรรมาได้หน่อยเดียว เด็กหญิงก็แอบบ้วนยาลงแขนเสื้อ

นิติธร

มิว...

มิวสะดุ้ง หันไปหาพ่อโดยหลบแขนเสื้อที่เปียกเอาไว้ในมุมมืด นิติธรจ้องเขามอง

นิติธร

ถ้ายาหมดอีกก็บอกพ่อ เข้าใจไหม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มิวพยักหน้า นิตริธจึงพยักเพียดให้เด็กหญิงกลับขึ้นไปด้านบน มิวเดินขึ้นบันไดบ้านไป นิตริธมองตามจนเขาหายลับไปในความมืด แล้วจึงทิ้งตัวลงนั่งที่โต๊ะกินข้าว ขณะที่มิวนั้นแอบกลับมาซ่อนตัวนั่งมองผ่านราวบันไดในความมืด จ้องพอนิ่งจนกว่าจะมีความเคลื่อนไหว จนในที่สุดมิวก็ถอดใจจะเดินกลับ นิตริธกลับลุกขึ้นอย่างเงิบๆ มิวจึงกลับมาที่นั่งที่เดิมและคอยมอง นิตริธจ้องขึ้นมาด้านบน สบตากับมิว เด็กหญิงคิดว่าเขาจะเห็นหรือไม่

แต่นิตริธก็เดินไปที่ตู้เย็นแล้ว ชายวัยกลางคนออกแรงขยับตู้เย็นจนมันเลื่อนออก ภายหลังตู้เย็นคือแผ่นไม้ทาสีขาวจนกลืนไปกับผนังรอบข้าง จนกระทั่งนิตริธผลักมันออก มิวจึงรู้ว่ามันคือประตู พ่อของเขาเดินลับหายเข้าไปและจับประตูไว้เหมือนเดิม

มิวทำหน้าที่สับสน แต่สุดท้ายก็ค่อยๆ อย่งลงบันได ยืนอยู่ที่ประตูไม้ นั้นและผลักมันออก

Scene 7

ภายใน/กลางวัน/ในบ้าน

ตัวละคร : นิตริธ/มิว/ดิวิ

มิวนั่งทำการบ้านอยู่ที่พื้นตรงห้องทานอาหาร โดยมีดิวินั่งเล่นเกมโทรศัพท์อยู่ใกล้ๆ มิวเงยหน้ามองนาฬิกา สลับกับมองดิวิ ฉับพลันนั้นดิวิสอดนิ้วมือก็กลิ้งหลบไปใต้ตู้เย็น มิวคลานไปสอดมือเพื่อเอามันออกมาแต่ทำไม่ได้ เพราะใต้ตู้เย็นมันแคบต่ำเกินไป

มิว

ที่ดิวิ เอาดิวิสอดให้หน่อยดิ

ดิวิ

อยู่ที่ไหน?

ดิวิปิดโทรศัพท์ บิดขี้เกียจแล้วลงมาช่วย

มิว

ใต้ตู้เย็น แต่เอือมมือไม่ได้

ดิวิ

งั้นเดี๋ยวเลื่อนตู้เย็นให้แล้วกัน

ดิวิเดินเข้ามาออกแรงเลื่อนตู้เย็นดังครี๊ดๆ มิวจ้องมองอย่างตั้งใจจนเกินเหตุ ดิวิดันตู้เย็นจนพ้นแล้วหยิบดิวิสอดขึ้นมา

มิว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พี่ตีว นุ่นอะไรอะ

มิวชี้ไปที่แผ่นไม้ที่สึดติดกับรอบข้างนิดหน่อย ติวมองตาม

ตีว

เอ๋อ

ตีวเอามือยันแผ่นไม้ก็พบว่ามันไม่ใช่กำแพง พอลองเอานิ้วเคาะก็มีเสียงดังก้องๆ ออกแรงผลักอีกนิดมันก็เปิดออก

ตีวหันมามองหน้ามิวแบบอึ้งๆ มิวลุกขึ้นมามองตาม ด้านล่างนั้นมีบันไดทอดยาวลงไป

ตีวยิ้มเจ้าเล่ห์

ตีวเอาไฟฉายส่องระหว่างเดินสำรวจ แสงลอดออกมาจากห้องข้างในอีกที มิวเดินเข้าไปหาห้องที่ปิดไม่สนิทนั้น พบว่าข้างในเป็นห้องอับๆห้องหนึ่ง มีเตียงสแตนเลสวางอยู่ เสาไม้เกลือและมีผ้าตัดระหว่างนั้นเขาเพิ่งสังเกตว่าห้องนั้นมีของมากมายวางอย่างเป็นระเบียบ มิวกลืนน้ำลาย กดเปิดไฟฉายแล้วส่องออกไป

เด็กหญิงเจอขวดยาววางเรียงกันเต็มไปหมด มีขวดหนึ่งยังปิดฝาไม่สนิท มิวหยิบขึ้นมาดูเสร็จแล้วก็หยิบยาพันของตัวเองขึ้นมาเปิดดมบ้าง มิวสับสนที่กลิ่นมันเหมือนกัน ขวดยานั้นเขียนว่า

Diethyl ether(ยาสลบ)

มิวยืนอึ้ง

ตีวเดินเตร่ในห้อง จับนั่นจับนี่อย่างสนใจ มีเมมโมรี่การ์ดหนึ่งอันวางอยู่บนโต๊ะ เขาก็คว่ำมันใส่กระเป๋าตามความเคยชิน

ก่อนจะเจอถังหมักสีฟ้าตั้งอยู่ด้วย ชายหนุ่มเปิดอย่างไม่สนใจ แต่ก็ต้องร้องเสียงหลง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดิวิ

เฮีย!

พอเขาเปิดฝา มือเปื้อนเลือดก็เต็งออกมาเหมือนว่ามันถูกบังคับยัด จึงมีสภาพเช่นนี้ มิววิ่งตามมาดูแลดู
กดิวิปิดตาเอาไว้

ศพชายคนหนึ่งนอนตาค้างอยู่ในถังหมัก กลิ่นเหม็นน้ำหนองลอยอวลไปทั่ว มิวสะบัดมือดิวิออก พอ
เห็นสภาพนั้นก็ช็อก

แฟลชแบกย้อนกลับมาเลื่อนรางว่าเขาเคยเห็นผู้ชายคนนี้นามาก่อน ผู้ชายคนนี้เคยลูบหัวมิว
รถยนต์ของนิติธรเล่นเข้ามา เขากำลังเลื่อนรถจอด
เสียงรถยนต์ทำให้ดิวิตกใจ

ดิวิ

มิว ไปเร็ว

ทั้งคู่จัดการปิดฝาดังแล้ววิ่งออกจากห้องนั้น ระหว่างนั้นนิติธรก็กำลังเดินมาที่ประตูบ้าน ฝั่งมิวก็สะดุด
จนทำให้เตียงเลื่อนนิดหน่อยแต่ทั้งคู่ไม่ทันได้สนใจมัน
พวกเขาขึ้นมาถึงด้านบน จัดการปิดประตูและเลื่อนตู้เย็นเข้าที่เดิม

นิติธรเดินเข้ามาเห็นมิวและดิวินั่งอยู่ด้วยกันที่ห้องรับแขก

นิติธร

กินข้าวกันหรือยัง?

มิว

กินแล้วค่ะ

นิติธรเดินเข้ามา กำลังจะนั่งที่โซฟา ก็สังเกตเห็นรอยดำๆที่แขนเสื้อ นิติธรจ้องมองนิ่งๆ

ดิวิ

เอ่อ ผมขอตัวกลับก่อนนะคะ

แล้วชายหนุ่มก็รีบเดินออกไปจากบ้าน

มิวนั่งอยู่กับที่ นิติธรหันมามองแล้วเดินเข้ามาใกล้ๆ

นิติธร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไปอาบน้ำไปมิว เหนือเต็มตัวไปหมด

มิว

คะ

มิวเดินกลับห้องตัวเองไป

Scene 8

ภายใน/กลางคืน/ในบ้าน

ตัวละคร : นิติธร

นิติธรเดินถือแก้วเหล้าเข้ามาในห้องใต้ดิน เขากดเปิดเล่นเพลง แต่พอวางแก้วเหล้าลงก็สังเกตเห็นบางอย่างแปลกไป นิติธรเดินไปที่ถังหมัก กดปิดฝาถังก็ก ดวงตาล็อกแตก เขาเดินไปที่มุมหนึ่งของโต๊ะเอามือคลำลูบไปมา ซึ่งที่ตรงนั้นเคยเอาไว้วางเมมโมรี่การ์ด

Scene 9

ภายใน/กลางคืน/ในบ้าน

ดิวิเดินวนไปมาแล้วก็ไปนั่งที่เตียงอย่างเคร่งเครียด สมองคิดถึงภาพศพไม่หยุด สายตาพลันไปหยุดอยู่ที่เสื้อยืดซึ่งใส่ไปทำงานวันนี้ ดิวิหยิบมาจัดให้เรียบร้อยเตรียมใส่ลงตะกร้า เขาเอามือคลำกระเป๋าเป็นการเช็ค แต่ก็ชะงักเมื่อเจอสิ่งของ ชายหนุ่มหยิบมันออกมา มันมีทั้งลูกอม ตุ๊กตาตัวเล็กๆ และเมมโมรี่การ์ดกล่อง

ดิวิกระพริบตาปริบๆ ก่อนจะหยิบแลปท็อปของตัวเองออกมาและใส่เมมโมรี่การ์ดลงไป ในนั้นมีคลิปอยู่หลายคลิป เขาเลือกคลิปแรก มันเป็นคลิปเดียวกับที่นิติธรรดเล่น ชายหนุ่มเปิดตั้งแต่แรก เนื้อหาในคลิปมีเพียงหญิงคนหนึ่งเปิดห้องเข้ามาและเริ่มนัวเนียกับผู้ชายที่ตามเข้ามาด้วย ทั้งสองคนพากันไปที่เตียง และกอดจูบกัน ก่อนที่จะมีเงาหนึ่งทอดเข้ามาที่ประตู เป็นมิวนั่นเอง

เด็กหญิงยืนซ็อก ก่อนจะเริ่มร้องไห้อววย เขวี้ยงปาข้าวของจนนิติธรวิ่งเข้ามาอุ้มตัวออกไปไว้นอกห้องผู้ชายอีกคนรีบใส่เสื้อผ้า นิติธรเดินกลับเข้ามา ชี้น้ำคำผู้ชายจนอีกฝ่ายวิ่งหนีออกไปอย่างรวดเร็ว นิติธรหันมามองผู้หญิงซึ่งคงเป็นภรรยา เขาลงมือตบผู้หญิงไม่ยั้ง เขวี้ยงเธอจนมาโดนกล่องและมันก็ถูกตัดไป

ดิวิก็ซ็อก ปิดจอลงอย่างอึ้งๆ

Scene 10

ภายใน/กลางวัน/ในบ้าน

ดิวิเรียกมิวมาคุยแบบลับๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ติว

มิว เมื่อคืนเกิดอะไรหรือเปล่า

มิว

ไม่ พ่อไม่ได้พูดอะไรเลยพี่ แต่หนู...เอ่อ..ในนั้นมันคนเหรอ

ติว

ศพต่างหาก! แม่เอ๊ย นี่กูทำงานให้ฆาตกรเหรอวะ

ติว ยี้หัวตัวเองอย่างเคร่งเครียดก่อนจะหันมามองมิว

สองคนในบ้าน!

ติว

แล้วแกจะทำยังไงล่ะ นี่พูดก็พูดเถอะ แม่อันตรายมากนะแกอยู่กับฆาตกร

มิว

นั่นพ่อหนูนะพี่

ติว

เออ รู้...นี่มิว มีญาติที่อื่นไหมวะ หนีก่อนไหม

มิว

ไม่ได้! พ่อหนูฆ่าหนูตายแน่ถ้าหนูหนี

มิว ทำหน้ากระอักกระอ่วนก่อนจะเปิดรอยแผลให้ดู

ติว

นี่...ไหนว่าพ่อไม่ได้พูดอะไรไป

มิว

ปกติถ้าพ่อหงุดหงิดพ่อจะตีหนู

ติว เอามือลูบหน้าเครียดๆ

ติว

แล้วถ้าพ่อแกว่าเรา...เขาไม่ฆ่าแกทั้งด้วยอีกคนเหรอ?

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มิวก้มหน้า ดิวยื่นคิอยู่ครู่หนึ่ง

ดิว

ห้ามพูดเรื่องวัน

ก่อนแล้วพรุ่งนี้จะมาใหม่

เราต้องแจ่งตำรวจนะ เราถึงจะปลดตภัย แต่ตอนนี้เนิงๆก่อน มิว...อยู่เนิงๆ
นั้นเข้าใจใหม่ อย่าหลบหน้าพ่อด้วยไม่งั้นเขาจะสงสัย พี่ต้องกลับ

มิวพยักหน้า ดิวหันหลังกลับ แต่เขาก็ทำหน้านึกขึ้นได้จึงหันกลับไปอีกครั้ง

เขาก็เห็นว่านิติธรมายืนซ้อนหลังมิวตั้งแต่เมื่อไหร่ไม่ทราบ มิวยื่นก้มหน้ากำชายกางเกงแน่น นิติธจ้อง
มองมาทางดิว ชายหนุ่มรีบหันหลังกลับ หน้าซีด

นิติธเอามือบีบไหล่มิวแน่น จนเด็กหญิงนิ่วหน้า

Scene 11.1

ภายใน/กลางวัน/บ้านดิว

ดิวนั่งอยู่ในบ้านตัวเอง มองโทรศัพท์อย่างซ่งใจก่อนจะโทรหาดำรวจ

ดิว

ฮัลโหลครับ สถานีตำรวจไซ้ใหม่ครับ คือผมจะแจ่งความครับ...คือว่า
ผม...ผมเจอศพใน บ้านเจ้านายครับ! ผมไม่ได้ล้อเล่นนะ! จริงๆ ศพ
ผู้ชาย...ผมเหรอ ผมชื่อณัฐพล ศรีสุข ครับ...

จำ(Voice)

อ้าว ไอ้ดิว มึงเหรอ! ก็นึกว่าใคร

ดิว

อ้าวจำ ดีเลย ช่วยผมด้วยดิ

จำ

อะไร มึงโทรมาเล่นอะไรอีกล่ะ

ดิว

โธ้ย! ผมไม่ได้ล้อเล่นนะ ผมเจอศพจริงๆ! ในบ้านเจ้านายผม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จ๋า

กว่า มิ่งไปขโมยของเขา แล้วเขาจับได้มิ่งเลยชิงสร้างเรื่อง

ดิว

บ้าเหอวะจ๋า! ใส่ร้ายว่าเจอศพเนี่ยนะ!

จ๋า

ถ้ามิ่งจะโทรมาเล่นก็แค่นั้นนะ

ดิว

จ๋า! เฮ้ย ผมเอาจริงนะ ผมเจอศพจริงๆ ไม่เชื่อจ๋าไปค้นบ้านเขาเลย เจอแน่!

จ๋า

แล้วถ้าไม่เจอล่ะวะ?

ดิว

ต้องเจอดิ ผมเห็นกับตา

จ๋า

เอาเหอะๆ จะไปดูให้ แต่ก็ต้องขออนุญาตก่อน
ไม่จั้นมิ่งเดินคุ่มๆเข้าไปเขาได้ฟองกลับพอดี

ดิว

เอาด่วนๆเลยนะจ๋า

จ๋า

ไอ้ห่า ไปบอกศาลสิวะ! แค่นี้แหละ

ดิวโดนวางหูใส่จนสะดุ้ง แต่สีหน้าก็ดูโล่งอกมากขึ้น ก่อนจะลุกขึ้นสะพายเป้เตรียมไปทำงาน

Scene 11.2

ภายใน/กลางวัน/นอกบ้าน

ดิวกำลังหิ้วน้ำเทใส่ถัง เพื่อเอาไปรดน้ำต้นไม้ นิติธรเดินเข้ามาใกล้มองดูดิวทำงานโดยที่ดิวไม่รู้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นิติธร

ปิดฝาถังไม่สนิทนะ

ดิวยืนนิ่งตกใจ หันหน้ามามองนิติธร นิติธรมองเขานิ่งๆ ก่อนจะเดินอ้อมมาด้านหน้า เอามือปิดฝาถังดัง
แกร๊ก!

นิติธร

เมื่อวานก็มีถังที่ปิดไม่สนิทเหมือนกัน

ดิวยืนหน้าซีด นิติธรเอ่ยถาม

นิติธร

เมื่อวาน...มีใครเลื่อนตู้เย็นออกหรือเปล่า?

ดิวสะดุ้ง

ดิว

เออ...ไม่ ไม่ครับ

นิติธร

อ้อเธอ ฉันคงจะเข้าใจผิด เอาเถอะ แกก็ทำงานดีอยู่แล้วกัน

ดิวไม่ตอบ

นิติธรเอามือตบไหล่ดิวแล้วก็เดินจากไป

Scene12

ภายใน/กลางวัน/ในบ้านดิว

ดิวเก็บกระเป๋าอย่างลนลาน

ดิว

อยู่ไม่ได้แล้ว แม่เอ๊ย!

พอกับของเข้ากระเป๋าสะพายขึ้นก็ชะงัก หน้าของดิวมีความลังเลขึ้นมาทันที

ดิว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลูกตัวเองแม่งคงไม่ฆ่าหรอก...มั้ง

ในมือของดิวิมีแลปทอป เขาเหมือนจมน้ำเกือบร่วง พอสังเกตว่ามีเมมค้ำอยู่ ชายหนุ่มมองเมมโมรีการ์ดดาวาว เปิดแลปทอปจัดการคัดลอกคลิบลงเครื่อง ระหว่างนั้นก็เลื่อนคลิบอื่นดู
ชายหนุ่มเปิดคลิบ
มีชายหนุ่มคนหนึ่งถูกมัดอยู่บนเก้าอี้ นิติธรรลภขวานเข้ามา
ดิวิมองเรื่องหลังจากนั้นอย่างตกตะลึง

Scene13

ภายใน/กลางวัน/ในบ้าน

มิวกำลังนั่งทำการบ้านอยู่ในห้องนอน เสียงหินกระทบกระจกหน้าต่างทำให้มิวเงยหน้า แล้วเดินไปเปิดหน้าต่าง เห็นดิวิยืนอยู่ ข้างหลังมีเป้สะพาย

ดิวิ
รับโทรศัพท์สวัสดี
มิวหยิบโทรศัพท์ที่มีมีสคอลลแต่ไม่ได้รับเพราะปิดเสียงไว้มากดโทรกลับ
ดิวิ
ฮัลโหล มิว ลงมาเร็ว
มิว
ลงไปไหนอะพี่

หนีพ่อแม่ไปไง พ่อมิวรู้แล้วว่าเราเข้าไปในห้องนั้น!

มิว

พ่ออะนะ? แล้วพี่รู้ได้ไง

ดิวิ

เหอะน่า รู้ก็แล้วกัน มิวอะลงมาเร็วๆ พี่จะพาออกไปก่อน มิวมีที่อยู่แม่ใช่

ไหม

มิว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีค่ะ...(มีวชะงัก พุดเสียงกลั้วๆ) พี่ดิ่ว พ่อเข้ามา...

ดิ่วเงยหน้ามองมิวอยู่ เห็นเงาบุบวาบจากด้านหลัง รีบกดตัดสายแล้วไปซ่อนตัว คอยมองจึงเห็นว่า หน้าต่างถูกนิติธรดึงปิด
ชายหนุ่มตัดสินใจกะเวลาส่งข้อความว่า

“เก็บกระเป๋าแล้วออกมาที่หน้ารั้ว”

Scene14

ภายใน/กลางคืน/ในบ้าน

โทรศัพท์ในมือสั่น นิติธรมองโทรศัพท์มิวในมือ เห็นข้อความก็กดส่งตอบ

“ค่ะ”

มิว เดินไปที่โต๊ะ มองแกนเส้นเอ็นใสอย่างครุ่นคิด

Scene15

ภายใน/กลางคืน/นอกบ้าน

-ดิ่วยืนรอ ล้วงกระเป๋าอย่างกระวนกระวาย ไม่ทันสังเกตว่าด้านหลังเกิดอะไรขึ้น นิติธรเดินมาที่ด้านหลัง เอาไม้หน้าสามพาดเข้าที่หลังของดิ่ว นิติธรหอบเหนื่อย มองดิ่วอย่างหมายมาด

Scene16

ภายใน/กลางคืน/ในบ้าน

ดิ่วสะลึมสะลือตื่นขึ้นมา โดยมีอาการปวดที่หลังศีรษะ เพราะถูกตี ดิ่วขยับตัวก็พบว่าตัวเองถูกมัดติดกับเก้าอี้ ในห้องที่มีตไปหมด ดิ่วพยายามขยับ ดิ้นให้หลุดจากเชือกที่มัดไว้ ดิ่วค่อยๆย่องออกมาจากห้อง เขามีท่าทางลนลาน และหายใจด้วยความตื่นเต้น ดิ่วพยายามมองไปรอบๆแต่มันเงียบและไม่มีใครเลย

ดิ่วรู้สึกว่ามีใครมองอยู่แต่หาไม่เจอ พอเขาเดินผ่านไป นิติธรรู้ก็โผล่มาจากข้างหลัง ยืนมองเงิบๆ แต่พอดิ่วหันไปมองก็ไม่เจอใคร

ดิ่วเจอไฟฉายอยู่บนโต๊ะจึงคว้าไว้และรีบเปิดส่องไปรอบๆ และเดินไปด้วย

ก๊ก!

เสียงกุกกักจากหน้าต่างทำให้ดิ่วสะดุ้ง ตอนนั้นเองที่ไฟฉายดับ ดิ่วพยายามตบให้มันติดแต่มันก็ไม่ติด ดิ่วจึงตัดสินใจเดินไปที่หน้าต่าง เขาพยายามจ้องออกไปข้างนอก แต่ทันใดนั้นเองที่มีเงาของคนปรากฏขึ้นบนกระจก ดิ่วตกใจแต่ไม่ทัน เขาโดนสายไฟรัดจากด้านหลังจนล้มกลิ้ง ไฟฉายในมือตกลงบนพื้น ดิ่วดิ้นให้หลุดจากการรัดคอของนิติธร ชายหนุ่มควานมือไปรอบๆจนเจอปากกา จึงหยิบขึ้นมาแทงใส่มือของนิติธร

นิตีธรปล่อย ดิวคลานหนีออกมา คว่าแจกัน พอนิตีธตามมาก็เอาแจกันทุ้มใส่เขา แต่นิตีธเอียงตัว
หลบทัน นิตีธชกใส่หน้าดิ้ว เอาเชือกคล้องคอเขาไว้และลากไปตามทางอย่างรวดเร็ว ดิวดี้นอย่าง
ทรมานเพราะหายใจไม่ออก ดิวคว่าขาโต๊ะไว้ นิตีธหันมากระที่บเท้าใส่มือดิ้ว ดิวกระชากนิตีธให้ล้ม
ลงมา ก่อนจะขึ้นคล่อมและชกใส่หน้านิตีธหลายที
มิวเดินมาจากด้านหลังดิ้ว ในมือมีไม้เบสบอลอยู่ เด็กหญิงยืนมองอย่างนิ่งเฉยก่อนจะหวดไม้ใส่หัวดิ้ว

ผู้ว่า!!

ดิ้วล้มลง กระเสือกกระสนลุกขึ้น มองมิวอย่างตกใจ มิวลากไม้เข้ามาใกล้ ก่อนจะหวดใส่หน้าดิ้วอี
กรอบ

นิตีธลุกขึ้นมาแล้ว เอามือเช็ดเลือด มองดิ้วที่คลานหนี สองพ่อลูกคว่ามิดกันคนละเล่ม เด็กหญิง
กระโดดโลดเต้น ไม่ได้รับตามดิ้วแต่อย่างใด

ดิ้วกระเสือกกระสนไปที่ประตู พยายามเปิดออก เกาของมิวและนิตีธเดินตามมา ดิวเปิดประตูออก
แล้ววิ่งออกไปข้างนอก

แต่ดิ้ววิ่งไปได้แค่พ้นประตูบ้าน ตัวดิ้วก็กระเด็นล้มลง เพราะวิ่งชนเส้นเอ็น คอของดิ้วมีรอยขาดเลือด
ทะลัก ชายหนุ่มนอนอยู่หน้าบ้านสลักเลือด ในสายตาของดิ้วมองเห็นหิวก้าวเข้ามายื่นมือและสงี่ยม
ให้

Scene17

ภายใน/กลางวัน/ห้องบรรยาย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิตีธ วิทยากรพิเศษวิชาอาชญาวิทยาและทัณวิทยากำลั่งอธิบายอยู่ในคลาสเรียน
นิตีธรกดเปลี่ยนสไลด์และอธิบายให้นักศึกษาที่มีอยู่ส่วนหนึ่งฟังเกี่ยวกับทฤษฎีเบื้องต้นของอาชญา
วิทยา ได้แก่เรื่อง ทฤษฎีอโนมี

นิตีธ

“อโนมี” (Anomie) หมายถึง *สภาวะที่มันไม่เกิดความสุขระหว่าง*

การกระทำที่จะนำ

ให้มนุษย์บรรลุความต้องการของตัวเอง ทำให้เกิด

ปัญหาตามมา ทั้งปัญหาการฆ่าตัวตาย

และปัญหาอาชญากรรม”

นิตีธอธิบายพลาดกดเปลี่ยนสไลด์ เสียงสับสไลด์ดังท่ามกลางความเงียบ นักศึกษาสาวคนหนึ่งจ้อง
มอง พยายามสบตาเขาอย่างมีเสคนัย

นิตีธ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาชญากรจะมีรูป ลอมโบรโซคือเจ้าของทฤษฎี อาชญากรโดยกำเนิด ซึ่งเขาเชื่อว่าคนที่ เป็น
ลักษณะบางอย่างที่ไม่เหมือนคนทั่วไป

(นิติบรรดาตักกับนักศึกษาสาวก่อนจะหันไปกดเลื่อนสไลด์)

ลอมโบรโซเชื่อว่าอาชญากรโดยกำเนิดนั้น จะไม่มีสามัญสำนึกเหมือนคน
ทั่วไป มีสัญชาติ ญาณดิบที่พอกๆกับสัตว์เดรัจฉาน ดังนั้นสรีระจึงใกล้เคียงกับมนุษย์ยุค
ดึกดำบรรพ์

(รูปสไลด์คือคนประเภทต่างๆที่อยู่ในกฎของลอมโบรโซ)

ซึ่งลอมโบรโซกล่าวเอาไว้ว่า รูปลักษณ์ภายนอกของอาชญากรโดยกำเนิดจะ
แบ่งได้ห้าประเภทยิ่งใหญ่ๆ คือ

1. หน้าผากต่ำลาดหรือกระโหลกศีรษะผิดส่วน
2. ไม่ค่อยมีหนวดเครา หรือมีน้อย
3. ขากรรไกรจะกว้างและโต
4. โหนกแก้มสูง จมูกงุ้ม ขนคิ้วดก
5. แหว่งตาต้านชา

นิติบรรดาเลื่อนสไลด์อีกครั้ง

ฉับ!

ในตอนนั้นเองที่นักศึกษาชายภายในคลาสยกมือขึ้นขออนุญาต นิติบรรดาหันหน้าให้ชนิดหนึ่งเป็นเชิง
อนุญาต

นักศึกษาชาย

อาจารย์ครับ แบบนี้เท่ากับว่าเราตัดสินเขาที่ภายนอกเลยหรือเปล่าครับ แค
ตรงตามที่ลอมโบรโซบอกก็เท่ากับเป็นฆาตกรหรือครับ

นิติบรรดา

คุณพูดถูก คนบางคนภายนอกดูดี แต่ข้างในสกปรกก็มีเยอะแยะไปนะ

นักศึกษาหญิง

เหมือนคดีหมอวสันต์หรือนวลลววิไซ์ไหมคะ เป็นหมอแถมเรียนมาก็สูงแต่ดัน
เป็นฆาตกร

นักศึกษาหญิง 2

แล้ว...อาจารย์รู้จักคนประเภทนี้บ้างไหมคะ ที่ภายนอกดูดีแต่จริงๆเป็น
โรคจิต

แป๊ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดินสอของมิวท์กลางบนสมุด
นิตินิ่งไป

นิติน

ไม่รู้สิ ถ้าเขาตูปกติจริงผมก็คงดูไม่ออก แต่เขาอาจจะอยู่ใกล้ๆตัวคุณก็ได้นะ

นิตินยิ้มใจดีอีกครั้ง มิวท์อยู่ด้านหลังของห้องเงยหน้าขึ้นจากสมุดที่กำลังขีดเขียนอยู่ พลันส่งยิ้มให้
กล้องอย่างมีนัย

End

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้